

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Ἡ ΤΟΤ

Ἡ Ρ Ο Δ Ο Τ Ο Υ
Ἀ Λ Ι Κ Α Ρ Ν Α Σ Σ Ε Ω Σ
Ι Σ Τ Ο Ρ Ι Α.

HERODOTI
HALICARNASSENSIS
HISTORIA.

EX EDITIONE JACOBI GRONOVII;

TOMIS NOVE M.

CORRELATUMQUE NOVE M MUSIS OPUS. HOR.

ADJECTUS EST, EX EADEM EDITIONE, LIBER DE
VITA HOMERI; VULGO SED FALSO, ADSRIPTUS
HERODOTO.

TOM. V.

GLASGUA E:
IN AEDIBUS ACADEMICIS
EXCEDEBANT ROBERTUS ET ANDREAS FOULIS
ACADEMIAE TYPOGRAPHI

M DCC LXI.

ΤΑΝΤΟΥ

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ

ΠΕΜΠΤΗ,

ΕΠΙΓΡΑΦΟΜΕΝΗ

ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ.

HERODOTI

HISTORIARUM

LIBER QUINTUS,

QUI INSCRIBITUR

TERPSICHORE.

TOM. V.

A

HERODOTI
HISTORIARUM
LIBER QUINTUS,
QUI INSCRIBITUR
TERPSICHORE.

AT Persæ qui in Europa sub Megabazo relictî a Dario erant, primos ex Hellepontîis Perinthios, Dario parere recusantes, subegerunt, antea quoque a Paeonibus male affectos. Siquidem a Strymone Paeones, admoniti divino responso ut bellum Perinthiis inferrent: et si quidem a Perinthiis ex adverso confidentibus provocarentur, nominatim compellantibus, eos invaderent; sin minus, ab invadendo abstinerent; ita fecerunt. Enimvero confidentibus Perinthiis e regione Paeonum

ΤΩΝ ΤΟΥ
 ΗΡΟΔΟΤΟΥ
 ΙΣΤΟΡΙΩΝ
 ΠΕΜΠΤΗ,
 ΕΠΙΓΡΑΦΟΜΕΝΗ
 ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ.

ΟΙ δὲ ἐν τῇ Εὐρώπῃ τῶν Περσέων κατα-
 λεφθέντες ὑπὸ Δαρείῳ, τῶν ὁ Μεγάβαζος
 ἤρχε, πρώτους μὲν Περινθίους Ἑλλησπον-
 τίων, ὃ βυλομένους ὑπηκόους εἶναι Δαρείῳ,
 κατεσρέφαντο, περιεφθέντας πρότερον καὶ
 ὑπὸ Παίωνων τρηχέως. οἱ γὰρ ὧν ἀπὸ
 Στρυμόνος Παῖονες, χρῆσαντος τῷ θεῷ στρα-
 τεύεσθαι ἐπὶ Περινθίῳ, καὶ ἦν μὲν ἀντικα-
 τίζομενοι ἐπικαλέσωνταί σφεας οἱ Περιν-
 θιοι, ὀνομασί βῶσαντες, τὰς δὲ ἐπιχειρεῖν.
 ἦν δὲ μὴ ἐπιβῶσιν, μὴ ἐπιχειρεῖν· ἐπο-
 ρεον οἱ Παῖονες ταῦτα. ἀντικατιζομένων^α
 δὲ τῶν Περινθίων ἐν τῷ προασιῳ, ἐνθαῦ-

^α ἀντικατιζομένων.

τα μουννομαχίη τριφασίη ἐκ προκλήσεως
 ἐγένετο^β. καὶ γὰρ ἄνδρα ἀνδρὶ καὶ ἵππον ἵπ-
 πῳ συνέβαλλον, καὶ κύνα κυνί. νικῶντων δὲ
 τὰ δύο τῶν Περινηθίων, ὡς ἐπαιώνιζον κε-
 χαρηκότες, συνέβάλλοντο οἱ Παῖονες τὸ
 χρηστὴριον αὐτὸ τοῦτο εἶναι. καὶ εἰπὼν καὶ
 παρὰ σφίσι αὐτοῖσι, ‘Νῦν ἂν εἴη ὁ χρησ-
 ‘ μὸς ἐπιτελεόμενος ἡμῖν, νῦν ἡμέτερον τὸ
 ‘ ἔργον.’ οὕτω τοῖσι Περινηθίοισι παιωνίσα-
 σαι ἐπιχειρήσιν οἱ Παῖονες, καὶ πολλὰν τε
 ἐκράτησαν, καὶ ἔλιπόν σφεν· ὀλίγους.

β'. Τὰ μὲν δὴ ἀπὸ Παίωνων πρότερον
 γεγόμενα, ὧδε ἐγένετο. τότε δὲ ἀνδρῶν ἀ-
 γαθῶν περὶ τῆς ἐλευθερίας γινομένων τῶν
 Περινηθίων, οἱ Πέρσαι τε καὶ ὁ Μεγάβαζος
 ἐπεκράτησαν πλήθει. ὡς δὲ ἐχειρώθη ἡ
 Πέρνθος, ἤλαινε τὸν στρατὸν ὁ Μεγάβα-
 ζος διὰ τῆς Θρηίκης, πᾶσαν πόλιν καὶ πᾶν
 ἔθνος τῶν ταύτῃ οἰκημένων ἡμερῶν βα-
 σιλείϊ. ταῦτα^γ γὰρ οἱ ἐντέταλτο ἐκ Δα-
 ρείδ, Θρηίκην κατασρέφεσθαι.

^β προκλήσεις σφίσι γίγντο. ^γ βασιλείϊ Δαρείω. ταῦτα.

in suburbanis, ibi singulare certamen triplex ex provocatione commissum est, viri cum viro, equi cum equo, canis cum cane. Et quum victores duobus certaminibus Perinthii prae gaudio paeana cantarent, tunc Paeones hoc ipsum esse responsum dei conjectantes, inter se dixere, ‘ Nunc
 ‘ oraculum dei perfectum est, nunc nostrum est opus.’ Atque ita in Perinthios paeana canentes impetum fecerunt, egregieque vincentes ex illis paucos reliquere.

2. Sic ista quidem prius a Paeonibus gesta hunc in modum acciderant. Tunc autem Perinthii pro libertate strenue pugnantes, tamen multitudine a Persis et Megabazo superati sunt. Perintheo capta, Megabazus per Thraciam arma circumferebat, omnes ejus urbes atque omnes nationes inibi viventes pacatas regi reddens. Hoc enim illi a Dario fuerat imperatum, ut Thraciam subigeret.

6 TERPSICHORE. V.

3. Gens Thracum, secundum Indos, omnium hominum maxima est: quae si aut unius imperio regeretur, aut idem sentiret, ut mea fert opinio, inexpugnabilis foret, et omnium gentium multo validissima: sed quia id nimis arduum illis est, et nulla ratione contingere potest, ideo imbecilles sunt. Habent autem multa nomina per singulas regiones singuli. Moribus tamen ac opinionibus consimilibus imbuti sunt, praeter Getas et Trausos, et qui supra Crestonaeos incolunt.

4. Ex quibus quae a Getis fiant qui se pro immortalibus gerunt, a me commemoratum est. Trausi vero in ceteris quidem omnibus idem quod Thraces, verum circa natalia suorum atque obitus hoc faciunt: Editi puero, propinqui eum circumfidentes cum ploratione prosequuntur, ob ea mala quae necesse est illi, quod vitam ingressus sit, perpeti, humanas omnes calamitates recensentes; ho-

γ'. Θρηϊκῶν δὲ ἔθνος μέγιστόν ἐστι, μετὰ
γε Ἰνδοῖς, πάντων ἀνθρώπων· εἰ δὲ ὑπ' ἐνὸς
ἄρχοιτο, ἢ Φρονέοι· κατὰ τὸ αὐτὸ, ἅμαχόν
τ' ἂν εἴη, καὶ πολλῶν κράτιστον πάντων ἔθ-
νέων, κατὰ γνώμην τὴν ἐμήν. ἀλλὰ γὰρ
τῷτο ἄπορόν σφι καὶ ἀμήχανον μή κοτε ἐν
γίνηται^ε. εἰσὶ δὴ κατὰ τῷτο ἀσθενέες. ἐνό-
μαλα δὲ πολλὰ ἔχουσι κατὰ χώρας ἑκα-
στοί· κόμοισι δὲ ὅτοι παραπλησίωσι πάν-
τες χρέωνται κατὰ πάντα, πλὴν Γετέων,
καὶ Τραυσῶν, καὶ τῶν κατ' ὑπερθε Κρησιωναί-
ων οἰκεόντων.

δ. Τετέων δὲ τὰ μὲν Γέται οἱ ἀθα-
κατίζοντες ποιεῦσι, εἰρηταί μοι· Τραυσοὶ
δὲ τὰ μὲν ἄλλα πάντα κατὰ ταυτὰ τοῖσι
ἄλλοις Θρηξὶ ἐπιτελέουσι, κατὰ δὲ τὸν
γινόμενόν σφι καὶ ἀπογινόμενον, ποιεῦσι τοι-
αῦτα^ε. τὸν μὲν γινόμενον περιέζομενοι οἱ
προσθήκοντες ὀλοφύρονται, ὅσα μιν δεῖ, ἐπεὶ
τε ἐγένετο, ἀναπληῆσαι κακά· ἀνοργεόμενοι
τὰ ἀνθρωπήσια πάντα πάθεα· τὸν δ' ἀπε-

^δ φρονέοιτο. ^ε ἐγγίνηται. ^ε ταῖς bis.

γινόμενον, παίζοντές τε καὶ ἠδόμενοι, γῇ
καλύπτεσσι, ἐπιλέγοντες ὅσων κακῶν ἕξα-
παλλαχθεῖς, ἔσι ἐν πάσῃ εὐδαιμονίῃ.

έ. Οἱ δὲ κατύπερθε Κρησιωναίων, ποι-
εῦσι τοιαύδε^ε. ἔχει γυναῖκας ἕκαστος πολ-
λὰς· ἐπεὰν ὧν τις αὐτέων ἀποθάνῃ, κρίσις
γίνειαι μεγάλη τῶν γυναικῶν, καὶ φίλων
σπυδαὶ ἰχυραὶ περὶ τῆδε, ἥτις αὐτέων ἐφί-
λειο μάλισα ὑπὸ τῷ ἀνδρὸς. ἢ οἱ ἂν κριθῇ
κὴ τιμηθῇ, ἐγκωμιαθεῖσα ὑπὸ τε ἀνδρῶν
κὴ γυναικῶν, σφάζεται ἐς τὸν εὐτάφον ὑπὸ
τῷ οἰκηϊδᾷ τε ἐωυτῆς. σφαχθεῖσα δὲ, συν-
θάπτεται τῷ ἀνδρὶ. αἱ δὲ ἄλλαι συμφορὴν
μεγάλην ποιεῦνται. ὄνειδος γάρ σφι τοῦτο
μέγιστον γίνεαι.

ς'. Τῶν δὲ δὴ ἄλλων Θρηϊκῶν ἔσι ὅδε
νόμος· πωλεῦσι τὰ τέκνα ἐπ' ἐξαγωγῇ·
τάς δὲ παρθένους ἔ φυλάσσει, ἀλλ' ἐῷσι
οἷσι αὐταὶ βούλονται ἀνδράσι μίσγεσθαι.
τάς δὲ γυναῖκας ἰχυρῶς φυλάσσει, καὶ
ὠνέονταί τας γυναῖκας παρὰ τῶν γονέων

^ε τὰδε bis. ^ε ἐπὶ τὸν.

minem autem fato functum, per lufum atque laetitiam terrae demandant, referentes quod malis liberatus in omni fit felicitate.

5. At qui fupra Creftonaeos incolunt, ifta agunt: Singuli plures uxores habent: quorum ubi quis deceffit, difceptatio magna fit inter uxores, acri amicorum circa hanc rem ftudio, quatenam dilecta fuerit a marito praecipue. Quae talis iudicata eft et hunc honorem adepta, ea a viris ac mulieribus exornata, in tumulto a fuo propinquiffimo maftatur, unaque cum viro humatur, ceteris uxoribus id fibi pro ingenti calamitate ducentibus. nam id eis fummo dedecori datur.

6. Reliquis Thracibus hic mos eft: Liberos fub conditione avehendi venundant. Virgines autem non affervant, fed quibus libuerit cum viris concumbere fiunt. at uxores affervant vehementer, easque magno aere a parentibus coëmunt.

Punctam notis habere cutem, nobile judicatur: non habere notas, ignobile. Otiosum esse, pro honestissimo habetur: agricolam vero, pro contemptissimo. E bello atque rapto vivere, pulcherrimum. Atque hi quidem sunt eorum maxime insignes mores.

7. Deos autem hos colunt, Martem, Liberum, Dianam: sed reges, praeter populares alios, etiam Mercurium, eumque e diis praecipue: per quem solum jurant, a quo progenitos quoque se ajunt.

8. Optimatibus eorum tales sunt sepulturae: Prolato triduum cadavere, macatisque omnis generis hostiis, convivantur, illudque defletum prius, deinde combustum sepeliunt, aut aliter humo tectum. Aggestoque desuper tumulo, omnis generis agona proponunt, in quo praemia maxima ponuntur ex ratione singularis certaminis. Et sepulturae quidem Thraeam hujusmodi.

χρημάτων μεγάλων. καὶ τὸ μὲν ἐσίχθαι, εὐγενὲς κέχριται· τὸ δὲ ἄσικτον, ἀγενές· ἄργον εἶναι, κάλλιστον· γῆς δὲ ἐργάτην, ἀτιμότατον. τὸ ζῆν ἀπὸ πολέμου καὶ λήγης, κάλλιστον. οὗτοι μὲν σφρων οἱ ἐπιφανέσαίσι νόμοι εἰσὶ.

ζ'. Θεὸς δὲ σέβονταί μιν τέσδε, Ἀρεα, καὶ Διόνυσον, καὶ Ἀρτεμιν. οἱ δὲ βασιλῆες αὐτέων, παρέξ τῶν ἄλλων πολιητέων, σέβονταί Ἑρμῆν μάλιστα θεῶν· καὶ ὁμνύουσι μῆνον τῷτον, καὶ λέγουσι γεγονέναι ἀπὸ Ἑρμεω ἐωϋτός.

η'. Ταφαὶ δὲ τοῖσι εὐδαίμοσι αὐτέων εἰσὶ αἵδε· τρεῖς μὲν ἡμέρας προλιθέασι τὸν νεκρόν· καὶ παντοῖα σφάζαντες ἱρήϊα, εὐωχεῖνται, προκλαύσαντες πρῶτον· ἔπειτα δὲ θάπτουσι κατακαύσαντες, ἢ ἄλλως γῆ κρύφαντες. χῶμα δὲ χεάντες, ἀγῶνα τιθεῖσι παντοῖον· ἐν τῷ τὰ μέγιστα ἄεθλα τίθεται κατὰ λόγον μενομαχίης. ταφαὶ μὲν δὲ Θρηκῶν εἰσὶ αἵδε.

θ'. Τὸ δὲ πρὸς βορέῳ ἔτι τῆς χώρας
 ταύτης, ὅδεῖς ἔχει φράσαι τὸ ἀτρεκές οἱ
 τινές εἰσι ἀνθρώπων οἱ οἰκέοντες αὐτήν·
 ἀλλὰ πέρην^α ἤδη τοῦ Ἰσρου ἔρημος χώρα
 φαίνεται ἔσσα καὶ ἄπειρος. μένεις δὲ δύνα-
 μαι πυθέσθαι οἰκέοντας πέρην τῆς Ἰσρα ἀν-
 θρώπων, τοῖσι ἔνομα εἶναι Σιγύννα, ἐοθῆτι
 δὲ χρεωμένους^β Μηδικῇ. τὸς δὲ ἵππους αὐ-
 τέων εἶναι λασίους ἅπαν τὸ σῶμα, ἐπὶ
 πέντε δακτύλους τὸ βάθος τῶν τριχῶν· μι-
 κρὸς δὲ καὶ σιμὸς, καὶ ἀδυνάτης ἄνδρας φέ-
 ρειν· ζευγνυμένους δὲ ὑπ' ἄρματα, εἶναι ὠ-
 κυτάτης. ἄρματη λαΐειν δὲ πρὸς ταῦτα
 τὸς ἐπιχωρίους. κατήκειν δὲ τετέων τοὺς
 ἔρως ἀγχι^γ Ενεΐων τῶν ἐν τῷ Αδρίῃ. εἶναι
 δὲ Μήδων σφέας ἀποίκους λέγουσι. ὅπως δὲ
 οὔτοι Μήδων ἀποικοὶ γεγόνاسι, ἐγὼ μὲν ἔκ-
 ἔχω ἐπιφράσασθαι· γένοιτο δὲ ἂν πᾶν ἐν
 τῷ μακρῷ χρόνῳ. Σιγύννας δὲ ὧν καλέουσι
 Λίγυες οἱ ἄνω ὑπὲρ Μιασαλίνης οἰκέοντες,
 τὸς καπήλους· Κύπριοι δὲ, τὰ δόρατα.

^α ἀλλὰ τὰ πέραν. ^β Σιγύννας, ἐοθῆτι χρεωμένους.

9. Quod autem hujus regionis ad aquilonem vergit, nemo potest pro comperto referre quinam homines eam incolant: sed illam quae trans Istrum plaga est, apparet vastam esse atque infinitam. Solos tantum resciscere possum habitantes ultra eum homines nomine Sigynna, veste Medica utentes, eorumque equos toto corpore hirsutos esse, ad quinque digitos altitudine pilorum, eosdemque pusillos ac simos, invalidosque ad viros gestandos, sed currui junctos esse perniciosissimos: atque ob haec curribus indigenas uti. Horum fines pertinere prope ad Enetos, qui sunt in Adria. Eos quoque se colonos Medorum dicere: qui quo pacto coloni Medorum fuerint, equidem non queo cogitare: sed fiat quidlibet in longo tempore. Sigynas Ligures qui supra Massiliam incolunt, insitatores appellant; Cyprii autem, jacula.

14 TERPSICHORE. V.

10. Verum, ut Thraces ajunt, apes loca quae sunt trans Istrum, obtinent, et supra illas ulterius procedi non potest. Quae quum dicunt, haud credibilia apud me dicunt, quoniam hoc animal constat frigoris intolerans esse. Sed mihi videntur loca quae septemtrionibus subsunt, ob gelu inhabitabilia esse. Haftenus de hac regione : cujus oram maritimam Megabazus Persis obedientem reddidit.

11. Darius simulatque transmissio Hellesponto Sardes venit, recordatus est beneficii in se ab Histiaeo collati, et consilii Cois Mitylenaei. Quibus arcessitis in eam urbem, obtulit electionem. Histiaeus, ut qui esset Mileti tyrannus, nullam sibi insuper tyrannidem poposcit : sed Myrcinum Edonidem, animo urbis in ea condendae. Et iste quidem hanc elegit. Coës autem, ut qui non tyrannus sed privatus

ἰ. Ὡς δὲ Θρηῖκες λέγῃσι, μέλισσαι κατέχουσι τὰ πέρην τῷ Ἰσρ· καὶ ὑπὲρ τυτέων ἔκ εἶναι διελθεῖν τοπροσωτέρω. ἐμοὶ μὲν νυν, ταῦτα λέγοντες, δοκέει λέγειν ἔκ εἰκότα. τὰ γὰρ ζῶα ταῦτα φαίνεται εἶναι δύσρηγα· ἀλλὰ μοι τὰ ὑπὸ τὴν ἄρκτον ἀοίκητα δοκεῖ εἶναι, διὰ τὰ φύχεα. ταῦτα μὲν νυν τῆς χώρας ταύτης πέρι λέγεται· τὰ παραθαλάσσια δ' ὧν αὐτῆς Μεγάλαζος Περσέων κατήκοα ἐποίηε.

ια'. Δαρεῖος δὲ, ὡς διαβὰς τάχιστα τὸν Ἑλλήσποντον, ἀπὶ κέλυος ἑς Σάρδεις, ἐμνήσθη τῆς ἐξ Ἰστιάς τε τῷ Μηλήσις εὐεργεσίης, καὶ τῆς παραινέσεως τῷ Μιτυληναίῳ Κώεω. μεταπεμφάμενος δὲ σφεας ἑς Σάρδεις, ἐδίδου αὐτοῖσι αἵρεσιν. ὁ μὲν δὲ Ἰστιάς, ἅτε τυραννέων τῆς Μηλήτε, τυραννίδος μὲν ἑδερμῆς προσέχρηζε· αἰτέει δὲ Μύρκινον τὴν Ἠδωνῶν, βεβλόμενος ἐν αὐτῇ πόλιν κλίσαι. οὗτος μὲν δὲ ταύτην αἰρέει· ὁ δὲ Κώης,

οἷά τε ὁ τύραννος, δημότης τε ἑὼν, αἰτέει
Μιτυλήνης τυραννεῦσαι. τελεωθέντων δὲ
ἀμφοτέρωσι, οὗτοι μὲν κατὰ εἰλονίον^α ἐτρά-
ποντο.

β'. Δαρεῖον δὲ συνήνεικε, πρᾶγμα τοι-
όνδε ἰδόμενον, ἐπιθυμῆσαι ἐνείλασθαι Με-
γαβάζω, Παίονας ἐλόντα ἀνασπάσας ποι-
ῆσαι ἐκ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν Ασίην. ἦν
Πίγρης καὶ Μαντύης^β, ἄνδρες Παῖονες· οἱ
ἐπεὶ τε Δαρεῖος διέβη ἐς^γ τὴν Ασίην, αὐ-
τοὶ ἐθέλοντες Παίωνων τυραννεύειν, ἀπικνέ-
ονται ἐς Σάρδεις, ἅμα ἀγόμενοι ἀδελφεὴν
μεγάλην τε καὶ εὐειδέα. Φυλάξαντες δὲ
Δαρεῖον προκατιζόμενον ἐς τὸ προάσκειν
τὸ τῶν Λυδῶν, ἐποίησαν τοῖονδε· σκευά-
σαντες τὴν ἀδελφεὴν ὡς εἶχον ἄριστα, ἐπέ-
ῆδον ἐπεμῖπον, ἄγγος ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἔ-
χουσαν, καὶ ἐκ τῆ βραχίονος ἵππον ἐπέλ-
κυσαν καὶ κλώθυσαν^δ λῖνον. ὡς δὲ παρέξῃε
ἡ γυνή, ἐπιμελὲς τῷ Δαρείῳ ἐγένετο. ὅτε
γὰρ Περσικὰ ἦν ὅτε Λύδια τὰ ποιούμενα

^α κατὰ τὰ οἰλονίον. ^β Μαγύης. ^γ δάκν in τῆς Εὐρώπης ἐς.

^δ MS. κλώσκον, cui super adscripta alia manus syllabam σα,

esset, optavit Mitylenes tyrannidem. Impetrato uterque quod optaverat, eo se contulit.

12. At Dario res hujuscemodi oblata est, ut illam videnti incesserit cupido mandandi Megabazo, ut Paeonas ex Europae sedibus in Asiam transportaret. Erant Pigres et Mantyes viri Paeones, qui; postquam Darius transmisit in Asiam, et ipsi Sardes venere, cupidi tyrannidis apud Paeonas potiundae, ducentes una sororem procera statura atque speciosa. Observato tempore dum in suburbano Lydorum Darius ante fores sederet, talem rem sibi agendam putarunt, sororem quam-optime poterant quum exornassent, ad aequam mittunt, vas capite tenentem, equumque e brachio trahentem, linumque nentem. Eam praetereuntem Darius attente considerabat, quod neque Persica

erant illa quae ageret mulier, neque Lydica, neque ullarum ex Asia feminarum. Haec considerans, misit quosdam suorum fatellitum, jussos observare in quam rem uteretur mulier equo. Istis a tergo sequentibus, femina ubi pervenit ad flumen, equum curavit; et mox vas aqua implevit. His actis, eadem via regreditur, aquam capite sustinens, equum e brachio trahens, ac fufum versans.

13. Admiratus Darius, tum iis quae ab exploratoribus audisset, tum iis quae ipse vidisset, adduci coram feminam jubet. Ea adducta, adolescentes fratres qui aderant, non procul rem ipsam speculantes, interroganti Dario cujas illa esset, ajunt se Paeonas esse, et illam suam sororem. Ad quos Darius, quinam homines essent Paeones, et ubi locorum habitarent, et cujus rei gratia illi venissent Sardes, percontari. Adolescentes, se vero ve-

ἐκ τῆς γυναίκος, ὅτε πρὸς τῶν ἐκ τῆς
 Ασίας ὕδαμῶν. ἐπιμελές δι' ὥς οἱ ἐγένετο,
 τῶν δορυφόρων τινὰς πέμπει, κελεύον φυ-
 λάσσειν ὅ, τι χρήσεται^α τῷ ἵππῳ ἢ γυνή.
 οἱ μὲν δὴ ὅπιαθεν εἶποντο· ἡ δὲ, ἐπεὶ τε
 ἀπικέτο ἐπὶ τὸν ποταμὸν, ἤρσε τὸν ἵπ-
 πον. ἄρσασα δὲ, καὶ τὸ ἄγγος τῆς ὕδατος
 ἐμπλησαμένη, τὴν αὐτὴν ὁδὸν παρεξήιε,
 φέρουσα τὸ ὕδωρ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ ἐπ-
 ἔλκυσσα ἐκ τῆς βραχίονος τὸν ἵππον, καὶ
 σρέφουσα τὸν ἄτρακτον.

γ'. Θωυμάζων δὲ ὁ Δαρεῖος τὰ τε
 ἤκουσε ἐκ τῶν κατασκόπων, καὶ τὰ αὐτὸς
 ὦρα, ἄγειν αὐτὴν ἐκέλευε ἐωυτῷ ἐς ὄψιν.
 ὡς δὲ ἄχθη, παρῆσαν καὶ οἱ ἀδελφεοὶ αὐτῆς,
 ὅ καὶ πρόσσω σκοπιὴν ἔχοντες τελέων. εἰρω-
 τέωντος δὲ τῆς Δαρείας ὁποδαπῇ^β εἴη, ἔφα-
 σαν οἱ νεηνίσκοι εἶναι Παίονες, καὶ ἐκείνην
 εἶναι σφέων ἀδελφεήν. ὁ δ' ἀμείβετο τίνες
 δὲ οἱ Παίονες ἀνθρωποὶ εἰσι, καὶ καὶ γῆς οἰ-
 κημένοι, καὶ τί κῆνοι^γ ἐθέλοντες ἔλθοιεν ἐς

^α χρήσειτο. ^β ποδαπή. ^γ τί δὴ κῆνοι.

Σάρδεις. οἱ δὲ οἱ ἔφραζον ὡς ἔλθοιεν μὲν ἐκείνῳ δώσοντες σφέας αὐτός· εἴη δὲ ἡ Παιονίη ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ πεπολισμένη· ὁ δὲ Στρυμὼν ἔ πρόσσω τῷ Ἑλλησπόντῃ· εἴησαν δὲ Τευκρῶν τῶν ἐκ Τροίης ἄποικοι. οἱ μὲν δὴ αὐτὰ ἕκαστα^δ ἔλεγον. ὁ δὲ ἡρώτα εἰ καὶ πᾶσαι εἴησαν αὐτόθι αἱ γυναῖκες οὕτω ἐργάτιδες. οἱ δὲ καὶ τῷτο ἔφασαν προθύμως οὕτω ἔχειν. αὐτῷ γὰρ ὦν τέττα εἵνεκα ἐποιέετο^ε.

ιδ'. Ενθαῦτα Δαρεῖος γράφει γράμματα πρὸς Μεγάβαζον^ε, τὸν ἔλιπε ἐν τῇ Θρηίκῃ στρατηγόν· ἐντελλόμενος ἐξανασησαι ἐξ ἡθέων Παίονας, καὶ παρ' ἐωυτόν ἀγαγεῖν καὶ αὐτὸς καὶ τέκνα τε καὶ γυναῖκας αὐτέων. αὐτίκα δὲ ἱππεὺς ἔθεε φέρων τὴν ἀγγελίην ἐπὶ τὸν Ἑλλησπόντον. περαιωθεὶς δὲ, διδοῖ τὸ ββλίον τῷ Μεγαβάζῳ. ὁ δὲ, ἐπιλεξάμενος, καὶ λαβὼν ἡγεμόνας ἐκ τῆς Θρηίκης, ἐστρατεύετο ἐπὶ τὴν Παιονίην.

ιέ. Πυθόμενοι δὲ οἱ Παίονες τῆς Πέρ-

^δ δὴ ταῦτα ἕκαστα. ^ε εἵνεκα ἐποίητο. ^ε γράμματα Μεγαβάζῳ MS.

nisse dicere ut sese ei donarent. Paeoniam autem esse ad flumen Strymonem sitam, qui Strymon non procul abesset ab Hellesponto. Esse vero Paeonas coloniam Teucrorum qui e Troia fuerunt. Haec singulatim illi referebant. Interrogantique Dario nunquid omnes illic feminae tam laboriosae essent, affirmare prompte id ita se habere. hujus enim rei gratia illud fiebat.

I 4. Ibi Darius litteras ad Megabazum dat, quem in Thracia praefectum reliquerat, jubens e sedibus suis Paeonas ad ipsum transferri cum liberis pariter et uxoribus. Eques cum hoc nuncio confestim ad Hellespontum cucurrit, Hellespontoque transmissio litteras Megabazo reddidit. Quibus ille lectis, sumptis e Thracia ducibus, adversus Paeoniam exercitum ducit.

I 5. Paeones, cognito Persarum in se

22 TERPSICHORE. V.

adventu, contractis copiis processere ad mare, rati illac Persas ingressuros ad dimicandum. Et Paeones quidem ad arcendum exercitus Megabazi ingressum parati erant: Persae autem certiores facti Paeonas convenisse ad intercludendum ab ora maritima ingressum, usi ducibus, quos habebant, iter ad superiora convertunt, hostemque fallentes in Paeonum oppida irrumpunt, et illa, utpote vacua, facile occupant. Quod ubi rescivere Paeones, protinus dispersi, ad sua quisque dilabuntur, seque Persis dedunt. Ita e Paeonibus Syropaeones et Paeoplae, et qui ad Prasiadem usque paludem incolunt, e suis sedibus emoti, in Asiam sunt abducti.

I 6. Qui vero circa Pangaeum montem incolunt, Doberasque et Agrianas et Odomantos, et ipsam Prasiadem paludem,

σας ἐπὶ σφέας ἵεναι, ἀλυσθέντες ἐξεσφατεύσαντο πρὸς θαλάσσης· δοκέοντες ταύτη ἐπιχειρήσειν τῷ Πέρσας ἐμβάλλου^α. οἱ μὲν δὴ Παῖονες ἦσαν ἐτοῖμοι τὸν Μεγαβάζ^ς σφαλὸν ἐπιόντα ἐρύκειν· οἱ δὲ Πέρσαι πυθόμενοι συναλίσθαι^β τῷ Παίονας, καὶ τὴν πρὸς θαλάσσης ἐσβολὴν φυλάσσου^ς, ἔχοντες ἡγεμόνας, τὴν ἄνω ὁδὸν τράπου^νται. λαθόντες δὲ τῷ Παίονας, ἐσπίνθησι ἐς τὰς πόλεις αὐτέων, ἐύσας ἀνδρῶν ἐρήμους. οἷα δὲ κεινῇσι ἐπιπεσόντες, εὐπέιέως κατέεχον. οἱ δὲ Παῖονες ὡς ἐπύθοντο ἐχομένας τὰς πόλεις, αὐτίκα διασκεδαζέ^ντες, κατ' ἐω^ντῷ ἐκάσσι ἐτράπου^ντο, καὶ παρεδίδουσάν σφ^εας αὐτῷ τῷ Πέρσῃσι. ἔτω δὲ Παίωνων Σειροπαῖονές τε καὶ Παρόπλαι, καὶ οἱ μέχρι τῆς Πρασιάδος λίμνης, ἐξ ἡθέων ἐξασάντες ἤγοντο ἐς τὴν Ἀσίην.

ις'. Οἱ δὲ περὶ τὸ Πάγγαιον οὖρος, καὶ Δόβηρας, καὶ Αἰγριαῖνας, καὶ Οδομάντες, καὶ αὐτὴν τὴν λίμνην τὴν Πρασιάδα, οὐκ ἐ-

^α ἰσχυρόντας. ^β συναλυσθέντας.

24 ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ. Ε.

χειρώθησαν ἀρχὴν ὑπὸ Μεγαβάξ. ἐπει-
 ρήθη δὲ καὶ τὰς ἐν τῇ λίμνῃ κατοικημένους
 ἐξαιρέειν ὧδε· ἰκρία ἐπὶ σαυρῶν ὑψηλῶν
 ἐζευγμένα ἐσήκεε ἐν μέσῃ τῇ λίμνῃ, ἔσοδον
 ἐκ τῆς ἡπείρου φεινὴν ἔχοντα μὴ γεφύρῃ,
 τὰς δὲ σαυρὰς τὰς ὑπερσεῶτας τοῖσι ἰκρί-
 οισι τὸ μὲν καὶ ἀρχαῖον ἔστησαν κοινῇ πάν-
 τες οἱ πολιῆται· μετὰ δὲ, νόμῳ χρεώμε-
 νοι ἰσᾶσι τοιῶδε· κομίζοντες ἐξ οὐρεos τῶ
 ἔνομά ἐσι Ορβηλος, κατὰ γυναῖκα ἐκάστην
 ὁ γαμέων τρεῖς σαυροὺς ὑπίσῃσι· ἄγεται
 δὲ ἕκαστος πολλὰς γυναῖκας. οἰκέεσι δὲ τοι-
 οῦτον τρόπον· κρατέων ἕκαστος ἐπὶ τῶν
 ἰκρίων καλύβης τε ἐν ἣ διαίτῃται, καὶ θύρης
 καταπακτῆς διὰ τῶν ἰκρίων κάτω φερέ-
 σης ἐς τὴν λίμνην· τὰ δὲ κήπια παιδία
 δέεσι τῷ ποδὸς σπάρτῳ, μὴ κατακυλιᾷ
 δειμαίνοντες· τοῖσι δὲ ἵπποισι καὶ τοῖσι ὑ-
 ποζυγίοισι παρέχουσι χόρτον ἰχθυῶς. τῶν
 δὲ πλῆθός ἐσι τοσούτον, ὥστε ὅταν τὴν
 θύρην τὴν καταπακτὴν ἀνακλίνῃ, κατίθι

omnino non cepit Megabazus. Tentavit tamen eos etiam expugnare qui paludem incolunt, hunc in modum: in media palude stant tabulata compacta in altissimis sublicis, angustum a continente ingressum uno ponte habentia. Has sublicas tabulatis suppositas, olim quidem communiter omnes cives statuerunt: mox tali lege usi statuunt, ut pro singulis uxoribus quas quisque duceret (ducunt autem singuli multas uxores) ternas defigeret sublicas, e monte sumptas cui nomen est Orbelus. Hoc autem habitant modo: obtinent singuli super ea tabulata tugurium in quo degunt, et januam depactam per tabulata ferentem deorsum ad paludem. Parvulos autem liberos per pedem recte illigant, metuentes ne devolvantur. Equis autem et jumentis pisces pro pabulo praebent. Porro piscium tanta est copia, ut quoties quis januam depactam resupinaverit, de-

26 TERPSICHORE. V.

missam fune sportam vacuam in paludem non multo post retrahat piscium plenam. quorum duo sunt genera, unum quod vocant Papraces, alterum Tilones.

I 7. Ceterum e Paeonibus ii qui capti fuere, in Asiam sunt abducti. Paeonibus subactis, Megabazus nuncios in Macedoniam, septem Persas, qui post eum erant in exercitu spectatissimi, misit ad Amyntam, petitueros regi Dario terram et aquam. Est autem e palude Prasiade brevis admodum in Macedoniam via. nam in primis paludi confinis est fodina, unde post ea tempora Alexandro in singulos dies singula argenti talenta proveniebant. Post fodinam superato monte quem vocant Dyforum, Macedonia intratur.

I 8. Igitur isti Persae ad Amyntam missi ubi pervenere, in conspectum Amyntae admissi regi Dario terram et aquam

χοίνῳ σπυρίδα κεινὴν^c ἐς τὴν λίμνην· καὶ
 ἔ· πολλόν τινα χρόνον ἐπιχῶν, ἀνασπᾷ
 πλήρεα ἰχθύων. τῶν δὲ ἰχθύων ἐς τὴν γένεα
 δύο, τὲς καλέεσσι πάπρακας τε καὶ τίλωνα.

ιζ'. Παίωνων μὲν δὴ οἱ χειρῶθέντες ἤ-
 γοντο ἐς τὴν Ἀσίην. Μεγαβάζος δὲ ὡς
 ἐχειρώσατο τὲς Παίονας, πέμπει ἀγγέλους
 ἐς Μακεδονίην, ἄνδρας ἑπτὰ Πέρσας, οἱ
 μετ' αὐτὸν κείνον ἔσαν δοκιμώτατοι ἐν τῷ
 στρατοπέδῳ. ἐπέμποντο δὲ ἔ·τοι παρ' Ἀμύν-
 την, αἰτήσοντες γῆν τε καὶ ὕδωρ Δαρείῳ βα-
 σιλεῖ. ἐς τὴν δὲ ἐκ τῆς Πρασιάδος λίμνης σύν-
 τομος κάρλα ἐς τὴν Μακεδονίην. πρῶτον^d
 μὲν γὰρ ἔχειαι τῆς λίμνης τὸ μέταλλον,
 ἐξ ἧς ὕψερων τεττέων τάλαντον ἀργυρίῃς Α-
 λεξάνδρῳ ἡμέρης ἑκάστης ἐφοῖτα. μετὰ δὲ
 τὸ μέταλλον, Δύσωρον καλούμενον οὖρος
 ὑπερβάντα εἶναι ἐν Μακεδονίῃ.

ιθ'. Οἱ ὦν Πέρσαι οἱ πεμφθέντες ἔ·τοι
 παρὰ τὸν Ἀμύντην, ὡς ἀπίκοντο, αἵτεον,
 ἐλθόντες ἐς ἅ·ων τὴν Ἀμύντιον, Δαρείῳ βα-

^c MS. tamen hoc loco habet κεινῶν. ^d πρῶτα.

σιλείῃ γῆν τε καὶ ὕδωρ. ὁ δὲ ταῦτα ἐδίδε, καὶ σφεας ἐπὶ ξεινία καλέει^α. παρασκευασάμενος δὲ δεῖπνον μεγαλοπρεπές, ἐδέκετο τῆς Πέρσας Φιλοφρόνως. ὥς δὲ ἀπὸ δείπνου ἐγένοντο διαπίνοντες, εἶπαν οἱ Πέρσαι τάδε, 'Ξεῖνε Μακεδῶν, ἡμῖν νόμος ἐστὶ τοῖσι Πέρσησι, ἐπεὰν δεῖπνον προτιθώμεθα μέγα, τότε καὶ τὰς παλλακὰς καὶ τὰς κρηιδίας γυναῖκας ἐσάγεσθαι παρέδρας. σύ νυν, ἐπεὶ περ προθύμως μὲν ἐδέξαιο, μεγάλως δὲ ξεινίζεις, Δαρείῳ δὲ βασιλεῖ διδοῖς γῆν τε καὶ ὕδωρ, ἔπεο νόμῳ τῷ ἡμετέρῳ.' εἶπε πρὸς ταῦτα Ἀμύντης, 'ὦ Πέρσαι, νόμος μὲν ἡμῖν γέ ἐστι ἐκ οὗτος, ἀλλὰ κεχωρίσθαι ἄνδρας γυναικῶν. ἐπεὶ τε δὲ ὑμεῖς ἐόντες δεσπότηαι προαχρῆζετε τῶν, παρέσαι ὑμῖν καὶ ταῦτα.' εἶπας τοσαῦτα ὁ Ἀμύντης μετεπέμπετο τὰς γυναῖκας· αἱ δ' ἐπεὶ τε καλεόμεναι ἦλθον, ἐπεξῆς ἀντία ἵζοντο τοῖσι Πέρσησι. ἐνθαῦτα οἱ Πέρσαι ἰδο-

^α ἰκέλει.

petunt: Amyntas et ea dedit, et homines in hospitium vocavit: instructaque splendide coena, percomiter accepit. Persae, postquam a coena ad potum pervenere, ‘Hospes, inquit, Macedo, nobis Persis consuetudinis est, quoties magnam exhibuimus coenam, tunc etiam concubinas et quas virgines duximus uxores ad affidendum introducere. Proinde tu nunc, quoniam comiter excepisti nos, et liberali hospitio prosequutus es, et regi Dario et terram das et aquam, sectare consuetudinem nostram.’ Ad haec Amyntas, ‘Nobis, inquit, Persae, ista consuetudo non est, sed viros a feminis semovendi: verum quandoquidem vos exigitis qui domini estis, hoc quoque vobis praestabitur.’ Haec loquutus Amyntas, feminas arcessit. Illae, ut vocabantur, praesto fuerunt, et e regione Persarum deinde confederunt. Quas Persae conspicati formosas, Amyntam alloquuntur, negantes

30 TERPSICHORE. V.

omnino id factum esse sapienter. satius enim futurum fuisse, ab initio non venisse feminas, quam, postquam venerant, non assidere, sed ex adverso federe, oculorum ipsis dolores. Ita coactus Amyntas illas assidere iussit. Quae quum obtemperassent, illico Persae mamillas illarum tractare, utpote plusculo vino temulenti, non nemo etiam tentare suaviari.

19. Haec Amyntas intuens etsi iniquo ferebat animo, tamen prae metu Persici nominis quiescere. Verum ejus filius Alexander quum adesset, atque haec aspiceret, utpote adolescens, et malorum inexpertus, nequaquam amplius tolerare posse. itaque graviter ferens, ad Amyntam inquit, ‘ Tu quidem pater cede aetati, abique hinc ad requiescendum, neque adesto potationi: ego vero hinc remanens, omnia hospitibus quae oportet exhibebo.’ Amyntas eum juvenile ali-

μὲναι γυναῖκας ἐδμόρφας, ἔλεγον πρὸς Ἀμύντην, Φάμενοι τὸ παιθὲν τοῦτο, ὃδὲν εἶναι σοφόν. κρέατον γὰρ εἶναι ἀρχήθεν μὴ ἔλθειν τὰς γυναῖκας, ἢ ἔλθοῦσας καὶ μὴ παριζομένας, ἀντίαι ἴζεσθαι, ἀλγυδάνας σφι ὀφθαλμῶν. ἀναγκαζόμενος δὲ ὁ Ἀμύντης ἐκέλευε παρῆζειν. πεπθομενέων δὲ τῶν γυναικῶν, αὐτίκα οἱ Πέρσαι μαστῶν τε ἀπτόντο, οἷα πλεύνως οἰνωμένοι, καὶ κου τις καὶ Φιλέειν ἐπειράτο.

Ἰθ'. Ἀμύντης μὲν δὴ ταῦτα ὁρέων, ἀτρέμας εἶχε, καὶ περ δυσφορέων, οἷα ὑπερδειμάνων τὰς Πέρσας. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Ἀμύντῳ, παρέων τε καὶ ὁρέων ταῦτα, ἅτε κίος τε ἐὼν καὶ κακῶν ἀπαθής, ὁδαμῶς ἐτι κατέχειν οἷός τ' ἦν. ὥστε δὲ βαρέως φέρων, εἶπε πρὸς Ἀμύντην τάδε, ' Σὺ μὲν ὦ πάτερ εἶκε τῇ ἡλικίῃ, ἀπῶν τε ἀναπαύσο, μηδὲ λιπάρει τῇ πόσει. ἐγὼ δὲ προσμένων αὐτῷ τῇδε, πάντα τὰ ἐπιτήδεα παρέξω τοῖσι ξείνοισι.' πρὸς ταῦτα

συνεῖς Ἀμύντης ὅτι νεώτερα πρήγματα πρή-
 ζειν μέλλει Ἀλέξανδρος, λέγει, ‘ Ω παῦ,
 ‘ σχεδὸν γάρ σευ ἀνακαιομένου συνίημι τῶς
 ‘ λόγους, ὅτι ἐθέλεις ἐμέ ἐκπέμψας ποιέ-
 ‘ ειν τι νεώτερον. ἐγὼ ὦν σευ χρήζω μη-
 ‘ δέν νεοχμῶσαι κατ’ ἄνδρας ^b τῆς, ἵνα
 ‘ μὴ ἐξεργάσῃ ἡμέας. ἀλλὰ ἀνέχευ ὀρέων
 ‘ τὰ ποκείμενα. ἀμφὶ δὲ ἀπόδω τῇ ἐμῇ
 ‘ πείσομαί τοι.

κ’. Ὡς δὲ Ἀμύντης χρήσας τούτων
 οἰχώκεε, λέγει δ’ ^c Ἀλέξανδρος πρὸς τῆς
 Πέρσας, ‘ Γυναικῶν τῆς ὧς ζεῖνοι πολ-
 ‘ λή ἐσι ὑμῖν ^d εὐπετεῖη, καὶ εἰ πάσῃσι
 ‘ βέλεσθε μίσγεσθαι, καὶ ὀκόσῃσι ὦν αὐτέων.
 ‘ τῆς μὲν πέρι αὐτοὶ ἀποσημανέειε. νῦν
 ‘ δὲ (σχεδὸν γάρ ἤδη τῆς κοίτης ὥρη
 ‘ προσέρχεται ὑμῖν, καὶ καλῶς ἔχοντας
 ‘ ὑμέας ὀρέω μέθης) γυναῖκας ταύτας, εἰ
 ‘ ὑμῖν φίλον ἐστὶ, ἄφετε λούσασθαι. λου-
 ‘ σαμένας δὲ, ὀπίσω προσδέκεσθε. ’ εἶπας
 ταῦτα (συνέπαινοι γὰρ ἔσαν οἱ Πέρσαι)

^b πρὸς ἄνδρας. ^c εἰλεγε δ. ^d πολλή ἐστι ἐν ὑμῖν.

quid facturum animadvertens, ad haec respondit, ‘ Fili, inquit, verba tua hinc
 ‘ me summoventis paene intelligo. ideo
 ‘ enim me dimittis, quod aliquid novi agere in animo habes. Quare nolo te
 ‘ quicquam novi in hos viros perpetrare, futurum in perniciem nostram: sed tolera adspectans quae geruntur. nam
 ‘ quod ad discessum meum pertinet, parebo.’ His responsis Amyntas abiit.

20. Tum Alexander ad Persas, ‘ Vobis, inquit, hospites, cum his feminis
 ‘ vel omnibus, si libet, facillime licet concumbatis: sed cum qua earum concumbere libeat indicate. Nunc enim fere
 ‘ tempus cubandi adventat, et vos bene potos esse temulentosque video. Proinde has feminas, si vobis cordi est, finite
 ‘ ire ad lavandum; lotas denuo exspectate.’ Haec loquutus Alexander, approbantibus

34 TERPSICHORE. V.

Persis, egressas feminas in muliebri re-
 mittit conclave: ac totidem viros laeves
 malas habentes, muliebri veste exornat;
 traditisque pugionibus introducit: idque
 faciens Persis dixit, 'Vos vero, Persae, a no-
 'bis in convivium estis omni munificentia
 'accepti: quippe quibus et quae habemus,
 'atque insuper, quae invenire potuimus,
 'ea omnia adsunt: et, quod omnium ma-
 'ximum est, etiam nostras ipsorum ma-
 'tres et sorores liberaliter vobis exhibemus:
 'ut prorsus universo honore affectos vos
 'esse a nobis intelligatis quo digni estis:
 'ac denique ut regi qui vos misit, a Grae-
 'co Macedonum principe vos et mensa
 'et lecto bene acceptos esse renunciatis.'
 Haec loquutus Alexander, singulos Ma-
 cedonas quos feminas esse ajebat, affidere
 jussit singulis Persis. qui posteaquam a
 Persis attrectari coepere, illos obtrun-
 caverunt.

γυναῖκας μὲν ἐξελθύσας ἀπέπεμπε εἰς τὴν
 γυναικίην • αὐτὸς δὲ ὁ Αλέξανδρος ἴσους
 τῇσι γυναῖξιν ἀριθμὸν ἀνδρας λειογενεῖς τῇ
 τῶν γυναικῶν ἐοῖντι σκευάσας, καὶ ἐγχει-
 ρίδια δὲς, ἦγε ^α εἰσω. παράγων δὲ τέττας,
 ἔλεγε τοῖσι Πέρσῃσι τάδε, ‘ Ω Πέρσαι,
 ‘ οἴκατε πανδαισίῃ τελέῃ ἡσιῖσθαι ^β. τὰ
 ‘ τε γὰρ ἄλλα ὅσα εἶχομεν, καὶ πρὸς, τὰ
 ‘ οἷά τε ἦν ἐξευρόντας παρέχειν, πάντα
 ‘ ὑμῖν πάρεσι. καὶ δὴ καὶ τότε τὸ πάντων
 ‘ μέγιστον, τὰς τε ἐωυτῶν μητέρας καὶ τὰς
 ‘ ἀδελφεὰς ἐπίδαφιλεύμεθα ^γ ὑμῖν • ὡς
 ‘ παντελέως μάρτηε τιμεώμενοι πρὸς ἡμέ-
 ‘ ων τῶν περ ἐς ἑ ἀξιοί. πρὸς δὲ, καὶ βασιλεῖ
 ‘ τῷ πέμψαντι ἀπαγγείλητε, ὡς ἀνὴρ
 ‘ Ἕλλην Μακεδῶν ὑπαρχος εὖ ὑμέας ἐ-
 ‘ δέξατο καὶ τραπέζῃ καὶ κοίτῃ. ταῦτα εἶ-
 πας Αλέξανδρος, παρίζει Πέρσῃ ἀνδρὶ ἀν-
 δρα Μακεδόνα, ὡς γυναῖκα τῷ λόγῳ. σὶ
 δὲ, ἐπεὶ τέ σφεων οἱ Πέρσαι φαύειν ἐπει-
 ρῶντο, διεργάζοντο αὐτὰς:

^α δὲς, παῖγε. ^β εἰσιῖσθαι. ^γ ἐπίδαφιλεύμεθα.

κα'. Καὶ ἔτοι μὲν τέτρω τῷ μόρῳ διεφθάρησαν, καὶ αὐτοὶ καὶ ἡ Θερραπυΐη αὐτέων. εἶπελο γὰρ δὴ σφι καὶ ὀχήματα, καὶ Θερράποινες, καὶ ἡ πᾶσα πολλὴ παρασκευή. πάντα δὴ ταῦτα, ἅμα κείνοισι ^δ ἠφάνισο. μετὰ δὲ χρόνῳ ἔ πολλῷ ὕσερον, ζήτησις τῶν ἀνδρῶν τῆς τέως μεγάλη ἐκ τῶν Περσέων ἐγένετο· καὶ σφεας Ἀλέξανδρος κατέλαβε σοφίη, χρήματά τε δὲς πολλὰ, καὶ τὴν ἐωϋτῆ ἀδελφεήν, τῇ ἔνομα ἦν Γυγαίη. δὲς δὲ ταῦτα κατέλαβε ὁ Ἀλέξανδρος Βουβάρη ἀνδρὶ Πέρσῃ τῶν διζημένων τῆς ἀπολομένους τῶν στρατηγῶν. ὁ μὲν νυν τῶν Περσέων τῆς τέως θανάτος ἔτω καταλαμφθεὶς ἐσγυήθη.

κβ'. Ἕλληνας δὲ τέτρε εἶναι τῆς ἀπὸ Περδίκκεω γεγονότας, καλὰ περ αὐτοὶ λέγουσι, αὐτὸς τε οὕτω τυγχάνω ἐπιστάμενος, καὶ δὴ καὶ ἐν τοῖσι ὀπισθε λόγοισι ἀποδέξω ὥς εἰσὶ Ἕλληνες. πρὸς δὲ, καὶ οἱ τὸν Ολυμπίῃ ^ε διέποντες ἀγῶνα ἐλληνοδίκαια

^δ ἅμα πᾶσι κείνοισι. ^ε τὸν ἐν Ολυμπίῃ.

21. Et hac quidem morte affecti sunt Persae ipsi et eorum comitatus. Comitabantur enim eos et vehicula, et famulitia, et omnis generis multus apparatus, quae cuncta cum illis omnibus pariter intercepta sunt. Non multo deinde interjecto tempore, quum magna horum virorum a Persis inquisitio fieret, Alexander illos prudentia occupavit, tum multas pecunias dando, tum sororem suam nomine Gygaeam. His datis Bubari, viro Persae, uni ex inquisitoribus interfectorum ducum rem disjecit. Et horum quidem Persarum caedes tali astu perfecta silentio suppressa est.

22. Esse autem Graecos hos qui a Perdicca progeniti sunt, quemadmodum ipsi ajunt, et ego scio, et esse tales ostendam in iis quae postea dicam. Quinetiam et ii qui in Olympia certamini Graeco-

38 TERPSICHORE. V.

rum praesunt, ita esse decreverunt. Nam quum Alexander certandi studio captus ad hoc ipsum descendisset, aemuli in cursu Graeci arcebant eum, quod negarent barbarorum id esse certamen, sed Graecorum. at ubi probavit sese Argivum, tum Graecus esse judicatus est; tum stadium certans, proximus primo extitit.

23. Et haec quidem ita gesta sunt. Megabazus autem Paeonas ducens, abiit ad Hellespontum: illo transmissso, pervenit Sardes. quum interim Histiaeus Milesius jam muris cingeret locum, quo a se petito donatus a Dario fuerat in pretium servatae ratis, qui locus est ad flumen Strymonem nomine Myrcinus. At Megabazus, cognito quod fiebat ab Histiaeo, quum primum venit Sardes ducens Paeonas, ita est Darium alloquutus, ‘ô Rex, quidnam tu rei fecisti, dato loco

ἔτω ἔγνωσαν εἶναι. Ἀλέξανδρος γὰρ ἀε-
θλεύειν ἐλομένε, καὶ καταβάντος ἐπ' αὐτὸ
τῷτο, οἱ ἀντιθευσόμενοι Ἑλλήνων ἐξεῖρ-
γόν μιν, Φάμενοι ὃ βαρβάρων ἀγωνισέον εἶ-
ναι τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ Ἑλλήνων. Ἀλέξαν-
δρος δέ, ἐπειδὴ ἀπέδεξε ὡς εἶη Ἀργεῖος,
ἐκρίθη τε εἶναι Ἕλληνα, καὶ ἀγωνιζόμενος
σάδιον, συνεχέεπιπλε τῷ πρώτῳ.

κγ'. Ταῦτα μὲν νυν ἔτω κη ἐγένετο.
Μεγάβαζος δὲ ἄγων τοὺς Παίονας, ἀπί-
κετο ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον· ἐνθεῦτεν ἔ
διαπεραιωθείς, ἀπίκητο ἐς Σάρδεις. ἄτε δὲ
τερχέοντος ἤδη Ἰστιάς τῷ Μιλησίῳ τὴν
παρὰ Δαρείῳ αἰτήσας ἔτυχε μισθὸν δω-
ρεὴν Φυλακῆς τῆς χεδίης· ἐόντος δὲ τοῦ
χώρου τῷτο παρὰ Στρυμόνα ποταμὸν, τῷ
ἄνομά ἐστι Μύρκινος. μαθὼν δὲ ὁ Μεγάβα-
ζος τὸ ποιούμενον ἐκ τῷ Ἰστιάῳ, ὡς ἦλθε
τάχιστα ἐς τὰς Σάρδεις ἄγων τῶς Παίο-
νας, ἔλεγε Δαρείῳ τάδε, ὦ βασιλεῦ,
κοῖόν τι ὃ χρῆμα ἐποίησας, ἀνδρὶ Ἕλ-

ἔ ἐνθεῦτεν. ὃ οἶόν τι.

40 ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ. Ε.

ἴ ληνι δεινῷ τε καὶ σοφῷ δὲς ἐγκτίσασθαι
 ἴ πόλιν ἐν Θρηίκῃ; ἵνα ἴδῃ τε ναυπηγή-
 ἴ σιμός ἐστι ἄφθονος, καὶ πολλοὶ κωπέες, καὶ
 ἴ μέταλλα ἀργύρεα· ὁμιλός τε πολλός
 ἴ μὲν Ἑλλήν περιοικέει, πολλὸς δὲ βάρ-
 ἴ βαρος· οἱ προσάτεω ἐπιλαβόμενοι, ποι-
 ἴ ῃσσι τῷτο τὸ ἄν ἐκείνος ἐξηγέηται καὶ
 ἴ ἡμέρης καὶ νυχίος. σὺ τοίνυν τῷτον τὸν
 ἴ ἄνδρα παῦσον ταῦτα ποιεῦντα, ἵνα μὴ
 ἴ οἰκήϊω πολέμῳ συνέχῃαι. τρόπῳ δὲ
 ἴ ἡπίῳ μεταπεμφάμενος, παῦσον. ἔπεαν
 ἴ δὲ αὐτὸν περιλάβῃς, ποιέειν ὅπως μηκέτι
 ἴ κείνος ἐς Ἑλλήνας ἀπίξῃται.

κδ'. Ταῦτα λέγων ὁ Μεγάβαζος, εὐ-
 πετέως ἔπειθε Δαρεῖον, ὥς εὖ προορέων τὰ
 μέλλον γίνεσθαι· μετὰ δὲ ἄγγελον πέμ-
 ψας ὁ Δαρεῖος ἐς τὴν Μύρκινον, ἔλεγε τά-
 δε, ἴ Ἰστιάε, βασιλεὺς Δαρεῖος τάδε λέ-
 ἴ γει, Εγὼ Φροντίζων εὐρίσκω ἐμοί τε καὶ
 ἴ τοῖσι ἐμοῖσι πρήγμασι ὀδύνα εἶναι σεῦ
 ἴ ἄνδρα εὐνοέφερον. τῷτο δὲ ὁ λόγοισι ἀλλ'

ad urbem condendam in Thracia viro
 Graeco, eique solerti atque industrio?
 ubi affatim materiae est ad naves fabri-
 candas, multumque remigum, quin et
 aurifodinae? multis etiam cum Graecis,
 tum barbaris accolentibus? qui nacti du-
 cem, facient quicquid ille vel die vel
 nocte praeceperit. Nunc igitur tu virum
 hunc ita facientem inhiibe, ne domesti-
 co bello afflicteris. Inhiibe autem miti
 modo arcessitum: quem quum accepe-
 ris, da operam nequando in Graeciam
 revertatur.

24. Haec loquutus Megabazus, fa-
 cile Dario persuasit, tanquam probe pro-
 spiciens quod esset eventurum. Darius
 misso in Myrcinum nuncio ad Histiae-
 um, haec inquit, Histiaeae, rex Darius
 haec dicit, Mihi rebusque meis melius
 consulentem quam te invenio neminem:

42 TERPSICHORE. V.

‘ quod non verbis, sed factis compertum
 ‘ habeo. proinde quum res magnas agere
 ‘ destinem, praesto mihi sis ut eas tibi a-
 ‘ periam.’ His verbis fidem habens Hi-
 stiaeus, et simul magni faciens consiliari-
 um regis fieri, Sardes profectus est. Cui ad-
 venienti Darius, ‘Histiaee, ego (inquit) ea
 ‘ de caussa te arcessivi, simulatque ab Scy-
 ‘ this redii, et tu ab oculis meis abfuisti,
 ‘ nullius rei desiderium brevi tam me te-
 ‘ nuit, quam ut tu in aspectum et collo-
 ‘ quium meum venires: quum sciam om-
 ‘ nium possessionum pretiosissimam esse
 ‘ virum amicum, solertem, bene sentien-
 ‘ tem: quae tibi ambo ad res meas ad-
 ‘ esse ego testari possum. Quare tibi ego,
 ‘ qui fecisti probe quod veneris, haec of-
 ‘ fero, ut omissa Mileto, et recens condita
 ‘ in Thracia urbè, me sequaris Susa, ea-
 ‘ dem quae ego habiturus, meusque con-

ἔργοισι οἶδα μαθών. νῦν ὦν (ἐπινοέω γάρ
 πρήγμαλα μεγάλα καίεργάσασθαι) ἀπι-
 κνέο μοι πάντως, ἵνα τοι αὐτὰ ὑπερθέ-
 ωμαι. τῆτοισι τοῖσι ἔπεσι πιτεύσας ὁ
 Ἰστιάος, καὶ ἅμα μέγα ποιούμενος βασιλῆος
 σύμβουλος γενέσθαι, ἀπῆκετο ἐς Σάρδεις.
 ἀπικομένῳ δέ οἱ ἔλεγε Δαρεῖος τάδε,
 Ἰστιαῖε, ἐγὼ σε μετεπεμφάμην τῶνδε
 εἵνεκεν· ἐπεὶ τε τάχιστα ἐνόησα ἀπὸ
 Σκυθέων, καὶ σύ μοι ἐγένεο ἐξ ὀφθαλμῶν,
 ὅδεν κω ἄλλο χρῆμα ἔτω ἐν βραχεῖ
 ἐπεζήτησα ὥς σε ἰδέειν τε καὶ ἐς λόγους
 μοι ἀπικέσθαι· ἐγνωνκὼς ὅτι κτημάτῳ
 πάντων ἐς τὴν τιμιώτατον ἀνὴρ φίλος, συνε-
 τός τε καὶ εὖνοος. τά τοι ἐγὼ καὶ ἀμφο-
 τερα συνειδὼς, ἔχω μαρτυρέειν ἐς πρήγ-
 μαλα τὰ ῥα. νῦν ὦν (εὖ γὰρ ἐπαίησας
 ἀπικόμενος) ταδέ τοι ἐγὼ προτείνομαι·
 Μίλητον μὲν ἔα, καὶ τὴν νεόκτιστον ἐν
 Θρηίκῃ πόλιν· σὺ δέ μοι ἐπόμενος ἐς Σῶ-
 σα, ἔχε τάπερ ἂν ἐγὼ ἔχω, ἐμός τε

‘ σύσιτος ἑὼν καὶ σύμβουλος.’

κέ'. Ταῦτα Δαρεῖος εἶπας, καὶ κατα-
 ψησάμενος Ἀρταφέρνηα ἀδελφεὸν ἑωῦτ' ὁ-
 μοπάτριον, ὑπαρχον εἶναι Σαρδίων, ἀπή-
 λαυνε ἐς Σῶσα, ἅμα ἀγομένοσ' Ἰσιᾶιον.
 Οτάνεα δὲ ἀποδέξας στρατηγὸν εἶναι τῶν
 παραθαλασίων ἀνδρῶν, τῷ τὸν πατέρα
 Σισάμνην βασιλεὺς Καμβύσης, γενόμενον
 τῶν βασιλῆϊων δικασέων, ὅτι ἐπὶ χρήμασι
 δίκην ἀδίκον ἐδίκασε, σφάζας, ἀπέδειρε πᾶ-
 σαν τὴν ἀνθρωπινήν. σπαδίζας δὲ αὐτῷ
 τὸ δέρμα ἱμάντας ἐξ αὐτῷ ἔταμε, καὶ ἐνέ-
 τεινε τὸν θρόνον ἐς τὸν ἴζων ἐδίκαζε. ἐν-
 ταύσας δὲ ὁ Καμβύσης, ἀπέδεξε δικαστὴν
 εἶναι ἀντὶ τῷ Σισάμνῳ, τὸν ἀποκτείνας
 ἀπέδειρε, τὸν παῖδα τῷ Σισάμνῳ, ἐντει-
 λόμενός οἱ μεμνήσθαι ἐν τῷ κατίζων θρό-
 νῳ δικάζει.

κς'. Οὗτος ὢν ὁ Οτάνης ὁ ἐγκατιζό-
 μενος ἐς τῷ τὸν θρόνον, τότε διάδοχος
 γενόμενος Μεγαβάζῳ τῆς στρατηγίας, Βυ-

‘ victor ac consiliarius futurus.’

25. Haec loquutus Darius, una secum Histiaeum ducens, Susa versus iter intendit, praefecto Sardibus Artapherne, fratre suo ex eodem patre: item praefecto Otane orae maritimae; cuius patrem Sisamnem, unum e regibus iudicibus, quod iniuste ob pecuniam iudicasset, rex Cambyfes quum mactavisset, pellem humanam totam detraxit, eamque in lora concidit, illisque tribunal in quo ille sedens iudicarat, intendit; ibidem ejus filium Otanem pro Sisamne patre deglupto esse iudicem praecipiens, atque in memoria habere in quo tribunali sedens iudicaret.

26. Hic igitur Otanes in eo tribunali sedere iussus, tunc Megabazi in ducatu successor, Byzantios ac Calchedonios cepit: cepit item Antandrum, quae est in-

46 TERPSICHOË. V.

terra Troade; cepit quoque Lamponium. Sumpta etiam a Lesbiiis classe, cepit Lemnum et Imbrum, a Pelasgis tunc adhuc utramque habitatam.

27. Sed Lemnii quoniam egregie repugnaverant, etiam aliquamdiu se defendentes, mala perpeffi sunt: quorum qui superfuere, iis praefectum Persae impo-
suere Lycaretum, Maeandrii ejus qui Sami regnavit, germanum. Hic Lycaretus quum Lemno praeeset, hac de causa mortem oppetiit, quod omnes in captivitate redigebat, atque evertibat, alios insimulans desertores Scythicae expeditionis, alios vexatores copiarum Darii a Scythiis revertentium. Haec iste in sua praefectura perpetrabat: sed non diu post malis fuit resolutus.

28. Et coeperunt iterum e Naxo atque Mileto calamitates Ionibus afferri. e Naxo quidem, quod inter insulas felici-

ζαντίς τε εἶλε καὶ Καλχηδονίς. εἶλε δὲ
 Αντανόρον, τὴν ἐν τῇ Τρωάδι γῇ· εἶλε δὲ
 Λαμπώνιον. λαβὼν δὲ παρὰ Λεσβίων νέας,
 εἶλε Λῆμνόν τε καὶ Ἰμβρον, ἀμφοτέρας ἔτι
 τότε ὑπὸ Πελασγῶν οἰκομένας.

κζ'. Οἱ μὲν δὲ Λῆμνιοι καὶ ἐμαχέσαντο
 εἰ, καὶ ἀμυνόμενοι ἀνὰ χρόνον, ἐπακώθη-
 σαν. τοῖσι δὲ περιεῖσι αὐτέων οἱ Πέρσαι
 ὑπαρχὸν ἐπιστᾶσι Λυκάρηλον, τὸν Μαιαν-
 δρίδ τῷ βασιλεύσαντος Σάμου ἀδελφεόν. οὗ-
 τος ὁ Λυκάρηλος ἄρχων ἐν Λήμνῳ, τελευ-
 τᾷ. αὐτῇ δὲ τέτῃ ἦδε· πάντα ἡνδρα-
 ποδίζετο καὶ κατεσρέφει· τὴν μὲν, λειπο-
 στρατίης ἐπὶ Σκύθας αὐτκώμενος, τὴς δὲ,
 σίνεσθαι τὸν Δαρεῖδ στρατὸν τὸν ἀπὸ Σκυ-
 θέων ὀπίσω ἀποκομιζόμενον. ὅτος μὲν νυν
 τοσαῦτα^α ἐξεργάσατο στρατηγήσας. μετὰ
 δὲ ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἀνεως κακῶν ἦν.

κή'. Καὶ ἤρχετο τοδεύτερον ἐκ Νάξου
 τε καὶ Μιλήτης ἰωσι γίνεσθαι κακά. τῷτο
 μὲν γάρ, ἡ Νάξος εὐδαιμονίῃ τῶν νήσων

^α MS. ὅτος δὲ τοσαῦτα.

προέφερε· τῷτο δὲ, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἢ Μίλητος αὐτὴ τε ἐωϋτῆς μάλισσα δὴ τότε ἀκμάσασα, καὶ δὴ καὶ τῆς Ἰωνίης ἦν πρόχημα. κατόπερθε δὲ τετέων, ἐπὶ δύο γενεὰς ἀνδρῶν νοσήσασα ἐς ταμάλισσας αἴσει, μέχρι ὅ μιν Πάριοι κατηρτίσαυτο. τέττις γὰρ καταρτισῆρας ἐκ πάντων τῶν Ἑλλήνων εἶλοντο οἱ Μιλήσιοι.

κθ'. Κατήλλαξαν δὲ σφεας ὧδε Πάριοι· ὡς ἀπίκοντο αὐτέων ἄνδρες ἄριστοι ἐς τὴν Μίλητον (ὥρεον γὰρ δὴ σφεας δεινῶς οἰκοφθορημένους) ἔφασαν αὐτέων βούλεσθαι διεξελθεῖν τὴν χώραν. ποιεῦντες δὲ ταῦτα, καὶ διεξιόντες πᾶσαν τὴν Μιλησίην, ὅπως τινὰ ἴδοιεν ἀνεσηκίῃ τῇ χώρῃ ἀγρὸν εὖ ἐξεργασμένον, ἀπεγραφέατο τὸνομα τῷ δεσπότῃ τῷ ἀγρῷ. διεξέλασαντες δὲ πᾶσαν τὴν χώραν, καὶ σπανίως εὐρόντες τέττις, ὡς τάχιστα κατέβησαν ἐς τὸ ἄστυ, ἀλίην ποιησάμενοι, ἀπέδεξαν τέττις μὲν τὴν πόλιν νέμειν τῶν εὐρον τὰς ἀγρὰς εὖ ἐξεργ-

tate praestabat: e Mileto autem, quod ea tempestate prope seipsa superata maxime florebat, eratque Ioniae praetextum: quum aegrotavisset duabus superioribus aetatibus seditione, donec eam Parii sedaverunt, ex omnibus Graecis restitutores a Milesiis delecti.

29. Hunc autem in modum eos Parii conciliaverunt: quum Miletum venissent viri ex illis praestantissimi, cernerentque eos domi vehementer labefaetatos, dixerunt velle se regionem ipsorum peragraré, Id facientes, et omnem agrum Milesium lustrantes, ut quemque fundum acclivi regione animadvertabant bene cultum, conscribebant domini nomen. Peragrata omni regione, quum paucos huiusmodi fundos comperissent, simulatque ad urbem descenderunt: coactoque populo, decreverunt urbem ab iis esse admi-

nistrandam, quorum fundos bene cultos invenissent. videri enim illos ita curaturos publica ut sua ipsorum curavissent. Ceteros Milesios, qui prius seditionem movissent, jusserunt his dicto audientes esse. Ita Milesios Parii correxerunt.

30. Ex his tunc urbibus hoc modo coeperunt Ioniae mala contingere : ex Naxo quidam locupletes a plebe in exilium missi, Miletum se contulerunt. Miletum autem procurabat Aristagoras, Molpagorae filius, idemque gener ac consobrinus Histiaei, Lyfagorae filii, quem Darius Susis detinebat. nam Histiaeus Miletu erat tyrannus, et per id tempus Susis degebat, quum Naxii venire iampridem Histiaei hospites. Quum autem Miletum Naxii advenere, obsecrarunt Aristagoram, ut aliquantulum copiarum ipsis praestaret ad redeundum in patriam. Ille colligens,

γασμένους. δοκέειν γὰρ ἔφασαν καὶ τῶν δημοσίων ἔτῳ δὴ σφεας ἐπιμελήσεσθαι ὥσπερ τῶν ^α σφειέρων. τὰς δὲ ἄλλας Μιλησίους τὰς πρὶν φασιάζοντας, τέτοισι ἔταξαν πείθεσθαι. Πάριοι μὲν νυν ἔτῳ Μιλησίους κατήρτισαν.

λ'. Τότε δὲ ἐκ τεττέων τῶν πολιῶν ὧδε ἤρχετο κακὰ γίνεσθαι τῇ Ἰωνίῃ. ἐκ Νάξου ἔφυγον ἄνδρες τῶν παχέων ὑπὸ τῷ δήμῳ. Φυγόντες δὲ ἀπὶ κοῦλο ἐς Μίλητον. τῆς δὲ Μιλήτου ἐτύγχανε ἐπίτροπος ἑὼν Αῤισαγόρης ὁ Μολπαγόρεω, γαμβρός τε ἑὼν καὶ ἀνεψιὸς Ἰστιάδῃ τῷ Λυσαγόρεω, τὸν ὁ Δαρεῖος ἐν Σέσοισι κατεῖχε. ὁ γὰρ Ἰστιάδης, τύραννος ἦν Μιλήτου, καὶ ἐτύγχανε τῷτον τὸν χρόνον ἑὼν ἐν Σέσοισι ὅτε οἱ Νάξιοι ἦλθον, ξεῖνοι πρὶν ἐόντες τῷ Ἰστιάδῳ. ἀπικόμενοι δὲ οἱ Νάξιοι ἐς τὴν Μίλητον, ἐδέοντο τῷ Αῤισαγόρεω, εἴ πως αὐτοῖσι παράχοι δυνάμιν τινα, καὶ κατέλθοιεν ἐς τὴν ἐϋϋτῶν. ὁ δὲ, ἐπιλεξάμενος ὡς ἦν δι' ἐϋϋ-

^α ὥσπερ καὶ τῶν.

τῷ κατέλθωσι ἐς τὴν πόλιν, ἄρξει τῆς
 Νάξου· σκῆψιν δὲ ποιεύμενος τὴν ξεινίην
 τὴν Ἰστιάου, τονδὲ σφι λόγον προσέφερε,
 ὅς μιν τοσαύτην παραχρῆν, ὥστε κατάγειν
 ἀκόντων τῶν τὴν πόλιν ἔχοντων Ναξί-
 ων. πυνθάνομαι γὰρ ὀκλακιχιλίην ἀσπί-
 δα Ναξίοισι εἶναι, καὶ πλοῖα μακρὰ πολ-
 λά· μηχανήσομαι δὲ, πᾶσαν σπουδὴν
 ποιεύμενος. ἐπινοέω δὲ τῇδε· Ἀρταφέρ-
 νης μοι τυγχάνει ἐὼν φίλος. ὁ δὲ Ἀρτα-
 φέρνης, Ὑδασπεος μὲν ἐστὶ παῖς, Δαρεῖς
 δὲ τῷ βασιλεῖ ἀδελφεός· τῶν δ' ἐπιθα-
 λαοσίων τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ ἄρχει πάντων,
 ἔχων στρατιὴν τε πολλὴν καὶ πολλὰς νέ-
 ας. τῷτον ὧν δοκέω τὸν ἄνδρα ποιήσκειν
 τῶν ἂν χρῆζωμεν· ταῦτα ἀκῆσαντες οἱ
 Ναξιοί, προσέθεσαν ὅτι τῷ Ἀρισαγόρῃ πρήσ-
 σειν ἢ δύναιτο ἄριστα· καὶ ὑπὶ χερσὶ δῶρα
 ἐκέλευον, καὶ δαπάνην τῇ στρατιῇ, ὥς αὐ-
 τοὶ διαλύσονται· ἐλπίδας πολλὰς ἔχοντες,

^b προσίθιντο.

si per eum isti in patriam redirent, fore
 ut Naxo imperaret, tamen praetendens
 Histiaei hospitium, ita eos est alloquutus,
 ' Meae quidem vires ad tantum copiarum
 ' praebendum non suppetunt, ut invitis
 ' iis qui Naxum tenent, vos possim redu-
 ' cere; quum audiam octo millia scutato-
 ' rum Naxiis esse ac multas longas na-
 ' ves: tamen omne studium ad istud effi-
 ' ciendum adhibebo, hoc scilicet in ani-
 ' mo versans: Est mihi amicus Artapher-
 ' nes, Hytaspis filius, Darii regis frater,
 ' qui praeses est omnium in Asia litora-
 ' lium, multo exercitu instructus ac mul-
 ' ta classe: hunc ego virum opinor fac-
 ' turum omnia ex animi nostri sententia.'
 His auditis Naxii tradiderunt Aristagorae
 negotium, ut quamoptime posset confice-
 ret: utque munera homini polliceretur,
 jubent, et exercitui sumptum, utpote ipsis

54 TERPSICHORE. V.

suppeditaturis ; magnam videlicet spem habentes, quum ipsi in Naxo apparuissent, Naxios omnia quae ipsi juberent esse facturos, atque adeo ceteros insulanos. nulladum enim Cycladum insularum sub Dario erat.

31. Profectus Sardes Aristagoras, ait Artapherni esse insulam Naxum, non spatiosam illam quidem, sed pulchram alioqui et bonam, Ioniaeque vicinam, multis praeterea et pecuniis et mancipiis refertam. ‘ Proinde tu adversus hanc regionem ducito exercitum, ejus exules illuc reducens. Quod ubi feceris, partim ‘ magnae tibi sunt penes me in expedito ‘ pecuniae, praeter illas quae in exercitum ‘ erogabuntur ; has enim aequum est nos ‘ praebere, qui ducimus : partim insulas ‘ regi acquires, ipsam Naxum et quae ex ‘ hac pendent, Parum et Andrum, cetc-

ὅταν ἐπιφανέωσι ἐς τὴν Νάξον, πάντα ποιήσιν τὰς Ναξίους τὰ ἂν αὐτοὶ κελεύωσι· ὥς δὲ καὶ τὰς ἄλλας νησιώτας. τῶν γὰρ νήσων τεττέων τῶν Κυκλάδων ὕδემίη κω ἦν ὑπὸ Δαρείῳ.

λα΄. Απικόμενος δὲ ὁ Αρισαγόρης ἐς τὰς Σάρδεις, λέγει πρὸς τὸν Αρταφέρνηα, ὡς Νάξος εἴη νῆσος ^c μεγάλη· μὲν ὃ μεγάλη, ἄλλως δὲ, καλή τε καὶ ἀγαθή, καὶ ἀγ-
 χῶ ^δ Ἰωνίης· χρήματα δὲ ἔνι πολλὰ ^d, καὶ ἀνδράποδα. ‘ Σὺ ὦν ἐπὶ ταύτην τὴν
 ‘ χώρην στρατηλάτεις, κατὰγων ἐς αὐτήν
 ‘ τὰς Φυγάδας ἐξ αὐτῆς. καὶ τοι ταῦτα
 ‘ ποιήσαντι τῷτο μὲν ἐστὶ ἐτόϊμα παρ’ ἐμοὶ
 ‘ χρήματα μεγάλα πάρεξ τῶν ἀνασιμω-
 ‘ μάτων τῇ στρατῇ· ταῦτα μὲν γὰρ δί-
 ‘ καιον ^e ἡμέας τὰς ἀγούσας παρέχειν
 ‘ ἐσί· τῷτο ^f δὲ, νήσους προσκλήσεται βασι-
 ‘ λεί, αὐτήν τε Νάξον καὶ τὰς ἐκ ταύτης
 ‘ ἡρτημένας, Πάρον τε καὶ Ἀνδρον καὶ ἄλ-

^c Haec vox νῆσος non est in MS. ^d χρήματα δ’ ἔχει πολλά.
^e δίκαια. ^f παρέχεν· τῷτο.

' λας τὰς Κυκλάδας καλυμένας. ἐνθεῦ-
 ' τεν δὲ ὀρμεώμενος, εὐπετέως ἐπιθήσεται
 ' Εὐβοίῃ νήσῳ μεγάλη τε καὶ εὐδαίμονι,
 ' ἧκ' ἐλάσσονι Κύπρῳ, καὶ κάρλα εὐπετέϊ
 ' χειρωθῆναι. ἀποχρῶσι δὲ ἑκατὸν νέες
 ' ταύτας πάσας χειρώσασθαι. ὁ δὲ, ἀμεί-
 βελο αὐτὸν τοῖσδε, ' Σὺ ἐς οἶκον τὸν βασι-
 ' λῆος ἐξηγήλῃς γίνεαι πρηγμάτων ἀγα-
 ' θῶν, καὶ ταῦτα εὖ παραινέεις πάντα,
 ' πλήν τῶν νεῶν τῷ ἀριθμῷ. ἀντὶ δὲ τῶν ^α
 ' ἐκατὸν νεῶν, διηκόσιαί τοι ἐτοῖμοι ἔσονται
 ' ἅμα τῷ ἔαρι. δεῖ δὲ τέτοισι καὶ αὐτὸν ^β
 ' βασιλῆα συνέπαινον γίνεσθαι.

λβ'. Ὁ μὲν δὴ Αρισαγόρης ὡς ταῦτα
 ἤκουσε, περιχαρὴς ἔων, ἀπήιε ^γ ἐς Μίλη-
 τον. ὁ δὲ Αρταφέρνης, ὡς οἱ πέμφαντι ἐς
 Σῦσα, καὶ ὑπερθένῃ τὰ ἐκ τῷ Αρισαγόρῳ
 λεγόμενα, συνέπαινος καὶ αὐτὸς Δαρεῖος
 ἐγένετο, παρεσκευάσατο μὲν διηκοσίας τρι-
 ἥρεας, πολλὸν δὲ κάρλα ὅμιλον Περσέων
 τε καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων. στρατηγὸν

^α ἀντὶ γὰρ τῶν. ^β καὶ τὸν. ^γ ἀπήει.

' rasque quae Cyclades nominantur. Un-
 ' de progressus, haud difficulter invades
 ' Euboeam, insulam magnam ac beatam,
 ' nec inferiorem Cypro, ac facilem sane
 ' ad capiendum, centum omnino navibus
 ' ad has omnes occupandas suffecturis.'
 Huic respondens Artaphernes, ' Tu ve-
 ' ro, inquit, quae sunt ex utilitate regiae
 ' domus exponis, et probe ista suades om-
 ' nia, praeterquam de numero navium.
 ' nam pro centum navibus, ducentaë tibi
 ' ineunte statim vere in promptu erunt.
 ' Oportet tamen in his rebus auctoritatem
 ' quoque regis accedere.'

3 2. His auditis Aristagoras laetus
 Miletum rediit. Artaphernes autem mis-
 so Susa ad Darium nuncio, per quem de
 rebus ab Aristagora dictis eum certiore
 faceret, ubi ille rem approbavit, ducentas
 triremes instruxit, tum Persarum, tum a-
 liorum fociorum magna sane multitudi-

58 TERPSICHORE. V.

ne, praefecto eis duce Megabate, viro Persa, e familia Achaemenidarum, suo ac Darii consanguineo: cujus (si vera sunt quae dicuntur) posteriore tempore filia pacta fuit Pausaniae Lacedaemonio, Cleombroti filio, Graeciae tyrannidem affectanti. Delecto itaque duce Megabate, exercitum Artaphernes ad Aristagoram misit.

33. Megabates ex Mileto Aristagora assumpto atque Ionum exercitu cum Naxiis, navigavit simulans ire in Hellespontum. Atque ubi Chium pervenit, classem continuit apud Caucasa, ut illinc vento aquilone trajiceret in Naxum. Sed quoniam non erat fatale Naxios ea classe deleri, hoc contigit: Megabates in circum-eundis navium excubiis offendit navem Myndiam a nemine custodiri. quam rem indigne ferens, jussit satellites inventum

δὲ τουτέων ἀπέδεξε Μεγαβάτην, ἄνδρα
Πέρσῃν τῶν Αἰχαιμενιδέων, ἑωῦτ' ἔ τε καὶ
Δαρεῖς ἀνεψιόν· τῷ Παισανίῃς ὁ Κλε-
ομβρότης Λακεδαιμόνιος, εἰ δὴ ἀλήθης γε ὁ
λόγος, ὑπερῶ χρόνῳ τῶν ἡρώων Δυ-
γαίρα, ἔρωτα χῶν τῆς Ἑλλάδος τύραν-
νος γενέσθαι. ἀποδέξας δὲ Μεγαβάτην
φραίηντ' Ἀρῖαφέρνης, ἀπέστειλε τὸν φρα-
τὸν παρὰ τὸν Ἀρισαγόρεα.

λγ'. Παραλαβὼν δὲ ὁ Μεγαβάτης ἐκ
τῆς Μιλήτης τὸν τε Ἀρισαγόρεα καὶ τὴν
Ἰάδα φραίην, καὶ τῆς Ναξίης, ἔπλεε πρό-
φασιν ἐπ' Ἑλλησπόντου· ἐπεὶ τε δὲ ἐγί-
νετο ἐν Χίῳ, ἔχε τὰς νέας ἐς Καύκασα^δ,
ὡς ἐνθεῦτεν βορέη ἀνέμῳ ἐς τὴν Νάξον δια-
βάλοι. καὶ (ὃ γὰρ ἔδεε τότε τῷ σόλῳ
Ναξίης ἀπολέσθαι) πρῆγμα τοιόνδε συνη-
νείχθη γενέσθαι· περιϊόντος Μεγαβάτεω
τὰς ἐπὶ τῶν νεῶν Φυλακὰς, ἐπὶ νεὸς Μυν-
δίας ἔτυχε ὑδεῖς Φυλάκων· ὁ δὲ, δεινόν
τι ποιησάμενος, ἐκέλευσε τῆς δορυφόρους

^δ Καύκασον.

ἔξευρόντας τὸν ἄρχοντα ταύτης τῆς νεὸς, τῷ ὄνομαι ἦν Σκύλαξ, τῷτον δῆσαι διὰ θαλαμίνης διελόντας τῆς νεὸς κατὰ τῷτο· ἔξω μὲν κεφαλὴν ποιεύνης, ἔσω δὲ τὸ σῶμα. θεένιος δὲ τῷ Σκύλακος, ἔξαγγέλλει τις τῷ Αῤισαγόρῃ ὅτι τὸν ξεινὸν οἱ τὸν Μύνδιον Μεγαβάτης δῆσας λυμαίνοιτο. ὁ δ' ἔλθων παραιτέειτο τὸν Πέρσην. τυσχανῶν δὲ ὕδενος τῶν ἐδέειτο, αὐτὸς ἔλθων ἔλυσεν· πυθόμενος δὲ, κάρηα δεινὸν ἐποίησατο ὁ Μεγαβάτης, καὶ ἐσπέρχειτο τῷ Αῤισαγόρῃ. ὁ δὲ εἶπε, ‘ Σοὶ δὲ καὶ τέτοισι τοῖσι πρήγμασι τί ἐστὶ; ὃ σὲ ἀπέσειλε Αῤταφέρνης ἐμέο πείθεσθαι, καὶ πλέειν τῇ ἂν ἐγὼ κελεύω; τί πολλὰ πρήσεις;’ ταῦτα εἶπε Αῤισαγόρης. ὁ δὲ, θυμωθεὶς τέτοις, ὡς νῦν ἐγένετο, ἐπεμπε ἐς Νάξον πλοίῳ ἄνδρας φράσσοντας τοῖσι Ναξίοις πάντα παρεόντά σφι πρήγματα.

λδ'. Οἱ γὰρ ὧν Νάξιοι οὐδὲν πάντως προσεδέκοντο ἐπὶ σφέας τὸν σόλον τοῦτον

ejus navis rectorem, nomine Scylacem, vincere trajectum per thalamiam navis, *id est*, foramen per quod infimi remi extant : ita ut caput extaret, corpus intus esset. Aristagoras autem a quodam factus certior, hospitem suum Myndium a Megabate vinctum afflictiari, Persam adit et hominem excusans reposcit: quum nihil exoraret, ipse accedens Scylacem solvit. Id ubi rescivit Megabates, graviter admodum ferens, Aristagoram vituperavit. Cui Aristagoras, ‘ Quid tibi, inquit, est cum istis negociis? nonne te misit Artaphernes ut me sequereris, atque eo navigares quocunque ego juberem? quid multa agis?’ His verbis indignatus Megabates, ubi nox adfuit, misit Naxum quosdam cum navi, ad rem Naxiis quae impenderet exponendam.

34. Naxii, ut qui nihil minus quam hanc adversus se classem venturam ex-

62 TERPSICHORE. V.

pectabant, ubi tamen id audierunt, omnia confestim ex agris in urbem comportare; et se, ut qui obsidendi essent, instruere cibariis, potu, murorum refectio-
ne. Et isti quidem tanquam instante sibi bello sese apparabant: illi vero, posteaquam e Chio in Naxum trajecerunt, jam praemunitos aggressi sunt; consumptisque quatuor in oppugnando mensibus, absumptaque a Persis quam secum attulerant pecunia, et magna etiam ab ipso Aristagora, quum plus desideraret obsidio, ubi castella Naxiis exulibus exstruxerunt, in continentem reverterunt male affecti.

35. Aristagoras ita nec quod Artapherni receperat praestare poterat, et simul angebat eum militiae impensa quae exigebatur, etiam timebat ob exercitum male affectum, praesertim Megabate insimulante, verebaturque praeterea ne reg-

ὀρμήσειδαι. ἐπεὶ μὲν τοι ἐπύθοντο, αὐ-
 τικά μὲν ἐσενείκαντο τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς
 τὸ τεῖχος, παρεσκευάσαντο δὲ, ὡς πολι-
 ορκησόμενοι, καὶ σῖτα^ε καὶ πόλιν, καὶ τεῖχος
 ἐσάζαντο. καὶ οὗτοι μὲν παρεσκευάδατο ὡς
 παρεσομένους σφί πολέμῳ· οἱ δ' ἐπεὶ τε διέ-
 βαλον ἐκ τῆς Χίῃς τὰς νέας ἐς τὴν Νάξον,
 πρὸς πεφραγμένους προσεφέροντο, καὶ ἐπο-
 λίορκεον μῆνας τέσσερας. ὡς δὲ τὰ τε ἔ-
 χοντες ἦλθον χρήματ' αἱ Πέρσαι, ταῦτα
 κατεδαπάνησάν σφί, καὶ αὐτῷ τῷ Αῤῥισα-
 γόρῃ προσαναισίμῳ πολλὰ, τῷ πλευνόντι
 τε ἐδέετο ἢ πολιορκίῃ, ἐνθαῦτα τείχεα
 τοῖσι φυγάσι τῶν Ναξίων οἰκοδομήσαντες,
 ἀπαλλάσαντο^ε ἐς τὴν ἠπειρον, κακῶς
 πρήσσοντες.

λέ'. Αῤῥισαγόρης δὲ ἔκ εἵχε τὴν ὑπό-
 χεσιν τῷ Αῤῥαφέρνηϊ ἐκπληρῶσαι· ἅμα
 δὲ ἐπέζε' μιν ἢ δαπάνη τῆς στρατῆρος ἀπαι-
 τεομένη, Ἀρρώδεε' τε, τῷ στρατῷ πρήξαντος
 κακῶς· καὶ Μεγαβάτῃ διαβεβλημένος, ἐδό-

^ε σιτία. ^ε ἀπαλλάσσαντο.

κεέ τε τὴν βασιλήην τῆς Μιλήτης ἀπαί-
 ρεθήσεσθαι^α. ἄρρωδέων τε τετέων ἕκαστα,
 ἐβδλεύειο ἀπόσασιν. συνέπιπτε γὰρ καὶ
 τὸν ἐστυγμένον τὴν κεφαλὴν ἀπῖχθαι ἐκ
 Σχισέων παρ' Ἰσιαῖς, σημαίνοντα ἀπίσα-
 σθαι Αρισαγόρην ἀπὸ βασιλῆος. ὁ γὰρ
 Ἰσιαῖος βυλόμενος τῷ Αρισαγόρῃ σημῆναι
 ἀποσηῆναι, ἄλλως μὲν ὁδομῶς εἶχε ἀσφα-
 λέως σημῆναι, ὥς τε Φυλασομενέων τῶν
 ὁδῶν· ὁ δὲ, τῶν δέλων τὸν πιστότατον ἀπο-
 ξυρήσας τὴν κεφαλὴν, ἔσιξε, καὶ ἀνέμεινε
 ἀναφῦναι τὰς τρίχας. ὥς δὲ ἀνέφυσαν,
 τάχιστα ἀπέπεμπε ἐς Μίλητον, ἐνλειλά-
 μενος αὐτῷ ἄλλο μὲν ὕδεν· ἐπεὰν δὲ ἀ-
 πίκῃται ἐς Μίλητον, κελεύειν Αρισαγόρην
 ξυρήσαντά μιν τὰς τρίχας, κατιδέσθαι
 ἐς τὴν κεφαλὴν. τὰ δὲ σίγματα ἐσήμαινε
 (ὥς καὶ πρότερόν μοι εἶρηται) ἀπόσασιν.
 ταῦτα δὲ ὁ Ἰσιαῖος ἐποίεε, συμφορὴν ποι-
 εῦμενος μεγάλην τὴν ἐωῦτ' κατοχὴν τὴν
 ἐν Σέσοισι. ἀποσάσιος ὢν γινομένης, πολ-

^α ἀπαίρησθαι.

no Mileti fraudaretur, his de causis trepidus, de defectione cogitabat. Contigit enim quoque e Susis ab Histiaeo venire quendam compuncto notis capite, quibus Histiaeus Aristagoram commonefaciebat ut ab rege deficeret. Id namque volens Histiaeus Aristagorae indicare, quia alia ratione secure facere non poterat, utpote itineribus custoditis, fidelissimo e servis caput abrasum notis signavit, et hominem retinens quoad capilli renascerentur, ubi illi renati sunt, raptissime dimisit Miletum, nihil aliud mandans nisi ut quum Miletum pervenisset, juberet Aristagoram crasso suo capite inspicere. Ea autem stigmata significabant (ut a me superius dictum est) defectionem. Haec ideo Histiaeus faciebat quod magnam calamitatem ducebat se Susis detineri: etiam atque etiam sperans fore ut si ab Aristagora re-

66 TERPSICHORE. V.

bellaretur ad mare proficisceretur : fin Miletus nil novi moliretur, nullam sibi viam amplius esse ad eam revertendi intelligebat.

36. Eum quidem nuncium Histiaeus haec considerans mittebat. Aristagoras autem, quum ei haec omnia consentanea per idem tempus contigissent, retulit ad suae factionis homines tam de sua sententia quam de Histiaei mandatis. Cui quum ceteri omnes assensissent, jubentes ut rebellaret, Hecataeus tamen historiographus initio dissuadere bellum sumi adversus regem Persarum, enumerans cunctas nationes quibus Darius imperaret, illiusque potentiam : sed quum hoc persuadere non posset, secundo loco suadere, ut classe mare occuparent, negans se videre qua alia ratione id esset eventurum. scire enim se Milesiorum vires esse imbecillas : si tamen pecuniae e templo

λαὸς εἶχε ἐλπίδας μείησεσθαι ἐπὶ θαλάσσαν, μηδὲ νεώτερόν τι ποιεύσης τῆς Μιλήτης, οὐδαμᾶ ἐς αὐτὴν ἤξειν ἔτι ἐλογίζετο.

λς'. Ἰστιάῳς μὲν νυν ταῦτα διανοούμενος, ἀπέπεμπε τὸν ἄγγελον· Αῤισαγόρῃ δὲ συνέπιπτε τῷ αὐτῷ χρόνῳ πάντα ταῦτα συνελθόντα. ἐβλεύειο ὧν μετὰ τῶν φασισιωτέων, ἐκφήνας τὴν τε ἐωῦτῃ γνώμην καὶ τὰ παρὰ τῇ Ἰστιάῳς ἀπυγμένα. οἱ μὲν δὴ ἄλλοι πάντες γνώμην κατὰ τῷ αὐτῷ ἐξεφέροντο, κελεύοντες ἀπίσαι· Ἐκαταῖος δ' ὁ λογοποιὸς πρῶτα μὲν ἐκ ἑα πόλεμον βασιλεῖ τῶν Περσέων ἀναιρέεσθαι, καταλέγων τὰ τε ἔθνεα πάντα τῶν ἡρχέ Δαρεῖος, καὶ τὴν δύναμιν αὐτῷ· ἐπεὶ τε δὲ ἐκ ἔπειθε, δεύτερα συνεβούλευε ποιέειν ὅπως ναυκράτεες τῆς θαλάσσης ἔσονται· ἄλλως μὲν νυν οὐδαμῶς ἔφη λέγων ἐνορᾶν ἐσόμενον τῷτο. ἐπίσαι γὰρ τὴν δύναμιν τὴν Μηλησίων² ἔδσαν ἀδυνέα· εἰ δὲ τὰ χρη-

² δύναμις τῶν Μηλησίων.

ματα καταρεθείη τὰ ἐκ τῆ ἰρῆ τῆ ἐν Βραγχίδῃσι, τὰ Κροῖσος ὁ Λυδὸς ἀνέθηκε, πολλὰς εἶχε ἐλπίδας ἐπικρατήσῃ τῆς θαλάσσης· καὶ ἔτι αὐτὸς τε ἔξιν χρήμασι χρᾶσθαι, καὶ τὰς πολεμίους ἔσπληναι αὐτά. τὰ δὲ χρήματα ἦν ταῦτα μέγαλα, ὥς δεδήλωταί μοι ἐν τῷ προτέρῳ τῶν λόγων. αὕτη μὲν δὴ ἔκ ἐνίκῃ ἡ γνώμη. ἐδόκει δὲ ὁμῶς ἀπίσασθαι· ἓνα τε αὐτέων πλώσαντα ἐς Μυῦνίαν ἐς τὸ στρατόπεδον τὸ ἀπὸ τῆς Νάξου ἀπελθόν, εἶναι ἐνθαῦτα, συλλαμβάνειν πειρᾶσθαι τοὺς ἐπὶ τῶν νεῶν ἐπιπλέοντας στρατηγούς.

λζ'. Αποπεμφθέντος δὲ Ιητραγόρεω κατ' αὐτὸ τῆτο, καὶ συλλαβόντος δόλῳ Ολίαιον Ιβανώλιος Μυλασέα, καὶ Ἰσιαῖον Τύμνεω Τερμενέα, καὶ Κώνην Ερξάνδρην, τῷ Δαρεῖος Μιτυλήνην ἐδωρήσατο, καὶ Αρισαγόρην Ἡρακλείδῳ Κυμαῖον, καὶ ἄλλους συχνούς· ἔτι δὲ ἐκ τῆ ἐμφανέως ὁ Αρισαγόρης ἀπεσῆκεε, πᾶν ἐπὶ Δαρείῳ μηχανά-

quod est in Branchidis tollerentur, quas Croesus Lydus dedicavisset, multum spei recipere maris potiundi, atque ita pecuniam et ipsos habituros ad utendum, nec hostes eum spoliaturos. Erant autem hae ingentes pecuniae, quemadmodum a me in primo libro declaratum est. Verum ne haec quidem sententia vicit; et nihilominus placuit, ut omnino rebellaretur: utque unus eorum Myuntem navigaret ad exercitum qui e Naxo reversus illic agebat, ut conaretur duces classiariorum comprehendere.

37. Missus autem ad hoc ipsum Iatragoras, dolo cepit Oliatum Ibanolis filium Mylassensem, et Histiaeum Tymnis Termenensem, et Coëm Erxandri filium, quem Darius Mitylene donaverat, et Aristagoram Heraclidis filium Cymaeum, compluresque alios. Ita ex professo Aristagoras defecit, omnia in Darium com-

70 TERPSICHORE. V.

miniscens: et primum quidem, verbo duntaxat tyrannidem deferens, statum reipublicae Mileti constituit, ut secum libenter Milesii deficerent. Idem dehinc quoque in reliqua Ionia fecit, tyrannorum alios ejiciens, ex aliis autem quos tyrannos ceperat e navibus iis, quae adversus Naxum una ierant, ut civitatibus gratificaretur, dedidit alium in aliam urbem tradens, ex qua quisque illorum erat.

38. Quorum Coëm Mitylenaei ut acceperunt, sine mora productum lapidibus interemerunt: Cymaei suum dimiserunt. Posteaquam autem et alii complures tyranni fuga solum vertère, passim per civitates eorum abdicatio facta est. Tyrannis summotis, Aristagoras Milesius singulos jussit in singulis civitatibus constituere magistratus: quod secundum fuit, ipse Lacedaemonem triremi navigavit. opus enim erat magnam aliquam comparare societatem,

κόμενος. καὶ πρῶτα μὲν λόγῳ μετεῖς τὴν
 τυραννίδα, ἰσονομίην ἐποίει τῇ Μιλήτῳ,
 ὡς ἂν ἐκόντες αὐτῷ οἱ Μιλήσιοι συναπιζά-
 ατο^β. μετὰ δὲ, καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ Ἰωνίῃ τῷ-
 τὸ τῷτο ἐποίει, τὰς μὲν ἐξελαύνων τῶν
 τυράννων, τὰς δὲ ἔλαβε τυράννους ἀπὸ τῶν
 κῶν τῶν συμπλευσασέων ἐπὶ Νάξον, τὰς
 δὲ φίλα βυλόμενος ποιεέσθαι τῇσι πό-
 λισι, ἐξεδίδου, ἄλλον ἐς ἄλλην πόλιν παρα-
 δίδους, ὅθεν εἴη ἕκαστος.

λή. Κῶν μὲν νυν Μιλήτην αἰοῖ, ἐπεὶ τὲ
 τάχιστα παρέλαβον, ἐξαγαγόντες κατέλευ-
 σαν. Κυμαῖοι δὲ τὸν σφέτερον αὐτέων ἀπ-
 ῆκαν. ὡς δὲ καὶ ἄλλοι οἱ πλεῖντες αὐτῶν ἀπί-
 σταν, τυράννων μὲν νυν κατέπαυσιν ἐγένετο
 ἀνὰ τὰς πόλεις. Αἰρισαγόρης δὲ ὁ Μιλήσι-
 ος ὡς τὰς τυράννους κατέπαυσε, στρατηγὸς
 ἐν ἑκάστῃ τῶν πόλεων κελεύσας ἕκαστος κα-
 ταστῆσαι, δεύτερα αὐτὸς ἐς Λακεδαιμόνα
 τρηφεί ἀπόστολος ἐγίνετο. ἔδεε γὰρ δὴ συμ-
 μαχίης τινός οἱ μεγάλης ἐξευρεθῆναι.

^β συναπιζάντω.

λθ'. Τῆς δὲ Σπάρτης Αναξανδρίδης μὲν
 ὁ Λέοντος ἔκτετι περιεὼν ἐβασίλευε, ἀλλὰ
 ἔτετελευτήκεε. Κλεομένης δὲ ὁ Αναξαν-
 δρίδew εἶχε τὴν βασιληίην, ὃ κατὰ ἀνδρα-
 γαθίην ὦν, ἀλλὰ κατὰ γένος. Αναξαν-
 δρίδῃ γάρ ἔχοντι γυναῖκα ἀδελφεῆς ἐωϋτῆ
 θυγατέρα, καὶ ἐσσης ταύτης οἱ καταθυμίας
 παῖδες ἔκ ἐγίνοντο. τῆς δὲ τοιούτης ἐόν-
 τος, οἱ ἔφοροι εἶπαν, ἐπικαλεσάμενοι αὐ-
 τὸν, ' Εἴ τι σύ γε σεωϋτῆ μὴ προορᾷς,
 ' ἀλλ' ἡμῖν τῶτ' ἐστὶ ὃ περισπλέον, γένος
 ' τὸ Εὐρυδένεος ὃ γενέσθαι ἐξίτηλον. σύ
 ' νυν τὴν μὲν ἔχεις γυναῖκα, ἐπεὶ τέ τοι
 ' ὃ τίκλει ἐκ σέο, ἄπες^d, ἄλλην δὲ γῆ-
 ' μον· καὶ ποιέων ταῦτα, Σπαρτιήτησι ἀ-
 ' δήσεις, ὃ οἱ ἀμείβετο, φᾶς τρετέων ὃ-
 δέτερα ποιήσιν· ἐκείνης τε ὃ καλῶς συμ-
 βλεύειν, παραινόνας, τὴν ἔχει γυναῖ-
 κα, ἔβσαν ἀναμάρτητον ἐωϋτῶ, ταύτην
 ἀπένια, ἄλλην ἐσαγαγέσθαι· ὃδέ σφι πεί-
 σεσθαι.

^f Εὐρυσθέος. ^d Verbum hoc ἄπες non exstat in MS.

39. Spartae regnum jam non tenebat Anaxandrides, Leontis filius, quia non superstes erat, sed ejus obitu filius Cleomenes regnabat; non ille quidem propter virtutis specimen, sed propter genus. Etenim Anaxandrides duxerat in matrimonium sororis suae filiam, quae etsi cordi erat, tamen ex ea liberos non suscipiebat. Id quum ita esset, ephori his eum verbis hortati sunt: ‘ Si tu tibi non
 ‘ prospicis, at certe nobis hoc non est de-
 ‘ spiciendum, Eurysthenis genus intercide-
 ‘ re. Tu igitur quandoquidem uxorem
 ‘ habes quae ex te non parit, ea repudi-
 ‘ ata aliam ducito, gratissimam rem in
 ‘ hoc Spartiatis facturus.’ His ille respon-
 dens, negat se earum rerum alterutram
 esse facturum: et hos non recte consule-
 re ait, qui ipsum hortentur repudiata quam
 habeat uxore innoxia, alteram inducere:
 eoque se non esse pariturum.

40. Cui ephori atque seniores consilio habito retulerunt: 'Quoniam te cer-
 ' nimus amore conjugis quam habes im-
 ' plicitum, facito quod dicemus, ac noli
 ' repugnare, nequid de te Spartiatae gra-
 ' vius consulant. Conjugem quam habes
 ' ut repudies non postulamus: quaecun-
 ' que ei praestas nunc, ea omnino prae-
 ' stato: alteram tamen ducito praeter
 ' hanc uxorem, quae sit secunda.' Haec
 dicentibus assensus est Anaxandrides: qui
 duas dehinc uxores habens, binis aedi-
 bus habitabat, haudquaquam Spartana
 faciens.

41. Non longo interjecto tempore,
 uxor quae posterius ducta est parit hunc
 Cleomenem, et ipsa successorem regni
 Spartiatarum protulit. At uxor prior quae
 praecedente tempore sterilis fuerat, et ip-
 sa tunc concepit, hoc fato usa: quae quum
 revera praegnans esset, consanguinei ta-

μ'. Πρὸς ταῦτα οἱ ἔφοροι καὶ οἱ γέροντες
 βλευσάμενοι ^ε, προσέφερον Ἀναξανδρίδῃ
 τάδε, ' Επεὶ τοίνυν τοι περιεχόμενόν σε
 ' ὀρέομεν τῆς ἔχεις γυναικὸς, σὺ δὲ ταῦ-
 ' τα ποίεε, καὶ μὴ ἀντίβαινε τέτοισι, ἵνα
 ' μὴ τι ἄλλοῖον περὶ σεῦ οἱ Σπαρτιῆται
 ' βλεύσωνται. γυναικὸς μὲν τῆς ἔχεις ^δ
 ' προσδεόμεθά σευ τῆς ἐξέσιος· σὺ δὲ ταύ-
 ' τη τε πάντα ὅσα νῦν παρέχεις πάρεχε,
 ' καὶ ἄλλην πρὸς ταύτῃ ἐσάγαγε γυναῖκα
 ' τεκνοποιόν· ταῦτά κη λεγόντων, συνε-
 χώρησε ὁ Ἀναξανδρίδης. μέλα δὲ, γυναῖ-
 κας ἔχων δύο, διζὰς ἰσίας οἴκεε, ποιέων
 ἕδαμῶς ^ε Σπαρτιήλικά.

μα'. Χρόνος δὲ ^δ πολλῷ διελθόντος, ἡ
 ἑυσερόν ἐπελθοῦσα γυνὴ τίκτει τὸν δὴ
 Κλεομένεα τέττον. καὶ αὕτη τε ἔφεδρον βα-
 σιλέα Σπαρτιήτησι ἀπέφαινε· καὶ ἡ προτέ-
 ρη γυνὴ τὸν πρότερον χρόνον ἄτοκος ἔῃσα,
 τότε κως ἐκύησε, συντυχίῃ ταύτῃ χρη-
 σαμένη. ἔχασαν δὲ αὐτὴν ἀληθεῖ λόγῳ,

^ε συμβουλευόμενοι. ^ε ἕδαμῶς.

οἱ τῆς ἐπελθούσης γυναικὸς οἰκήϊοι πυθόμε-
νοι ὥχλεον, Φάμενοι αὐτὴν κομπέειν ἄλ-
λως, βουλομένην ὑποβαλέσθαι. δεινὰ δὲ
ποιεύντων αὐτέων, τῷ χρόνῳ συντάμνοντος,
ὑπ' ἀπιστίας οἱ ἔφοροι τίκισαν τὴν γυναῖ-
κα περιιζόμενοι ἐφύλαξαν. ἡ δὲ ὡς ἔτεκε
Δωριέα, ἰθέως ἴχει Λεωνίδην· καὶ μετὰ
τῷτον, ἰθέως ἴχει Κλεόμβροτον. οἱ δὲ καὶ
διδύμους λέγουσι Κλεόμβροτον καὶ Λεωνίδην
γενέσθαι. ἡ δὲ, Κλεομένεια τεκῆσα, καὶ το-
δεύτερον ἐπελθοῦσα γυνή, ἔσσα θυγάτηρ
Πριηνιάδεω^α τῷ Δημαρμένῳ, ἔκετι ἔτικτε
τοδεύτερον.

μβ'. Ὁ μὲν δὴ Κλεομένης, ὡς λέγεται,
ἦν τε ὁ Φρενήρης, ἀκρομανής τε. ὁ δὲ Δω-
ριεὺς ἦν τῶν ἡλικίων πάντων πρῶτος· εὖ τε
ἐπίστατο κατ' ἀνδραγαθίην αὐτὸς χήσων
τὴν βασιληίην. ὥσε ὧν ἔτῳ Φρονέων, ἐ-
πειδὴ ὁ, τε Αναξανδρίδης ἀπέθανε, καὶ οἱ
Λακεδαιμόνιοι χρεώμενοι τῷ νόμῳ, ἐσήσαν-
το βασιλῆα τὸν πρεσβύτατον Κλεομένεια,

^α Πριηνιάδεω.

men posterioris uxoris id audientes, ac moleste ferentes, dicere, jactari hoc ab illa animo subjiciendi sibi partum. Itaque his indigne ferentibus, exacto tempore ephori increduli feminam parientem circumfidentes observarunt: quae Dorieum peperit, moxque Leonidem, et post hunc recta Cleombrotum. Sunt etiam qui dicant Cleombrotum atque Leonidem fuisse geminos. At quae Cleomenem peperit, secundo loco in matrimonium ducta, filia Prinetae, neptis Demarmeni, alium filium praeterea non genuit.

42. Et Cleomenes quidem mentis non compos (ut fertur) sed admodum furens, Dorieus autem inter aequales omnes primus erat, meritoque putans se ob virilitatem regno potiturum. hoc ita opinione praesumens, defuncto Anaxandrida quum Lacedaemonii Cleomenem ex lege, quod maximus natu esset, creaf-

sent, indigne id tulit, sibi a Cleomene imperari. Igitur petita a Spartiatis plebe, coloniam duxit, neque Delphico usus oraculo, in quam terram ad urbem con-
dendam tenderet, neque quippiam legiti-
me aut ex more exequutus: adeo rem in-
digne ferebat. In Africam autem navigans
ducibus Theræis ad Cinypen delatus,
locum incoluit totius Africae pulcherri-
mum, juxta flumen. Sed illinc tertio e-
jectus anno a Macis et Afris et Cartha-
ginienſibus, in Peloponnesum abiit.

43. Ubi Antichares vir Eleonius ei
consilium dedit ex Laii oraculis, ut Hera-
cleam in Sicilia conderet, affirmans Ery-
cis regionem omnem esse Heraclidarum,
ab ipso Hercule possessam. Hoc ille au-
dito Delphos se contulit ad oraculum
consultendum numquid regione ad quam
proficiscebatur potiturus esset. Pythia e-

ὁ Δωριεὺς δεινὸν τε ποιούμενος, καὶ ἐκ ἀξ-
 ῶν ὑπὸ Κλεομένεος βασιλεύεσθαι, αἰτήσας
 ληὸν ^β, Σπαρτιήτας ἦγε ^γ ἐς ἀποικίην·
 ὅτε τῷ ἐν Δελφοῖσι χρηστηρίῳ χρησάμε-
 νος, ἐς ἡλίνα γῆν κλίσων ἦν, ὅτε παήσας
 ἔδεν τῶν νομιζομένων, οἷα βαρέως φέρων,
 ἀπίει ἐς τὴν Λιβύην τὰ πλοῖα· κατήγε-
 οῦ δέ οἱ ἄνδρες Θηραῖοι ^δ. ἀπικόμενος
 δ' ἐς Κίτυπα, αἶκησε χῶρον κάλλιστον τῶν
 Λιβύων παρὰ ποταμόν. ἐξελαθεῖς δὲ ἐν-
 θεῦτεν τρίτῳ ἔτει ὑπὸ Μακέων τε καὶ
 Λιβύων καὶ Καρχηδονίων, ἀπὶ κέλευς ἐς Πε-
 λοπόννησον.

μγ'. Εὐθαῦτα δὲ οἱ Ἀντιχάρης, ἀνὴρ
 Ελεάκιος, συνεβάλευσέ οἱ ἐκ τῶν Λαῶν
 χρησάμενος, Ἡρακλεΐην τὴν ἐν Σικελίᾳ κλί-
 ζεν, φάς τὴν Ερυκὸς χώραν πᾶσαν εἶναι
 Ἡρακλεΐδων, αὐτῷ Ἡρακλέος κλησαμέ-
 να. ἃ δὲ, ἀκούσας ταῦτα, ἐς Δελφὸς οἶχε-
 το χρησάμενος τῷ χρηστηρίῳ, εἰ αἰρέει ἐπ'
 ἣν σέλλεται χώραν. ἣ δὲ Πυθίη οἱ χρᾶ

^β λαόν. ^γ ἄγε. ^δ Θηραῖοι.

αἰρήσειν. παραλαβὼν δὲ ὁ Δωριεὺς τὸν σὺ-
λον τὸν καὶ εἰς Λιβύην ἤγε, ἐκομίζετο παρὰ
τὴν Ἰταλίην.

μδ'. Τὸν χρόνον δὲ τέτον, ὥς λέγουσι
Συβαρίται, σφέας τε αὐτὰς, καὶ Τήλυν
τὸν ἐωϋτῶν βασιλῆα ἐπὶ Κρότωνα μέλλειν
στρατεύεσθαι· τὰς δὲ Κροτωνιήτας περιδε-
έας γενομένους, δεηθῆναι Δωριέος σφίσι τι-
μωρῆσαι, καὶ τυχεῖν δεθένιας. συστρατεύ-
εσθαι τε δὴ ἐπὶ Σύβαριν Δωριέα, καὶ
συνελεῖν τὴν Σύβαριν. ταῦτα μὲν νυν Συ-
βαρίται λέγουσι ποιῆσαι Δωριέα τε καὶ
τὰς μετ' αὐτοῦ. Κροτωνιῆται δὲ οὐδένα
σφίσι Φασὶ ξεῖνον προσεπιλαβέσθαι τοῦ
πρὸς Συβαρίτας πολέμου, εἰ μὴ Καλλίην
τῶν Ἰαμιδέων μάντιν Ἡλεῖον μῦνον· καὶ τῷ
τον τρόπῳ τοιῷδε· παρὰ Τήλυος τῷ Συ-
βαριτέων τυράννι ἀποδράντα ἀπικέσθαι
παρὰ σφέας, ἐπεὶ τε οἱ τὰ ἰρὰ ἔ' προσ-
χώρει·^ε χρηστὰ θυομένῳ ἐπὶ Κρότωνα
ταῦτα δὲ ἔκ οὗτοι λέγουσι.

^ε προσεχώρει.

um potiturum respondit. Sumptaque Dorieus classe quam et in Africam duxerat, Italiam praetervehebatur.

44. Ea tempestate (ut ferunt) Sybaritae cum Tely rege suo bellum Crotoniatis erant illaturi: id metuentes Crotoniatae Dorieum ut sibi opem ferret orare. Hic precibus inductus, una cum illis adversus Sybarin contendit, eamque cepit. Haec Sybaritae Dorieum et qui cum illo erant fecisse ajunt. at Crotoniatae negant quempiam sibi adiutorem peregrinum fuisse belli adversus Sybaritas, praeter unum Calliam Eleum ex familia Iamidarum vatem: et hunc a Tely Sybaritarum tyranno ad ipsos transfugisse, hoc modo, quod sacrificans de eundo adversus Crotonem, non litaret. Haec isti non ajunt.

82 TERPSICHORE. V.

45. Harum rerum utrique testimonia haec adferunt ; Sybaritae quidem, partim fanum ac templum prope siccum flumen Crastin, quod Doricum capta urbe ajunt extruxisse Minervae cognomine Crastiae : partim ipsius Doriei necem, quam volunt esse maximum testimonium, quoniam contra vaticinia agens interemptus fuit. Si enim nihil nisi id ad quod proficiscebatur fecisset, nec transgressus esset, Erycinam regionem obtinuisset, et obtentam possedisset, non ipse cum exercitu consumptus esset. At Crotoniatae multa monstrant eximie donata Calliae Eleo in agro Crotoniensi, quae etiam ad meam usque memoriam prognati Calliae colebant : Dorieo autem et ejus posteris nihil. cui tamen, si in bello Sybaritano fuisset Crotoniatis auxilio, multo plura quam Calliae fuissent donata. haec pro se utrique eorum testimonia referunt,

μέ. Μαρίύρια δὲ τυχτέων ἐκάτεροι ἀπο-
 δεκνύσιν τάδε. Συβαρίται μὲν τέμενός τε
 καὶ νηὸν ἑόνηα παρὰ τὸν ξηρὸν Κράσιν, τὸν
 ἰδρύσασθαι συνελόνια τὴν πόλιν Δωριέα
 λέγουσι Ἀθηναίῃ ἐπωνύμῳ Κρασίῃ. τῆτο
 δὲ, αὐτῷ Δωριέος τὸν θάνατον μαρτύριον
 μέγιστον ποιεῦναι, ὅτι παρὰ τὰ μεμαν-
 τευμένα ποιεῶν διεφθάρη. εἰ γὰρ δὴ μὴ
 παρέπρηξε μηδέν, ἐπ' ᾧ δὲ ἐσάλη ἐποίησε,
 εἴλε ἂν τὴν Ερυκίνην χώραν, καὶ ἐλὼν κα-
 τέχε, οὐδ' ἂν αὐτός τε καὶ ἡ στρατιὴ διε-
 φθάρη. οἱ δ' αὖ Κροτωνιῆται ἀπο-
 δεκνύσιν Καλλίῃ μὲν τῷ Ηλείῳ ἐξαίρε-
 τα ἐν γῇ τῇ Κροτωνιήτιδι πολλὰ δοθέν-
 τα, τὰ καὶ ἐς ἐμὲ ἔτι ἐνέμοντο οἱ Καλ-
 λίῳ ἀπόγονοι. Δωριεῖ δὲ καὶ τοῖσι Δω-
 ριέος ἀπογόνουσι, οὐδέν. καίτοι εἰ συνε-
 πελάβετό γε τῷ^α Συβαριτικοῦ πολέμου
 Δωριεὺς, δοθῆναι ἂν οἱ πολλαπλάσια ἢ
 Καλλίῃ. ταῦτα μὲν νυν ἐκάτεροι αὐτέ-
 ων μαρτύρια ἀποφαίνονται· καὶ πάρεστι

^α συμπιλάζω τῷ.

ὁκοτέροισί τις πείθειαι αὐτέων, τούτοις προχωρέειν.

μς'. Συνέπλεον δὲ Δωριεῖ καὶ ἄλλοι συγκτίσαι Σπαρτιηέων, Θεσσαλὸς καὶ Παρβαάτης καὶ Κελέης καὶ Εὐρυλέων. οἱ ἐπεὶ τε ἀπίκοντο παντὶ σόλῳ ἐς τὴν Σικελίην, ἀπέθανον μάχῃ ἐσθθένες ὑπὸ τε Φοινίκων καὶ Αἰγεσαίων ^b. μῆνος δέ γε Εὐρυλέων τῶν συγκτιζέων περιεγένετο τούτῃ τῇ πάθεος. συλλαβὼν δὲ ἔτος τῆς στρατῆς τὴς περιγενομένης, ἔρχε Μινώων τὴν Σελινυσίων ἀποικίην καὶ συνελευθέρῃ Σελινυσίῃς τῇ μινάρχῃ Πειθαγόρῳ ^c. μετὰ δὲ, ὡς τῷτον κατέϊλε, αὐτὸς τυραννίδι ἐπεχείρησε Σελινῶντος, καὶ ἐμινάρχησε χρόνον ἐπ' ὀλίγον. οἱ γάρ μιν Σελινῆσιοι ἐπανασάντες ἀπέκτειναν καταφυγόντα ἐπὶ Διὸς ἀγοραῖς βωμόν.

μζ'. Συνέσπειο δὲ Δωριεῖ καὶ συναπέθανε Φίλιππος ὁ Βυτακίδεω, Κροτωνιήτης ἀνὴρ· ὃς ἀρμοσάμενος Τήλυος τῇ Συβα-

^b MS. Εγεσαίων tum hic, tum infra. ^c Πυθαγόρειο.

quorum utris accedere quisque mavult, his accedat licet.

46. Navigarunt autem cum Dorico et alii Spartiatarum, deducendae coloniae focii, Thessalus et Paraebates et Celees et Euryleon: qui quum omni classe Siciliam tenuerunt, superati a Phoenicibus atque Aegestanis, in proelio occubuerunt, uno tantum ex hac adversa pugna superstitite Euryleonte: qui collectis eorum reliquiis, occupavit Minoam Selinusiorum coloniam, Selinusiosque liberavit monarchia Pithagorae. Hunc quum sustulisset, ipse tyrannidem Selinuntis invasit. Sed ad breve tempus eum obtinuit. nam Selinusii impetu in eum facto, quum ad Jovis forensis aram confugisset, obtruncarunt.

47. Dorico et viae et mortis socius fuit Philippus Butacidae filius, vir Crotoniata, qui desponsa sibi filia Telyos Sy-

baritae, Crotone profugerat, abnegatoque matrimonio transmisit Cyrenen. Ex hac discedens, sectatus est propria trireme, ac proprio virorum sumptu, qui erat et Olympionices, et omnium sui temporis Graecorum pulcherrimus. Ob quam corporis speciem ab Aegestanis ea quae nemo alius reportavit. nam ad sepulchrum ejus monumento extructo, sacrificiis eum placant.

48. Hunc in modum Dorieus vita functus est. qui si in animum induxisset ferre Cleomenis regnum, et in Sparta permanisset, regno fuisset Lacedaemoniorum potitus. Neque enim diu Cleomene imperavit: ac sine liberis decessit, una duntaxat relicta filia, cui nomen Gorgo.

49. Cleomene igitur imperium tenente, Spartam venit Aristagoras Mileti tyrannus: cui etiam in sermonem venit,

ρίτεω θυγατέρα, ἔφυγε ἐκ Κρότωνος· ψευ-
 δείς δὲ τῷ γάμῳ εἵχετο πλέων ἐς Κυρή-
 νην· ἐκ ταύτης δὲ ὀρμεώμενος συνέσπετο
 οἰκηίῃ τε τριήρει καὶ οἰκηίῃ ἀνδρῶν δαπά-
 νῃ, ἐὼν τε Ολυμπιονίκης καὶ κάλλιστος
 Ἑλλήνων τῶν κατ' ἐωυτόν· διὰ δὲ τὸ ἐω-
 ὑτοῦ κάλλος ἐνείκατο παρὰ Αἰγεσαίων
 τὰ ὕδεις ἄλλος. ἐπὶ γάρ τῷ τάφῳ αὐ-
 τῷ ἤρῳσι ἰδρυσάμενοι, θυσίῃσι αὐτὸν ἱλά-
 σκονται.

μή. Δοριεὺς μὲν νυν τρόπῳ τοιούτῳ ἐ-
 τελεύτησε. εἰ δὲ ἠνέχετο βασιλευόμενος
 ὑπὸ Κλεομένους, καὶ κατέμενε ἐν Σπάρτῃ,
 ἔβασίλευε ἂν Λακεδαιμόνος. οὐ γάρ τινα
 πολλὸν χρόνον ἤρξε ὁ Κλεομένης, ἀλλ'
 ἀπέθανε ἄπαις, θυγατέρα μύνην λιπὼν
 τῇ ἔνομα ἦν Γοργώ.

μβ'. Απικνέεται δ' ὧν ὁ Αρισαγόρης
 ὁ Μιλήτης τύραννος ἐς τὴν Σπάρτην, Κλε-
 ομένους ἔχοντος τὴν ἀρχήν. τῷ δὲ ἐς λό-
 γος ἦιε, ὡς Λακεδαιμόνιοι λέγουσι, ἔχων

χάλκεον πίνακα, ἐν τῷ γῆς ἀπάσης πε-
 ρίοδος ἐνετέτμητο, καὶ θαλασσά τε πᾶσα
 καὶ ποταμοὶ πάντες. ἀπικνεόμενος δὲ ἐς
 λόγους ὁ Αρισταγόρης, ἔλεγε πρὸς αὐτὸν
 τάδε ^d, ‘Κλεόμενες, σπᾶδὴν μὲν τὴν ἐμὴν
 ‘ μὴ θωυμάσης τῆς ἐνθαῦτα ἀπίξιός τα
 ‘ κατήκοντα γάρ ἐσι τοιαῦτα. Ἰώνων παῖ-
 ‘ θας δόλως εἶναι ἀντ’ ἐλευθέρων, ὄνειδος
 ‘ καὶ ἄλγος μέγιστον μὲν αὐτοῖσι ἡμῖν,
 ‘ ἔτι δὲ τῶν λοιπῶν ὑμῖν, ὅσω προεσέα-
 ‘ τε ^e τῆς Ἑλλάδος. νῦν ὦν πρὸς θεῶν
 ‘ τῶν Ἑλληνίων ῥύσαθε Ἰωνας ἐκ τῆς
 ‘ δυσλοσύνης, ἀνδρας ὁμαίμονας. εὐπετέως
 ‘ δὲ ὑμῖν ταῦτα χωρέειν οἶά τε ἐσί. ὅτε
 ‘ γὰρ οἱ βάρβαροι ἀλχιμοὶ εἰσι, ὑμεῖς τε τὰ
 ‘ ἐς τὸν πόλεμον, ἐς τὰ μέγιστα ἀνήκετε
 ‘ ἀρετῆς πέρι. ἥτε μάχη αὐτέων, ἐσί τοι-
 ‘ ῆδε, τόξα, καὶ αἰχμὴ βραχέα· ἀναξυρίδας
 ‘ δὲ ἔχοντες ἐρχοῖσθαι ἐς τὰς μάχας, καὶ
 ‘ κυρβασίας ἐπὶ τῇσι κεφαλῇσι. ὅτω εὐ-
 ‘ πετέες χειρωθῆναι εἰσι. ἐσί δὲ καὶ ἀγαθὰ

^d τοιάδε. ^e MS. προέσαιε.

habens (ut Lacedaemonii ajunt) aeream
 tabellam, in qua totius terrae ambitus e-
 rat incisus, cunctumque mare, atque om-
 nia flumina. Accedens igitur in colloqui-
 um Aristagoras, ita ad eum inquit: ‘ Stu-
 dium meum, Cleomenes, qui huc adve-
 nerim, ne mireris. officia enim sunt ta-
 lia. Ionas pro liberis servos esse, dedecus
 dolorque maximus est cum nobis ipsis,
 tum vero inter caeteros vobis, quanto
 praestis Graeciae. proinde igitur, per
 Deos Graecos, eripite Iones a servitute,
 confanguineos vestros. quod facile est
 ad praestandum: nam neque barbari
 sunt viri strenui, et vos in summum rei
 bellicae per virtutem evasistis, et pugna
 eorum hujuscemodi est; arcus ac breve
 spiculum, bracasque induti veniunt ad
 pugnas, et in capitibus pileos. sic faciles
 capti sunt. Ad haec, tantum bonorum est
 iis qui eam incolunt continentem, quan-

90 TERPSICHORE. V.

‘ tum non est ceteris universis, tum auri,
 ‘ (ut ab hoc incipiamus) tum argenti,
 ‘ tum aeris, tum variae vestis, tum jumen-
 ‘ torum, tum mancipiorum: quibus vos,
 ‘ si potiri libuerit, potiemini. Sunt quo-
 ‘ que inter se confines, ut ego differam; his
 ‘ quidem Ionibus sunt Lydi, qui terram
 ‘ incolunt bonam, et circumfluunt argen-
 ‘ to.’ Haec autem dicebat, ostendens in
 ambitu terrae inciso tabellae quam fere-
 bat. ‘ Lydis vero (dicebat Aristagoras)
 ‘ confines sunt hi Phryges, auroram ver-
 ‘ fus, pecorum copia et fructuum uber-
 ‘ tate, omnium quos ego novi longe bea-
 ‘ tissimi. Phrygibus annexi sunt Cappa-
 ‘ doces, quos nos Syrios appellamus. His
 ‘ proximi sunt Cilices, hujus maris acco-
 ‘ lae, ubi haec Cyprus insula est sita: qui
 ‘ tributum annuum regi pendunt quin-
 ‘ gena talenta. His Cilicibus confines

' τῶσι τὴν ἡπειρον ἐκείνην νεμομένοισι,
 ' ὅσα ὑδὲ τῶσι συνάπασι ἄλλοισι ἀπὸ
 ' χρυσῷ ἀρξάμενοισι, ἄργυρος, καὶ χαλκός,
 ' καὶ ἑσθῆς ποικίλη, καὶ ὑποζύγιά τε καὶ ἀν-
 ' δράποδα. τὰ θυμῷ βυλόμενοι, αὐτοὶ ἂν
 ' ἔχοιτε. κατοίκησθαι δὲ ἀλλήλων ἐχόμε-
 ' ναι, ὡς ἐγὼ φράσω. Ἰώνων μὲν τῶνδε οἷ-
 ' δε Λυδοὶ, αἰκέοντές τε χώραν ἀγαθὴν καὶ
 ' πολυαργυρώταλοι ἐόντες.' δεικνὺς δὲ ἔλε-
 γε ταῦτα ἐς τὴν τῆς γῆς περίοδον, τὴν
 ἐφέρετο ἐν τῷ πίνακι ἐντετμημένην. ' Λυ-
 ' δῶν δὲ (ἔφη λέγων ὁ Ἀρισταγόρης) οἶδε
 ' ἔχονται Φρύγες οἱ πρὸς τὴν ἡῶ, πολυ-
 ' προβατώτατοι τε ἐόντες ἀπάντων τῶν
 ' ἐγὼ οἶδα καὶ πολυκαρπώτατοι. Φρυγῶν
 ' δὲ ἔχονθαι Καππαδόκαι, τῆς ἡμεῖς Συ-
 ' ρίης καλέομεν. τέτοισι δὲ πρόσθεροι Κί-
 ' λικες, κατήκοντες ἐπὶ θάλασσαν τήνδε,
 ' ἐν ᾗ ἦδε Κύπρος νῆσος κέλειαι· οἱ πεντα-
 ' κόσια τάλαντα βασιλεῖ τὸν ἐπέτετον φό-
 ' ρον ἐπίελεῦσι, Κιλικῶν δὲ τῶνδε ἔχοντ'

Ἀρμένιοι οἶδε, καὶ ἔσσι ἐόντες πολυπρόδα-
 τοι· Ἀρμενίων δὲ, Μαλίωνοι, χώραν τήν-
 δε ἔχοντες. ἔχεται δὲ τούτων γῆ ἡδὲ
 Κισίη, ἐν τῇ δὴ παρὰ ποταμὸν τόνδε
 Χοάσπεα κείμενά ἐσι τὰ Σῆσα ταῦ-
 τα, ἐνθα βασιλεὺς τε μέγας δίαίταν
 ποιεῖται, καὶ τῶν χρημάτων οἱ θησαυροὶ
 ἐνθαῦτά εἰσι. ἐλόντες δὲ ταύτην τὴν πό-
 λιν, θαρσέοντες ἦδη τῷ Διὶ πλῆτε πέρι
 ἐρίζετε. ἀλλὰ περὶ μὲν χώρας ἄρα οὐ
 πολλῆς, οὐδὲ ἔτι χρηστῆς, καὶ ἔρων σμι-
 κρῶν, χρεῶν ἐσι ὑμέας μάχας ἀναβάλ-
 λεσθαι πρὸς τε Μεσσηνίης ἐόντας ἰσα-
 παλέας, καὶ Ἀρκάδας τε καὶ Ἀργεῖς·
 τοῖσι ἔτε χρυσὸν ἐχόμενόν ἐσι οὐδὲν, ἔτε
 ἀργύρον, τῶν πέρι καὶ τίνα ἐνάγει προ-
 θυμίῃ μαχόμενον ἀποθνήσκειν. παρεὼν
 δὲ τῆς Ἀσίης πάσης ἄρχειν εὐπετέως,
 ἄλλό τι αἰρήσεσθε; Ἀρισταγόρης μὲν
 ταῦτα ἔλεξε. Κλεομένης δὲ ἀμείβετο τοῖσι-
 δε, ὦ ξεῖνε Μιλήσιε, ἀναβάλλομαί τοι

' sunt hi Armenii, et ipsi re pecuaria a-
 ' bundantes. Armeniis his Matieni, istam
 ' regionem tenentes, quorum terrae Cis-
 ' sia haec adhaeret: in qua juxta fluvium
 ' hunc Choaspem sita sunt haec Susa, ubi
 ' rex magnus domicilium habet, atque
 ' hic pecuniarum thesauri sunt. Hanc vos
 ' urbem si ceperitis, bona fide jam cum
 ' Jove de divitiis licet certetis. Verum de
 ' terra neque multa neque ita feraci, et
 ' pro exiguis finibus oportet vos rejicere
 ' bella adversus Messenios vobis pares; et
 ' Arcades et Argivos, quibus nihil est ne-
 ' que auri neque argenti, quarum rerum
 ' cupiditate quis inducitur ad mortem pe-
 ' riclitandam: at quum offeratur occasio
 ' facile potiundi tota Asia, aliudne quip-
 ' piam praecoptabitis?' Haec Aristago-
 ' ras dicebat. Cui respondens Cleomenes,
 ' Milesie, inquit, hospes, in triduum tibi

94 TERPSICHORE. V.

‘ differo respondere.’

50. Tunc quidem haftenus processum est. ubi vero dies responsioni praestituta adfuit, et ad locum de quo conveniant, ventum est, interrogavit Aristagoram Cleomenes, quot dierum ab Ionum mari ad regem esset iter. Aristagoras, alioqui solers, et illum praeclare decipiens prudentia, in hoc tamen lapsus est: qui quum non deberet rem ut se habebat illi aperire, volens Spartiatis in Asiam educere, dixit trium mensium esse adscensum. Cleomenes, interpellata hujus quam ordiri instituerat oratione de itinere, inquit, ‘ Hospes Milesie, abscede e Sparta
‘ ante solem occidentem. nec enim ser-
‘ monem auditu gratum dicis Lacedae-
‘ moniis, volens eos trimestri itinere ab-
ducere a mari. Haec loquutus Cleome-
nes domum abiit.

51. Aristagoras, sumpto oleae ramo

‘ ἐς τρίτην ἡμέρην ἀποκρινέεσθαι.’

ν'. Τότε μὲν ἐς τοσῶτον ἤλασαν. ἐπε-
 είτε δὲ ἡ κυρίη ἡμέρῃ ἐγένετο τῆς ἀπο-
 κρίσιος, καὶ ἦλθον ἐς τὸ συγκεείμενον, εἶρετο
 ὁ Κλεομένης τὸν Αρισταγόρην ὁχοσέων ἡμε-
 ρέων ἀπὸ θαλάσσης τῆς Ἰώνων ὁδὸς εἴη
 παρὰ βασιλῆα· ὁ δὲ Αρισταγόρης, τᾶλλα
 ἰὼν σοφὸς, καὶ διαβάλλων ἐκεῖνον εὖ, ἐν τῇ
 τῷ ἐσφάλη. χρεὼν γάρ μιν μὴ λέγειν τὸ
 ἔον, βεβλόμενόν γε Σπαρτιήτας ἐξαγαγεῖν
 ἐς τὴν Ἀσίην, λέγει δὲ ὧν, τριῶν μηνῶν
 φὰς εἶναι τὴν ἄνοδον. ὁ δὲ, ὑπαρπάσας
 τὸν ἐπίλοιπον λόγον, τὸν ὁ Αρισταγόρης
 ὤρμητο λέγειν περὶ τῆς ὁδοῦ, εἶπε, ‘ ὦ
 ‘ ξεῖνε Μιλήσιε, ἀπαλλάσσεο ἐκ Σπάρ-
 ‘ τῆς πρὸ δύνιος ἡλίσ· ἔδνα γὰρ λόγον
 ‘ εὐεπέα λέγεις Λακεδαιμονίοισι, ἐθέλων
 ‘ σφέας ἀπὸ θαλάσσης τριῶν μηνῶν ὁδὸν
 ‘ ἀγαγεῖν.’ ὁ μὲν δὲ Κλεομένης ταῦτα
 εἶπας, ἥϊε ἐς τὰ οἰκία.

να'. Ὁ δὲ Αρισταγόρης λαβὼν ἱκετηρί-

ην, ἥϊε ἐς τῷ Κλεομένεος· ἐσελθὼν δὲ εἴσω,
 ἄτε ἱκέεύων, ἐπακύσας, ἐκέλευε τὸν Κλε-
 ομένεα ἀποπέμψαι τὸ παιδίον. προεσή-
 κее γὰρ δὴ τῷ Κλεομένει ἡ θυγάτηρ τῇ
 ἔνομα ἦν Γοργώ· τῷτο δὲ οἱ καὶ μῆνον τέκ-
 νον ἐτύγχανε, ἔον ἐτέων ὀκτὼ ἢ ἐννέα ἡ-
 λικίην. Κλεομένης δὲ λέγειν μιν ἐκέλευε
 τὰ βλέλαι, μηδὲ ἐπιχεῖν τῷ παιδίῳ εἴ-
 νεκα· ἐνθαῦτα δὴ ὁ Αῤῥισαγόρης ἄρχελο ἐκ
 δέκα τάλάντων ὑπιοχνεόμενος, ἦν οἱ ἐπιτε-
 λέση τῶν ἐδέελο. ἀνανεύουλος δὲ τῷ Κλεο-
 μένεος, προσέβαινε τοῖσι χρήμασι ὑπερβάλ-
 λων ὁ Αῤῥισαγόρης· ἐς οὗ πεντήκοντά τε
 τάλαντα ὑποδέδεκτο^α, καὶ τὸ παιδίον ἠύ-
 δάζατο, ‘ Πάτερ, διαφθερέει σε ὁ ξεῖνος,
 ‘ ἦν μὴ ἀποσὰς ἴης.’ ὁ τε δὴ Κλεομένης
 ἡσθεὶς τῷ παιδίῳ τῇ παραινέσει, ἥϊε ἐς ἑ-
 τερον οἶκημα· καὶ ὁ Αῤῥισαγόρης ἀπαλλάσ-
 σειτο τοπαράπαν ἐκ τῆς Σπάρτης, ὅδε οἱ
 ἐξεγέनेλο ἐπιπλέον ἔτι σημῆναι περὶ τῆς
 ἀγούδας τῆς παρὰ βασιλῆα.

^α ὑπιδέδεκτο.

instar supplicis ad domum Cleomenis se contulit, eamque ingressus ut supplex, iubebat ad se audiendum dimitti illius filiam. Stabat enim ante Cleomenem filia cui nomen erat Gorgo, unica illius proles, eaque octo aut novem annos nata. Cleomene iubente eum dicere quae vellet, neque reticere filiulae gratia, tunc Aristagoras incepit polliceri illi ab decem talentis, si precibus suis annueret; abnuente Cleomene, subinde adjiciendo illuc pervenit, ut quinquaginta talenta polliceretur. Ad quod puella, ‘Pater, inquit, ‘hospes te corrumpet, nisi hinc abis.’ Prudenti monito puellae delectatus Cleomenes, in aliud conclave abiit: et Aristagoras e Sparta prorsus abscessit, non facta ei amplius potestate indicandi adscensus ad regem.

5 2. Ea namque istius itineris ratio ita habet. Ubique sunt regii stathmi, *id est*, mansiones, ac diverforia pulcherrima. Inter omne per loca culta, ac tuta. Et per Lydiam quidem et Phrygiam, stathmi vel mansiones tendunt viginti, parasangae nonaginta quatuor et dimidiatus. E Phrygia excipit fluvius Halys, cui imminent portae, quas transire omnino necesse, atque ita fluvium trasmittere. est et custodia magna ad illum. Transgresso in Cappadociam, et eam permetienti usque ad fines Cilicios, duodetriginta stathmi sunt, parasangae centum quatuor. In horum finibus positas duplices portas ac totidem custodias pertransis. Has transgresso, et per Ciliciam iter facienti, tres stathmi sunt, parasangae quindecim ac dimidiatus. Terminus Ciliciae et Armeniae est flumen quod navibus transitur, nomine Euphra-

Ἰβ'. Ἐχει γάρ ἄμφι τῇ ὁδῷ ταύτῃ
 ὧδε· σαθμοὶ τε πανταχῇ εἰσὶ βασιλῆϊοι,
 καὶ καταλύσεις κάλλισαι· διὰ οἴκειομένης τε
 ἡ ὁδὸς ἅπασα καὶ ἀσφαλέος· διὰ μὲν γε Λυ-
 δίης καὶ Φρυγίης σαθμοὶ τείνοντες εἴκοσὶ
 εἴσι, παρασάγγαι δὲ τέσσαρες καὶ ἑννεή-
 κοντα καὶ ἥμισυ. ἐκδέκται δὲ ἐκ τῆς Φρυ-
 γίης ὁ Ἄλυσ ποταμὸς, ἐπ' ᾧ πύλαι τε
 ἔπεισι, τὰς διεξελάσαι πᾶσα ἀνάγκη, καὶ
 ἔτῳ διεκπερᾶν τὸν ποταμόν· καὶ Φυλακλή-
 ριον μέγα ἐπ' αὐτῷ. διαβάντι δὲ ἐς τὴν
 Καππαδοκίην, καὶ ταύτῃ πορευομένῳ μέ-
 χρι ἔρων τῶν Κιλικίων, σαθμοὶ δυῶν δέον-
 τες εἰσὶ τριήκοντα, παρασάγγαι δὲ τέσσα-
 ρες καὶ ἑκατόν. ἐπὶ δὲ τοῖσι τέττων ἔροισι δι-
 ξάς τε πύλας διεξελάς, καὶ διξὰ Φυλακλή-
 ρια παραμείψαι. ταῦτα δὲ διεξελάσαντι,
 καὶ διὰ τῆς Κιλικίης ὁδὸν ποιευμένῳ, τρεῖς
 εἰσὶ σαθμοὶ, παρασάγγαι δὲ πεντήκαίδεκα,
 καὶ ἥμισυ. ἔρος δὲ Κιλικίης καὶ τῆς Ἀρμενί-
 ης ἔστι ποταμὸς νηυσὶ περηλὸς, τῷ ἔνομα

Εὐφρήτης. ἐν δὲ τῇ Ἀρμενίῃ σαθμοὶ μὲν εἰσι καλαγωγέων πεντεκαίδεκα, παρασάγγαι δὲ ἑξὶ καὶ πεντήκοντα, καὶ ἥμισυ· καὶ Φυλακλήριον ἐν αὐτοῖσι. ποταμοὶ δὲ νηυσὶ περηλοὶ τέσσερες διὰ ταύτης ῥέουσι, τοὺς πᾶσα ἀνάγκη διαπορθμεῦσαί ἐστι· πρῶτος μὲν, Τίγρης· μετὰ δὲ, δευτέρως τε καὶ τρίτος αὐτὸς ὀνομαζόμενος· ἕκ αὐτὸς ἑὼν ποταμὸς, ἔδὲ ἐκ τῆ αὐτῆς ῥέων. ὁ μὲν γὰρ πρότερος αὐτέων καλαλεχθεὶς, ἑξ Ἀρμενίων ῥέει· ὁ δὲ ὕστερον, ἐκ Ματινηῶν. ὁ δὲ τέταρτος τῶν ποταμῶν, ὄνομα ἔχει Γύνδης, τὸν Κῦρος διέλαβέ ποτε ἐς δώρυχας ἑξήκοντα καὶ τριηκοσίας. ἐκ δὲ ταύτης τῆς Ἀρμενίης ἐσβάλλοντες ^a ἐς τὴν Ματινήν γῆν, σαθμοὶ εἰσι τέσσερες. ἐκ δὲ ταύτης ἐς τὴν Κιαντίνην χώραν μελαβαίνοντι, ἑνδεκα σαθμοὶ, παρασάγγαι δὲ δύο καὶ τεσσεράκοντα καὶ ἥμισυ ἐστὶ ἐπὶ ποταμὸν Χοάσπην, ἑὸντα καὶ τῆτον νηυσὶ περητόν· ἐπ' ᾧ Σῶσα πόλις πεπόλισται. οὗτοι οἱ πάντες σαθμοὶ

^a ἐσβάλλοντες.

tes. In Armenia stathmi sunt diversoriorum quindecim, parasangae quinquaginta sex et dimidiatus, in quibus et custodia est. Eam fluvii qui navibus transeuntur quatuor perfluunt, quos transmittere prorsus necessarium est: primus, Tigris: secundus dehinc ac tertius ejusdem nominis, etsi non idem fluvius, nec ex eodem fluens loco. nam horum quos enumeravi primus ex Armeniis fluit, alter ex Matienis. quartus fluvius nominatur Gyndes, quem Cyrus aliquando in trecentos ac sexaginta diduxit alveos. Ex hac Armenia in terram Matienam tendentes stathmi sunt quatuor: unde in regionem Cissiam transeunti sunt undecim stathmi, parasangae vero quadraginta duo et dimidiatus, ad fluvium Choaspem, qui et ipse navibus transmittitur. supra quem urbs Susa est sita. Omnes hi stathmi,

sunt centum undecim. diversoria igitur stathmorum tot sunt adscendenti Sardibus Sufa.

53. Quod si iter regium recte metiamur parasangis, et parasanga valet triginta stadia, (ut valet) sunt e Sardibus ad regiam quae dicitur Memnonia, tredecim millia stadiorum et quingenta: quum sint parasangae quadringenti quinquaginta. Itaque peragrando singulis diebus centena et quinquagena stadia, consumuntur solidi nonaginta dies.

54. Hunc in modum ab Aristagora Milesio apud Cleomenem Lacedaemonium dicente trium mensium adscensum esse ad regem recte dicebatur. Quod si quis exploratius ista inquirat, hoc quoque ego indicabo. nam iter ab Epheso ad Sardis huic rationi decet apponi in computando. A Graeco igitur mari ad

εἰσὶ ἔνδεκα καὶ ἑκατόν. καταγωγὰὶ μὲν νυν
 σταθμῶν τοσαῦταί εἰσι ἐκ Σαρδίων ἐς Σῶσα
 ἀναβαίνοντι.

ιγ'. Εἰ δὲ ὀρθῶς μεμέτρηται ἡ ὁδὸς ἡ
 βασιλῆϊα τοῖσι παρασάγγῃσι, καὶ ὁ παρα-
 σάγγης δύναται τριήκοντα σταδία, (ὥσπερ
 ἔτος γε δύναται ταῦτα) ἐκ Σαρδίων στα-
 διά ἐσι ἐς τὰ βασιλῆϊα τὰ Μεμνόνεια κα-
 λεόμενα, πεντακόσια καὶ τριχίλια καὶ μύρια,
 παρασαγγέων ἐόντων πεντήκοντα καὶ τε-
 τρακοσίων. πεντήκοντα δὲ καὶ ἑκατόν στα-
 δια ἐπ' ἡμέρη ἑκάστη διεξιῶσι, ἀναισιμῶναι
 ἡμέραι ἀπαρτί ἐννενήκοντα.

ιδ'. Οὕτω τῷ Μιλησίῳ Αῤῥισαγόρῃ, εἴ-
 παντι πρὸς Κλεομένεα τὸν Λακεδαιμόνιον,
 εἶναι τριῶν μηνῶν τὴν ἀνοδὸν τὴν παρὰ
 βασιλῆα, ὀρθῶς εἶρηλο. εἰ δέ τις τὸ ἀτρε-
 κέστερον τετέων ἔτι δίζηται, ἐγὼ καὶ τῷ
 το σημανέω. τὴν γὰρ ἐξ Εφέου ἐς Σάρδεις
 ὁδὸν δεῖ προσλογίσασθαι ταύτη. καὶ δὴ
 λέγω σταδίς εἶναι τὴν πάντας ἀπὸ θα-

λάσσης τῆς Ἑλληνικῆς μέχρι Σέσων (τῷ-
το γὰρ Μεμνόνειον ἄςυ καλέειαι) τεσσε-
ράκοντα καὶ τετρακιχίλις καὶ μυρίου. οἱ
γὰρ ἐξ Εφέσθ ἐς Σάρδεις εἰσὶ τεσσεράκον-
τα καὶ πεντακόσιοι σάδιοι· καὶ ἔτῳ τρισὶ ἡ-
μέρησι μηκύνειαι ἢ τρίμηνος ὁδός.

νέ. Απελαυνόμενος δὲ ὁ Αρισαγόρης
ἐκ τῆς Σπάρτης, ἦϊε ἐς τὰς Αθήνας, γε-
νομένας ὧδε τυράννον ἐλευθέρας· ἐπεὶ Ἴπ-
παρχον τὸν Πεισιφράτη, Ἴππiew δὲ τῷ
τυράννῳ ἀδελφεὸν, ἰδόντα ὅψιν ἐνυπνίis τῷ
ἐωϋτῷ πάθει ἐναργεσάτην, κλείνκοι Αριστο-
γείτων καὶ Ἀρμόδιος, γένος ἑόντες τὰ ἀνέ-
καθεν Γεφυραῖοι, μετὰ ταῦτα ἐτυραννεύ-
οντο Αθηναῖοι ἐπ' ἔτεα τέσσερα, ἔδὲν ἦσ-
σον, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἢ προτῷ.

νς'. Ἡ μὲν νυν ὅψις τῷ Ἰππάρχῳ ἐν-
υπνίis ἦν ἥδε· ἐν τῇ προτέρῃ νυκτὶ τῶν
Παναθηναίων ἐδόκεε ὁ Ἰππαρχος ἀνδρά οἱ
ἐπισάνῃα μέγαν καὶ εὐειδέα αἰνίσσασθαι τά-
δε τὰ ἔπεα.

Susa (haec enim urbs Memnonia vocatur) dico esse quatuordecim millia stadiorum et quadraginta. Ex Epheso enim ad Sardes, quingenta et quadraginta stadia: atque ita tribus omnino diebus augetur spatium itineris trimestris.

55. Digressus e Sparta Aristagoras Athenas contendit, tyrannis liberatas, hoc modo: Postquam Hipparchum Pisistrati filium, Hippiæ tyranni fratrem, qui in somnis visionem cladis suæ evidentissimam viderat, interficere Aristogiton et Harmodius, prisca origine Gephyraei; post hæc nihilominus Athenienses, imo magis quam prius, tyrannidem quadriennio pertulerunt.

56. Visio autem infomnii Hipparchi hæc erat: Nocte quæ antecessit Panathenaea videbatur Hipparchus cernere virum adesse sibi procerum atque speciosum, hos versus per aenigma dicentem,

106 TERPSICHORE. V.

Intoleranda leo tolera, tolerans animo aegro.

Nemo hominum iniustus non solvit tempore poenam.

Haec simulatque dies illuxit, palam referebat ad somniorum conjectores: sed mox spreta visione, celebravit pompam, ubi mortem oppetiit.

57. Gephyraei autem e quibus erant percussores Hipparchi, fuere a principio ex Eretria oriundi, ut ipsi ajunt: verum, ut ego interrogando comperio, fuere Phoenices, ex iis qui cum Cadmo in terram quae nunc vocatur Boeotia venire, atque eam incoluere, sortiti Tanagricum tractum. unde Cadmaeis prius per Argivos exactis, iterum per Boeotos hi Gephyraei expulsi, Athenas diverterunt. Athenienses autem receperunt sub conditionibus, ut inter suos cives essent, multis quibusdam nec memoratu dignis abstinere jubentes.

58. Phoenices isti qui cum Cadmo

Τλῆθι λέων ἄτλη|α παθὼν τετληότι θυμῷ.
Οὐδεὶς ἀνθρώπων ἀδικῶν τίσιν ἔκ ἀποίσει.

ταῦτα δέ, ὡς ἡμέρη ἐγένετο τάχιστα, Φα-
κερὸς ἦν ὑπερτιθέμενος ὄνειροπόλοισι. μετὰ
δὲ, ἀπειπάμενος τὴν ὄψιν, ἔπεμπε τὴν
πομπὴν ἐν τῇ δὴ τελευτᾷ.

νζ. Οἱ δὲ Γεφυραῖοι, τῶν ἔσαν οἱ Φο-
νέες Ἰππάρχῃ, ὡς μὲν αὐτοὶ λέγουσι, ἐγε-
γόνεσαν ἐξ Εἰρετρίης τὴν ἀρχήν· ὡς δὲ ἐγὼ
ἀναπυνθανόμενος εὐρίσκω, ἔσαν Φοίνικες
τῶν σὺν Κάδμῳ ἀπικομένων Φοινίκων ἐς
γῆν τὴν νῦν Βοιωτίην καλεομένην. οἴκεον
δὲ τῆς χώρας ταύτης ἀπολαχόντες τὴν
Ταναγρικὴν μοίρην. ἐνθεῦτεν δὲ Καδμείων
πρότερον ἐξανασάντων ὑπ' Ἀργείων, οἱ
Γεφυραῖοι οὗτοι δεύτερα ὑπὸ Βοιωτῶν ἐξα-
νασάντες ἐτράποντο ἐπ' Ἀθηνέων^β. Ἀ-
θηναῖοι δὲ σφεας ἐπὶ ῥητοῖσι ἐδέξαντο, σφέ-
ων αὐτῶν εἶναι πολιήτας, πολλῶν τέων
καὶ ἐκ ἀξιαπηγῆτων ἐπιτάξαντες ἔργεοθαι.

νθ. Οἱ δὲ Φοίνικες οὗτοι οἱ σὺν Κάδ-

^β Ἀθηναίων.

μῶ ἀπικόμενοι, τῶν ἔσαν οἱ Γεφυραῖοι, ἄλλὰ τε πολλὰ, οἰκήσαντες ταύτην τὴν χώραν, ἐσήγαγον διδασκάλια ἐς τὰς Ἑλληνας, καὶ δὴ καὶ γράμματα, ἐκ ἑόντα πρὶν Ἑλλῆσι, ὡς ἐμοὶ δοκέειν^ς. πρῶτα μὲν, τοῖσι καὶ ἅπαντες χρέωνται Φοίνικες· μετὰ δὲ, χρόνος προβαίνοντος, ἅμα τῇ Φωνῇ μετέβαλον καὶ τὸν ῥυθμὸν τῶν γραμμάτων. περιοίκεον δὲ σφεας τὰ πολλὰ τῶν χώρων τοῦτον τὸν χρόνον Ἑλλήνων Ἴωνες· οἱ παραλαβόντες διδαχῇ παρὰ τῶν Φοινίκων τὰ γράμματα, μεταρρhythμίσαντες σφεων ὀλίγα, ἐχρέωντο. χρεώμενοι δὲ, ἐφάτισαν, ὥσπερ καὶ τὸ δίκαιον ἔφερε, ἐσαγαγόντων Φοινίκων ἐς τὴν Ἑλλάδα, Φοινικήϊα κεκλῆσθαι. καὶ τὰς βίβλους διφθέρας καλέουσι ἀπὸ τῆ παλαιῆς Ἴωνες, ὅτι κοτὲ ἐν σπάνει βίβλων ἐχρέωντο διφθέρησι αἰγέησιν τε^δ καὶ οἰέησι. ἔτι δὲ καὶ τὸ κατ' ἐμὲ πολλοὶ τῶν βαρβάρων ἐς τοιαύτας διφθέρας γράφουσι.

^ς δοκίμ. ^δ αἰγέησιν τε.

advenerunt, quorum Gephyraei fuere, dum hanc regionem incolunt, cum alias multas doctrinas in Graeciam induxere, tum vero litteras, quae apud Graecos, ut mihi videtur, antea non fuerant. Et primas quidem illas, quibus omnes etiam Phoenices utuntur: sed progressu temporis, una cum sono mutaverunt et modulum litterarum. Et quum ea tempestate in plerisque circa locis eorum accolae ex Graecis essent Iones, qui quum litteras a Phoenicibus discendo accepissent, earum illi pauca commutantes, in usu habuerunt: et utentes confessi sunt, ut aequitas ferebat, vocari Phoenicias, quod essent a Phoenicibus in Graeciam illatae: priscaque consuetudine biblos Iones appellant pelles, quod aliquando penuria biblorum Aegypti et Syriae, pellibus caprinis ovilibusque utebantur: adhuc quoque ad meam usque memoriam multi barbarorum talibus in pellibus scribunt.

110 TERPSICHORE. V.

59. Quin ipse vidi apud Thebas Boeotias in Ismenii Apollinis templo, litteras Cadmeas in tripodibus quibusdam incisas, magna ex parte confimiles Ionicis. quorum tripodum unus habet hoc epigramma,

Obtulit Amphitryon me gentis Teleboarum.

Haec fuere circa aetatem Laii, qui fuit filius Labdaci, nepos Polydori, pronepos Cadmi.

60. Alter tripus hexametro carmine ait,

Scaeus in affueto pugilum certamine victor,
Me tibi sacrauit speciosum munus, Apollo.

Scaeus autem hic Hippocoontis filius fuerit: si quidem hic est qui tripodem dicavit, et non alius idem Hippocoontis *fili*i nomen habens circa aetatem Oedipi Laio geniti.

61. Tertius tripus, et is hexametro carmine, ait,

Laodamas ipsum tripodem sua in urbe monarchus,
Hoc insigne decus tibi magne dicavit Apollo.

18. Ἴδον δὲ καὶ αὐτὸς Καδμήϊα γράμματα ἐν τῷ ἱρῷ τῷ Ἀπόλλωνος τῷ Ἰσμηνίῳ ἐν Θήβῃσι τῇσι Βοιωτῶν, ἐπὶ τρίποσιν ἑγκεκολαμμένα, τὰ πολλὰ ὁμοῖα ἐόντα τοῖσι Ἰωνικοῖσι· ὁ μὲν δὲ εἰς τῶν τριπόδων ἐπίγραμμα ἔχει,

Ἀμφιτρυῶν μ' ἀνέθηκεν, ἰὼν ἀπὸ Τηλεβοάων.

ταῦτα ἡλικίην ἂν εἴη κατὰ Λαίῳν τὸν Λάβδακον τῷ Πολυδώρῳ τῷ Κάδμῳ.

19. Ἄλλος δὲ τρίπῃς ἐν ἑξαμέτρῳ τῷ λέγει,

Σκαῖος πυγμαχέων με ἐκηβόλω Ἀπόλλωνι

Νικήσας ἀνέθηκε τέϊν περικαλλὲς ἄγαλμα.

Σκαῖος δ' ἂν εἴη ὁ Ἰπποκόωντος· εἰ δὲ οὗτος γ' ἐστὶ ὁ ἀναθεὶς, καὶ μὴ ἄλλος τῷ ὑπὸ ὄνομα ἔχων τῷ Ἰπποκόωντος, ἡλικίην κατὰ Οἰδίπῳ τὸν Λαῖον.

20. Τρίτος δὲ τρίπῃς λέγει καὶ οὗτος ἐν ἑξαμέτρῳ,

Λαοδάμας τρίποδ' αὐτὸν εὐσκόπῳ Ἀπόλλωνι

Μυταρχέων ἀνέθηκε τέϊν περικαλλὲς ἄγαλμα.

ἐπὶ τῷ δὴ τῷ Λαοδάμαντος τῷ Ετεοκλέος μοναρχέοντος ἔξανις ἄλαι Καδμεῖοι ὑπ' Ἀργείων, καὶ τρέπονται ἐς τὰς Εγχέλας. οἱ δὲ Γεφυραῖοι ὑπολειφθέντες ὕστερον ὑπὸ Βοιωτῶν, ἀναχωρέσει ἐς Αἰθῆνας. καὶ σφί ἰρά ἐστὶ ἐν Αθήνησι ἰδρυμένα, τῶν ὄθεν μέτα τοῖσι λοιποῖσι Αθηναίοισι, ἀλλὰ τε κεχωρισμένα τῶν ἄλλων ἰρῶν, καὶ δὴ καὶ Ἀχαιῆς Δῆμητρος ἰρὸν τε καὶ ὄργια.

ξβ'. Ἡ μὲν δὴ ὄψις τῷ Ἰππάρχῳ ἐνυπνίς, καὶ οἱ Γεφυραῖοι ὅθεν ἐγεγόνεσαν, τῶν ἔσαν οἱ Ἰππάρχῳ Φονέες, ἀπήγηταί μοι. δεῖ δὲ πρὸς τῷ τοῖσι ἔτι ἀναλαβεῖν τὸν κατ' ἀρχὰς ἥϊα λέξων λόγον, ὡς τυραννῶν ἐλευθερώθησαν οἱ Αθηναῖοι. Ἰππίῳ τυραννεύοντος, καὶ ἐμπικραινομένων Αθηναίοισι διὰ τὸν Ἰππάρχῳ θάνατον, Αλκμαιωνίδαι, γένος ἔόντες Αθηναῖοι, καὶ Φεύγοντες Πεισιφρατίδας, ἐπεὶ τέ σφί ἅμα τοῖσι ἄλλοις Αθηναίων Φυγάσι πειρωμένοις

Sub hoc Laodamante Eteoclis filio, qui solus imperavit, ejecti sunt Cadmei ab Argivis, et se ad Encheleas contulerunt. Gephyraei autem derelicti postea ab Boeotis recedunt Athenas: ubi sunt ab eis templa extructa, cum quibus nihil est ceteris Atheniensibus, et cum alia separata ab aliis templis, tum quoque Cereris Achaiae et templum et orgia.

62. Quod igitur fuerit visum Hipparchi in somnis, et unde fuerint oriundi Gephyraei, ex quibus fuere percussores Hipparchi, a me commemoratum est. Super ista oportet adhuc altius repetere sermonem quem a principio institueram, qua ratione sint Athenienses liberati tyrannis. Hippiam tyrannidem obtinente, et exacerbato Atheniensibus propter caedem Hipparchi, Alcmaeonidae, qui genere sunt Athenienses, profugi patria propter Pisistratidas, quoniam ipsis una

cum ceteris exulibus res de redeundo tentata omni ope infelicitè cedebat, conatque Athenas reverti et liberare, vehementer spe deciderunt, Lipsydrium super Paeoniam communierunt: dehinc omnia adversus Pisistratidas comminiscendo, mercede conduxerunt ab Amphictyonibus templum Delphis aedificandum, id quod nunc est, tunc autem non erat. Enimvero quum divitiis abundarent, ac viri spectati forent jam inde a suis majoribus, extruxerunt templum exemplari pulchrius. Inter cetera etiam quum ex lapide Porino conventum esset ut illud facerent, tamen anteriora ejus Pario lapide effecerunt.

63. Ut igitur Athenienses ajunt, hi viri Delphis sedentes, Pythiam pecunia induxerunt, ut et quoties viri Spartiatae venirent, sive privato sive publico missu, petentes oraculum, proponeret ipsis liberare Athenas. Lacedaemonii autem, quum sibi idem semper diceretur, mittunt An-

κατὰ τὸ ἰχυρὸν ὃ προεχώρει κάτοδος, ἀλλὰ προσέπιασεν μεγάλως, πειρώμενοι κατέιναι τε καὶ ἐλευθεροῦν τὰς Ἀθήνας, Ἀμφύριον τὸ ὑπὲρ Παιονίης τευχίσαντες, ἐν δαῦτα οἱ Ἀλκμαιωνίδαι πᾶν ἐπὶ ταῖσι Πεισιφρατίδῃσι μηχανώμενοι, παρ' Ἀμφικτυόνων τὸν νηὸν μισθῆναι τὸν ἐν Δελφοῖσι, τὸν νῦν ἑόντα, τότε δὲ ἔκω, τῷτον ἐξοικοδομῆσαι. οἷα δὲ χρημάτων εὖ ἤκοντες, καὶ ἑόντες ἄνδρες δοκιμοὶ ἀνέκαθεν ἔτι, τὸν τε νηὸν ἐξεργάσαντο τῷ παραδείγματός κάλλιον, τὰ τε ἄλλα, καὶ ξυγκειμένῃ σφι Πωρίνῃ λίθῃ ποιεῖν τὸν νηὸν, Παρίῃ τὰ ἔμπροσθεν αὐτῷ ἐξεποίησαν.

ξγ'. Ὡς ὦν δὴ οἱ Ἀθηναῖοι λέγουσι, οὗτοι αἱ ἄνδρες ἐν Δελφοῖσι κατήμενοι ἀνέπειθον τὴν Πυθίην χρήμασι, ὅπως ἔλθοιεν Σπαρτιητέων ἄνδρες, εἴ τε ἰδίῳ σόλῳ εἴτε δημοσίῳ χρησόμενοι, προσφέρειν σφι τὰς Ἀθήνας ἐλευθερῶν. Λακεδαιμόνιοι δὲ, ὥς σφι αἰεὶ τῷτὸ πρόφανλον ἐγένετο, πέμ-

πρὸς Ἀγχιμόλιον τὸν Ἀσέρος, ἑὸν τῶν
 ἄστρων ἄνδρα δόκιμον, σὺν στρατῷ, ἐξελῶντα
 Πεισιπρατίδας ἐξ Ἀθηνέων^α, ὅμως καὶ ξεινίς
 σφι ἑόντας ταμάλισα. τὰ γὰρ τῷ θεῷ
 πρεσβύτερα ἐποιεῦντο ἢ τὰ τῶν ἀνδρῶν.
 πέμπουσι δὲ τέττας κατὰ θάλασσαν πλοί-
 οισι. ὁ μὲν δὴ προχὼν ἐς Φάληρον τὴν
 στρατιὴν ἀπέβησε. οἱ δὲ Πεισιπρατίδας
 προπυθανόμενοι ταῦτα, ἐπεκαλέοντο ἐκ
 Θεσσαλίας ἐπικυρήν· ἐπεποίητο γὰρ σφι
 συμμαχίην πρὸς αὐτὸς. Θεσσαλοὶ δὲ σφι
 δεομένοισι ἀπέπεμψαν, κοινῇ γνώμῃ χρε-
 ώμενοι, χιλίην τε ἵππον, καὶ τὸν βασιλῆα
 τὸν σφέτερον Κινέην, ἄνδρα Κονιαῖον. τὸς
 ἐπεὶ τε ἔχον συμμαχίης οἱ Πεισιπρατί-
 δαι, ἐμηχανέατο τοιάδε· κείραντες τῶν
 Φαληρέων τὸ πεδίον, καὶ ἱππάσιμον ποιή-
 σαντες τῷ τὸν χώρον, ἐπῆκαν τῷ στρα-
 τοπέδῳ τὴν ἵππον. ἐμπεσῶσα δὲ διέφθει-
 ρε ἄλλας τε πολλὰς τῶν Λακεδαιμονίων,
 καὶ δὴ καὶ τὸν Ἀγχιμόλιον· τὸς δὲ περὶ γενο-

^α Ἀθηναίων.

chimolium, Asteris filium, inter populares eximium, cum exercitu ad expellendos Athenis Pisistratidas, tametsi hospites suos in primis: antiquiora enim duxerunt quae ad deum quam quae ad homines pertinent. Hos itaque mari navibus miserunt: cum quibus Anchimolius ad Phalerum appulsus, copias exposuit. Id praesciscentes Pisistratidae auxilia ex Thessalia evocaverunt. societatem enim armorum cum Thessalis fecerant. quibus rogantibus, communi decreto Thessali miserunt mille equites cum suo rege Cineas, viro Coniaceo. Hos socios ubi habuere Pisistratidae, hoc excogitavere: planitiem campi Phalereorum detondent, cumque locum equitando habitabilem reddunt, atque illac equitatum in castra immittunt. Equitatus in Lacedaemonios irruens, cum alios multos, tum vero Anchimolium interemit: ceteros qui su-

118 TERPSICHORE. V.

perfuere, ad naves repulit. Hunc in modum prima ex Lacedaemone classis discessit. Extantque Alopecis Atticae sepulchra Anchimolii, juxta Herculis templum quod est in Cynofargi.

64. Postea vero Lacedaemonii majores copias contra Athenas miserunt, non mari, sed terra, praefecto illis rege Cleomene Anaxandridae filio: cum quibus regionem Atticam invadentibus congressus primum Thessalorum equitatus, non diu post in fugam versus est, caesis supra quadraginta e suis. qui superfuere, ut erant, recta in Thessaliam rediere. Cleomenes ad urbem pergens, una cum iis Atheniensibus qui liberi esse cupiebant, obsedit tyrannos intra murum Pelasgicum redactos.

65. Nec tamen omnino Pisistratidas

μένους αὐτέων ἐς τὰς νέας κατέρξαν. ὁ μὲν δὴ πρῶτος σόλος ἐκ Λακεδαιμόνος ἔτω ἀπήλλαξε· καὶ Ἀγχιμολίδι εἰσὶ ταφαὶ τῆς Ἀτλίκῃς Ἀλωπεκῇσι, ἀγχὼ τῇ Ἡρακληίου τῇ ἐν Κυνοσάργει.

ξδ'. Μετὰ δὲ, Λακεδαιμόνιοι μέζω σόλον σείλαντες, ἀπέπεμψαν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, στρατηγὸν τῆς στρατῆς ἀποδέξαντες βασιλῆα Κλεομένεα τὸν Ἀναξανδρίδew, ἔκετι κατὰ θάλασσαν σείλαντες, ἀλλὰ κατ' ἡπειρον. τοῖσι δὲ ἐσβαλῶσι ἐς τὴν Ἀτλικὴν χώραν ἢ τῶν Θεσσαλέων ἵππος πρώτη προσέμιξε, καὶ ὁ μετὰ πολὺ ἐτράπετο. καὶ σφῶν ἔπεσον ὑπὲρ τεσσераκοντα ἄνδρες· οἱ δὲ περιγενόμενοι, ἀπαλλάσσοντο ὡς εἶχον ἰθὺς ἐπὶ Θεσσαλίας. Κλεομένης δὲ ἀπικόμενος ἐς τὸ ἄστυ ἅμα Ἀθηναίων τοῖσι βελομένοισι εἶναι ἐλευθέροισι, ἐπολιόρχεε τὰς τυράννας, ἀπεργμένους ἐν τῷ Πελασγικῷ τείχεϊ.

ξε'. Καὶ ὁδὲν τι πάντως ἂν ἐξεῖλον τὰς

Πεισιπρατίδας οἱ Λακεδαιμόνιοι· ἔτε γὰρ ἐπέδρην ἐπενόεον ποιήσασθαι, οἳ τε Πεισιπρατίδαι σίτοισι καὶ ποτοῖσι εὖ παρεσκευάδατο· πολιορκήσαντές τε ἂν ἡμέρας ὀλίγας, ἀπαλλάσσοντο εἰς τὴν Σπάρτην. νῦν δὲ συνίχυχίη τοῖσι μὲν κακὴ ἐπεγένετο, τοῖσι δὲ, ἡ αὐτὴ αὕτη σύμμαχος. ὑπεκτιθέμενοι γὰρ ἔξω τῆς χώρας οἱ παῖδες τῶν Πεισιπρατιδέων ἤλωσαν. τῆτο δὲ ὡς ἐγένετο, πάντα αὐτέων τὰ πρήγματα συνετετάρακτο. παρέστησαν δὲ ἐπὶ μιοῦ τοῖσι τέκνοισι, ἐπ' οἷσι ἐβόλοντο οἱ Αθηναῖοι, ὥς τε ἐν πένι ἡμέρησι ἐκχωρῆσαι ἐκ τῆς Αττικῆς. μετὰ δὲ, ἐξεχώρησαν εἰς Σίγειον τὸ ἐπὶ τῷ Σκαμάνδρῳ, ἄρξαντες μὲν Αθηναίων ἐπ' ἔτεα ἕξ καὶ τριήκοντα, ἑόντες δὲ καὶ οὗτοι ἀνέκαθεν Πύλιοί τε καὶ Νηλεῖδαι, ἐκ τῶν αὐτέων γεγονότες καὶ οἱ ἀμφὶ Κόδρόν τε καὶ Μέλανθον· οἳ πρότερον ἐπήλυδες ἑόντες, ἐγένοντο Αθηναίων βασιλεῖς. ἐπὶ τῷ δὲ καὶ τῷτο ὄνομα ἀπεμνημόνευσε Ἰπποκρά-

ejecissent Lacedaemonii, quippe qui de obsidione paranda non cogitabant, et Pisistratidae cibo potuque bene instructi erant. Itaque quum paucos dies Lacedaemonii tyrannos obsedissent, Spartam abire. Nunc tamen qui casus aliis infaustus extitit, aliis idem iste commilito fuit. nam filii Pisistratidarum qui clam extra regionem educebantur, capti sunt. Quo ex facto omnes eorum res perturbatae sunt, et pro redimendis filiis ad voluntatem Atheniensium transegerunt, ut intra quinque dies ex Attica excederent. Moxque in Sigeum quod est supra Scamandrum concesserunt, quum sex et triginta annos regnassent, oriundi e Pylo atque a Neleo, ex eisdem prognati etiam Codrus ac Melanthus, qui prius adventitii, Atheniensium reges evasere. Eaque de re Hippocrates Pisistrati pater, repetita memoria

Pisistrati filii Nestoris, idem nomen filio suo imposuit. Hoc Athenienses modo tyrannis liberati sunt. Qui recepta libertate, quaecumque aut fecere aut passi sunt memoratu digna, antequam Ionia defecerit a Dario, et Aristagoras Milesius Athenas oratum auxilia venerit, haec prius edisseram.

66. Athenae, quum magnae fuissent antea, tunc tamen tyrannis liberatae, exitere majores. in quibus duo viri praepollebant, Clisthenes, vir Alcmaeonides, qui (ut fama fert) Pythiam induxerat: et Isagoras, Tisandri filius, illustri quidem familia, sed anteriora non queo affirmare: ejus tamen cognati Jovi Cario immolant. Hi viri per factiones de opibus in republica contendebant. Clisthenes, quum vinceretur, populum conciliavit; et ex quatuor tribubus mox decem effecit, cog-

της τῷ παιδὶ θέσθαι τὸν Πεισίστρατον,
ἐπὶ τῷ Νέστορι Πεισιστράτῃ ποιούμενος
τὴν ἐπωνυμίην. ἔτω μὲν Ἀθηναῖοι τυράν-
νων ἀπηλλάχθησαν. ὅσα δὲ ἐλευθερωθέν-
τες ἔρξαν ἢ ἑπάθον ἀξιώχρεα ^β ἀπηγήσιος,
πρὶν ἢ Ἰωνίην τε ^γ ἀποσηῆσαι ἀπὸ Δαρείῳ,
καὶ Ἀρισταγόρεα τὸν Μιλήσιον ἀπικόμενον
εἰς Ἀθήνας χρῆσαι σφέων βοηθείην, ταῦτα
πρῶτα Φράσω.

ξς'. Αἰθῆναι, ἔσθαι καὶ πρὶν μεγάλαι,
τότε ἀπαλλαχθεῖσαι τυράννων, ἐγένοντο
μέζονες. ἐν δὲ αὐτῇσι ^δ δύο ἄνδρες ἐδυνά-
στευον, Κλεισθένης τε, ἀνὴρ Ἀλκμαιωνίδης,
ὅσπερ δὴ λόγον ἔχει τὴν Πυθίην ἀνα-
πεῖσαι· καὶ Ἰσαγόρης ὁ Τισάνδρου, οἰκίης
μὲν ἐὼν δοκίμος, ἀτὰρ τὰ ἀνέκαθεν ἔκ ἑ-
χω Φράσαι. Δύοσι δὲ οἱ συγγενέες αὐτῷ
Διὶ Καρίῳ. ἔτσι οἱ ἄνδρες ἐσασίασαν περὶ
δυναμῖος· ἐσόμενος δὲ ὁ Κλεισθένης τὸν
δῆμον προσεταιρίζεται· μετὰ δὲ, τετραφύ-
λῃς ἐόντας Ἀθηναίους, δεκαφύλῃς ἐποίησε,

^β ἀξιώχρεα. ^γ πρὶν Ἰωνίην τε. ^δ αὐτοῖσι.

τῶν Ἴωνος παίδων Τελέονιος καὶ Αἰγικόρεος
καὶ Ἀργάδεω καὶ Ὀπλήος, ἀπαλλάξας τὰς
ἐπωνυμίας· ἐπιχωρίων δὲ ἑτέρων ἡρώων
ἐπωνυμίας ἐξευρών, παρέξ Αἰάντιος. τῷτον
δὲ, ἅτε ἀσυγείτονα καὶ σύμμαχον ζεῖνον
έοντα, προσέθεντο.

ξζ'. Ταῦτα δὲ, δοκέειν ἐμοί, ἐμιμέειτο
ὁ Κλεισθένης ὅτις τὸν ἐωϋτῷ μητροπά-
τορα Κλεισθένα τὸν Σικυῶνος τύραννον.
Κλεισθένης γὰρ Ἀργείοισι πολεμήσας, τῷ-
το μὲν, ῥαφιδὸς ἐπαύσε ἐν Σικυῶνι ἀγω-
νίζεσθαι τῶν Ὀμηρείων ἐπέων εἶνεκα, ὅτι
Ἀργεῖοί τε καὶ Ἄργος τὰ πολλὰ πάντων
ὑμνέεται· τῷτο δὲ, ἡρώων γὰρ ἦν καὶ ἔστι
ἐν αὐτῇ τῇ ἀγορῇ τῶν Σικυωνίων Ἀδρήστῃ
τῷ Ταλαῷ, τῷτον ἐπεθύμησε ὁ Κλεισθέ-
νης ἔοντα Ἀργεῖον, ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς χώ-
ρης. ἐλθὼν δὲ εἰς Δελφούς, ἐχρηστηριάζετο
εἰ ἐκβάλοι τὸν Ἀδρήστον· ἡ δὲ γε Πυθίη
χρᾶ οἱ Φᾶσα, Ἀδρήστον μὲν εἶναι Σικυω-
νίων βασιλῆα, ἐκείνον δὲ λευσηῆρα. ἐπεὶ

nominibus Ionis filiorum, Teleontis et Aegicoris et Argadei et Hopletis, in alia commutatis quae ipse invenit, aliorum heroum indigenarum, praeterquam Aja-
cis: quem etsi peregrinum, tamen adje-
cit, utpote finitimum ac socium.

67. Qua in re videtur mihi Clisthe-
nes hic avum suum maternum Clisthe-
nem Sicyonis tyrannum fuisse imitatus.
ille enim, quum bellum gessisset cum Ar-
givis, tum summovit e Sicyone certami-
na rhapsodorum canentium poëmata, ob
Homeri carmina, in quibus Argos atque
Argivi tantopere celebrantur; tum etiam
cupivit monumentum Adraști, Talai filii,
quod erat in ipso Sicyoniorum foro, quia
fuerat Argivus, exterminare: ideoque
Delphos adiit ad oraculum consulendum
numquid Adrastum ejiceret. Cui Pythia
respondens, inquit, Adrastum quidem Si-
cyonium regem esse, ipsum vero lapida-

torem. Id non concedente sibi deo, Clis-
 sthenes domum reversus excogitabat mo-
 dum, quo Adrastus ipse demigraret. Quem
 ubi excogitasse sibi visus est, misit ad
 Boeotias Thebas, dicens velle se reduce-
 re Sicyonem Melanippum Astaci filium :
 eumque tribuentibus Thebanis postquam
 reduxit, ei fanum in ipso prytaneo de-
 signavit, eumque locavit munitissimo in
 loco. Reduxit autem Clisthenes Mela-
 nippum (nam id oportet narrari) ut in-
 imicissimum Adraсто, quod et Mecistem
 fratrem ejus et Tydeum generum Me-
 lanippus interfecisset. Clisthenes ubi fa-
 num extruxit, sacrificia et dies festos Me-
 lanippo dedit Adraсто ablatos, quibus il-
 lum Sicyonii magnifice admodum hono-
 rare consueverant. Etenim regio ista Po-
 lybi fuerat, qui quum sine liberis decede-
 ret, imperium Adraсто legavit nepoti suo
 ex filia. Hunc igitur Sicyonii cum aliis

δὲ ὁ θεὸς τῷτο γε ὃ παρεδίδο, ἀπελθὼν
 ὀπίσω, ἐβλεύετο μηχανὴν τῇ αὐτὸς ὁ
 Ἀδρηστος ἀπαλλάξειαι. ὥς δὲ οἱ ἐξευρῆ-
 δαι ἔδοκεε, πέμψας ἐς Θήβας τὰς Βοιω-
 τίας, ἔφη θέλειν ἐπαγαγέσθαι Μελά-
 νιππον τὸν Ἀσακῷ^ε. οἱ δὲ Θηβαῖοι ἔδο-
 σαν. ἐπαγαγόμενος δὲ ὁ Κλεισθένης τὸν
 Μελάνιππον, τέμενός οἱ ἀπέδεξε ἐν αὐτῷ
 τῷ πρυτανείῳ, καὶ μιν ἴδρυσεν ἐνθαῦτα ἐν
 τῷ ἰχυροτάτῳ. ἐπηγάγετο δὲ τὸν Με-
 λάνιππον ὁ Κλεισθένης (καὶ γὰρ τῷτο δεῖ
 ἀπηγήσασθαι) ὥς ἔχθιστον ἔοντα Ἀδρήσῳ
 ὅς τόν τε ἀδελφεόν οἱ Μηκισέα ἀπεκλόνεε,
 καὶ τὸν γαμβρόν Τυδέα. ἐπεὶ τε δὲ οἱ τὸ
 τέμενος ἀπέδεξε, θυσίας τε καὶ ὀρταῖς Ἀ-
 δρήστῳ ἀπελόμενος, ἔδωκε τῷ Μελανίππῳ.
 οἱ δὲ Σικυώνιοι ἐώθεσαν^ς μεγαλῶσι κάρῃα
 τιμᾶν τὸν Ἀδρηστον. ἡ γὰρ χώρα ἦν αὖ-
 τη Πολύβοι^ς. ὁ δὲ Ἀδρηστος ἦν Πολύβοι θυ-
 γατριδέος. ἄπαις δὲ Πόλυβοι τελευταῖον
 διδοῖ Ἀδρήσῳ τὴν ἀρχήν. τὰ τε δὴ ἄλλα

^ε MS. Οσακῷ. ^ς ἰώθασιν.

οἱ Σικυώνιοι ἐτίμων τὸν Ἀδρησον, καὶ δὴ πρὸς, τὰ πάθεα αὐτῷ τραγικῶσι χοροῖσι ἐγέραιρον· τὸν μὲν Διόνυσον ὁ τιμέωντες, τὸν δὲ Ἀδρησον. Κλεισθένης δὲ χορὸς μὲν τῷ Διονύσῳ ἀπέδωκε, τὴν δὲ ἄλλην θυσίην τῷ Μελανίπῳ. ταῦτα μὲν ἐς Ἀδρησον οἱ ἐπεποιήλο.

ξή. Φυλας δὲ τὰς Δωριέων, ἵνα δὴ μή αἱ αὐταὶ ἔωσι τοῖσι Σικυωνίοισι καὶ τοῖσι Ἀργείοισι, μετέβαλε ἐς ἄλλα ὀνόματα. ἔνθα καὶ πλεῖστον καλεγέλασε τῶν Σικυωνίων. ἐπὶ γὰρ ὅς τε καὶ ὄντ τὰς ἐπωνυμίας μετατιθεῖς, αὐτὰ τὰ τελευταῖα ἐπέθηκε, πλὴν τῆς ἐωϋτῆ φυλῆς. ταύτῃ δὲ τῷκομα ἀπὸ τῆς ἐωϋτῆ ἀρχῆς ἔθελο. ἔτοι μὲν δὴ Ἀρχέλαοι ἐκαλέοντο· ἕτεροι δὲ, Ὑᾶται· ἄλλοι δὲ, Ονεᾶται· ἕτεροι δὲ, Χοιρεᾶται. τέτοισι τοῖσι ὀνόμασι τῶν φυλέων ἐχρέωντο οἱ Σικυώνιοι, καὶ ἐπὶ Κλεισθένης ἀρχὸντος, καὶ ἐκείνῳ τεθνεῶτος, ἔτι ἐπ' ἕτεα ἐξήκοντα. μετέπειτα μέντοι λόγον

honoribus prosequerentur, insuper vero tragicis choris casus ejus venerabantur, ita ut non Bacchum, sed Adrastum colerent. at Clisthenes choros quidem Libero, reliquam vero solennitatem Melanippo dicavit. Haec quidem ille in Adrastum egit.

68. Tribus autem Dorienſium ne forent eadem Sicyoniis quae Argivis, in alia nomina trajecit, ita ut Sicyonios plurimum ridiculos redderet. quippe ab *hyos* et *onou* vel ſue et aſino cognomina tranſponens, partes ultimas appoſuit praeterquam in tribu ſua, cui a ſua *arche*, vel imperio, nomen indidit. itaque hi tribules Archelai vocabantur: ceterorum autem alii Hyatae ab ſuiſus: alii Oneatae, ab aſinis: alii Choereatae ab porcis. His tribuum nominibus Sicyonii, et Clifthe ne imperante, et eo deſuncto, ad ſexaginta annos uſi ſunt; attamen poſtea inter ſe conſilio habito tranſtulerunt in Hyl-

leas, Pamphylos, Dymanatas : quartam tribum adjecerunt ab Aegialeo Adraști filio imponentes cognomen, ut vocarentur Aegialenses.

69. Haec Sicyonius Clisthenes fecerat. Atheniensis autem Clisthenes, quum hujus Sicyonii esset ex filia nepos, et ab eo nomen haberet, et ipse, ut mihi videtur, prae contemptu Ionum, ne tribus forent eadem ipsis et Ionibus, Clisthenem sibi cognominem imitatus est. Postquam enim populum Atheniensem antea alienatum, tunc omnem ad suam unius auctoritatem redegit, tum tribuum nomina immutavit, et plures ex paucioribus fecit, decem phylarchos pro quatuor, atque etiam decem demos, *id est*, populos distribuit in tribus: atque ita populum augebat multo ut esset superior contraria factione.

70. Vicissim superatus Isagoras, haec

σφίσι δόντες, μετέβαλον ἐς τὰς Ὑλλέας καὶ
Παμφύλως καὶ Δυμανάτας· τετάρτους δὲ
αὐτοῖσι προσέθεντο ἐπὶ τῷ Ἀδρήστῃ παιδὸς
Αἰγιαλέος, τὴν ἐπωνυμίην ποιέμενοι κε-
κλῆσθαι Αἰγιαλέας.

ξθ'. Ταῦτα μὲν νυν ὁ Σικυώνιος Κλει-
θένης ἐπεποιήκει. ὁ δὲ δὴ Αθηναῖος Κλει-
θένης, ἔων τῷ Σικυωνίῳ τέττε θυγατρι-
δεὸς, καὶ τὸ ἔνομα ἐπὶ τέττε ἔχων, δοκέειν
ἐμοί, καὶ ἔτος ὑπερθῶν Ἰωνας, ἵνα μὴ σφισι
αἱ αὐταὶ ἔωσι φυλαὲ καὶ Ἰωσι, τὸν ὁμώνυ-
μον Κλειθένεα ἐμιμήσατο. ὥς γὰρ δὴ τὸν
Αθηναίων δῆμον πρότερον ἀπώσμενον, τό-
τε πάντων πρὸς τὴν ἐωυτῷ μοίρην προσε-
θήκατο, τὰς φυλάς μείωνόμασθε, καὶ ἐποί-
ησε πλεῦνας ἕξ ἑλασσάνων. δέκα τε δὴ φυ-
λάρχους ἀντὶ τεσσέρων ἐποίησε, δέκα δὲ καὶ
τὰς δῆμους κατένεμε ἐς τὰς φυλάς· ἦν τε
τὸν δῆμον προδόμενος πολλῶ κατύπερθε
τῶν ἀντισιαιωτέων.

ο'. Εν τῷ μέρει δὲ ἐσθόμενος ὁ Ἰσα-

γόρης ἀντιτεχνᾷται τάδε· ἐπικαλέεται Κλεομένεα τὸν Λακεδαιμόνιον, γενόμενον ἐϋϋτῶ ξεῖνον ἀπὸ τῆς Πεισιπρατιδέων πολιορκίης. τὸν δὴ Κλεομένεα εἶχε αἰτή Φοιτᾶν παρὰ τῇ Ισαγόρεω τὴν γυναῖκα. τὰ μὲν δὴ πρῶτα πέμπων ὁ Κλεομένης ἐς τὰς Αθήνας κήρυκα, ἐξέβαλε Κλεισθέnea, καὶ μετ' αὐτῷ ἄλλας πολλὰς Αθηναίων, τὰς ἐναγέας ἐπιλέγων. ταῦτα δὲ πέμπων, ἔλεγε ἐκ δοδαχῆς τῇ Ισαγόρεω. οἱ μὲν γὰρ Αλκμαιωνίδαι καὶ οἱ συσασιῶται αὐτέων εἶχον αἰτήν τῇ Φόνε τέττε· αὐτὸς δὲ ὁ μετεῖχε, ὅθι οἱ φίλοι αὐτῷ.

σα'. Οἱ δὲ ἐναγέες Αθηναίων ὧδε ὠνομιάσθησαν· ἦν Κύλων τῶν Αθηναίων ἀνὴρ Ολυμπιονίκης· οὗτος ἐπὶ τυραννίδι ἐκόμισε· προσποησάμενος δὲ ἐταιρητὴν τῶν ἡλικιωτέρων, καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν ἐπειρήθη· ὁ δυνάμενος δὲ ἐπικραλῆσαι, ἰκέτης ἵζετο πρὸς τῷ γαλμα. τέττες ἀνισέ-
ασι μὲν οἱ πρυτάνεις τῶν Ναυκράρων, οἱ

contra molitus fuit, ut Cleomenem Lacedaemonium advocaret, jam inde ab obsidione Pisistratidarum sibi hospitem factum : qui quidem culpabatur quod ad uxorem Isagorae ventitaret. is misso primum Athenas caduceatore, Clisthenem eiecit, et cum eo alios complures Athenienses, eos enageas insuper vocans, *q. d. piaculares*. Haec autem mittens dicebat admonitu Isagorae. nam Alcmaeonidae et qui horum sectam sequebantur erant affines caedis hujus ; ipse autem et amici ejus non erant participes.

71. Hi vero Atheniensium enagees *piaculo obstricti*, ita nominabantur. Cylon Atheniensis vir Olympicorum ludorum victor, affectatae tyrannidis comperitus est. Conciliato namque aequalium sodalitia arcem occupare conatus est. Id quum efficere non potuisset, assedit simulacro deae supplex, ipse ac socii. hos illinc submoverunt quidem prytanes Nau-

erarorum, qui tunc Athenas regebant, data fide puniendi eos citra mortem: sed culpa horum mox interfectorum fuit penes Alcmaeonidas. Haec ante Pisistrati aetatem gesta sunt.

72. Ubi autem Cleomenes mittens ejecit Clisthenem atque piaculares, quamvis Clisthenes ipse profugisset, nihilo secius Athenas venit, non magna cum manu, atque illinc septingentas familias Atheniensium, tanquam piaculo contaminatas, relegavit, quas ei suggerebat Isagoras. Hoc acto conabatur secundo loco senatum dissolvere, et magistratus trecentis Isagorae factionis sociis mandare: verum reluctante senatu, atque obtemperare nolente, Cleomenes Isagorasque cum suae factionis hominibus arcem occuparunt. quos ceteri Athenienses cum senatu sentientes, biduo obsederunt: tertio die accepta fide ex Attica discesserunt, quicunque Lacedaemonii ibi erant. Cleomeni

περ' ἐνέμοντο τότε τὰς ΑἈθήνας ὑπεγγύους, πλὴν Δανάτου. Φονεῦσαι δὲ αὐτοὺς αὐτὴ ἔχει Αλκμαιωνίδας. ταῦτα πρὸ τῆς Πεισιγράτης ἡλικίας ἐγένετο.

οἷ. Κλεομένης δὲ ὡς πέμπων ἐξέβαλε Κλεισθέnea καὶ τὰς ἐναγέας, Κλεισθένης μὲν αὐτὸς ὑπέζεχε· μετὰ δὲ, ὃδὲν ἦσσαν παρῆν ἐς τὰς ΑἈθήνας ὁ Κλεομένης, καὶ σὺν μεγάλῃ χειρὶ. ἀπικόμενος δὲ ἀγνηλάτει ἐπὶ λαχόσια ἐπίσια ΑἈθηναίων, τὰ οἱ ὑπέθετο ὁ Ισαγόρης. ταῦτα δὲ ποιήσας, δεύτερα τὴν βουλὴν καταλύειν ἐπειράτο. τριηκοσίοισι δὲ τοῖσι Ισαγόρεω. σασκίῳ τῆς τὰς ἀρχὰς ἐνεχειρίζε. ἀντισταθείσης δὲ τῆς βουλῆς, καὶ ὁ βυλομένης πείθεσθαι, ὅ, τε Κλεομένης καὶ ὁ Ισαγόρης καὶ οἱ σασκῶται αὐτῷ καταλαμβάνουσι τὴν ἀκρόπολιν· ΑἈθηναίων δὲ οἱ λοιποὶ τὰ αὐτὰ φρονήσαντες, ἐπολιόρκεον αὐτὰς ἡμέρας δύο. τῇ δὲ τρίτῃ ὑπόσπονδοι ἐξέρχονται ἐκ τῆς χώρας ὅσο ἔσαν αὐτέων Λακεδαιμόνιοι.

ἐπετελέειο δὲ τῷ Κλεομένει ἡ Φήμη. ὥς
 γὰρ ἀνέβη ἐς τὴν ἀκρόπολιν, μέλλων δὴ
 αὐτὴν καταχῆσιν, ἤϊε ἐς τὸ ἄδυτον τῆς
 θεῆς, ὥς προσερέων. ἡ δὲ ἱρεΐη ἐξαναστᾶσα
 ἐκ τῆς θρόνου, πρὶν ἢ τὰς θύρας αὐτὸν
 ἀμείψαι, εἶπε· ὦ ξεῖνε Λακεδαιμόνιε,
 ‘ πάλιν χώρει, μὴδ’ ἔσιθι ἐς τὸ ἱρόν.
 ‘ ἔ γὰρ θεμιτὸν Δωριεῦσι παριέναι ἐν-
 ‘ θαῦτα.’ ὁ δὲ εἶπε, ὦ γύναι, ἀλλ’ ἔ
 ‘ Δωριεύς εἰμι, ἀλλ’ Ἀχαιός.’ ὁ μὲν δὴ
 τῇ κληιδόνι ἔδεν χρεώμενος, ἐπεχείρησέ
 τε, καὶ τότε πάλιν ἐξέπιπτε μετὰ τῶν Λα-
 κεδαιμονίων. τῆς δὲ ἄλλης Αἰθναῖοι κα-
 τέδησαν τὴν ἐπὶ θανάτῳ· ἐν δὲ αὐτοῖσι,
 καὶ Τιμησίθεον τὸν ἀδελφεόν, τοῦ ἔργα
 χειρῶν τε καὶ λήμμαλος ἔχοιμ’ ἂν μέγιστα
 καταλέξαι. ἔτοι μὲν νυν δεδεμένοι ἐτελεύ-
 τησαν.

οὔ. Αἰθναῖοι δὲ μετὰ ταῦτα Κλε-
 σθέnea καὶ τὰ ἐπὶ ακόσια ἐπίσια τὰ διωχ-
 θέντα ὑπὸ Κλεομένεος μεταπεμφάμενοι,

autem peragebatur omen. nam ei ad occupandam arcem ascendenti, et ad deae penetrale alloquendi gratia eunti, exsurgens e sella sacerdos, antequam ille valvas referaret, ‘Lacedaemonie, inquit, hospes, retro redeas, neve templum introëas. non enim Doriensibus huc introire fas est.’ Cui Cleomenes, ‘At ego, inquit, ô mulier, Doriensis non sum, sed Achaeus.’ Itaque admonitu uti nolens, atque in conatu pergens, tunc quoque iterum cum Lacedaemoniis excidit. Ceteros autem ad necem vinxere Athenienses, et in iis Timesitheum fratrem ejus, cujus manuum opera atque strenuitatem maximam referre possem. Atque hi quidem in vincula conjecti mortem oppetiere.

73. Athenienses autem post haec revocatis cum Clisthene septingentis familiis, quas Cleomenes exegerat, Sardes mit-

tunt ad contrahendam cum Persis societatem. intelligebant enim sibi cum Cleomene atque Lacedaemoniis esse bellandum. Ut Sardes venire nuncii, mandataque exposuere, percontatus est eos Artaphernes Hystaspis filius, Sardium praetor, quinam homines essent, et ubi terram incolentes, qui socii Persarum fieri orarent. Ubi id ex nunciis audivit, haec eis in breve contracta obtulit, Si regi Dario terram Athenienses darent et aquam, se contracturum cum eis societatem: sin minus, illos abscedere praecepit. Nuncii inter se colloquuti, quod societatem facere cuperent, daturos se esse dixerunt. quo nomine, ubi reversi sunt domum, vehementer accusati sunt.

74. Cleomenes intelligens ab Atheniensibus se et verbis et factis laedi, ex omni Peloponneso copias coëgit, dissimu-

πέμπεισι ἀγγέλους ἐς Σάρδεις, συμμαχίην
βυλόμενοι ποιήσασθαι πρὸς Πέρσας. ἡπι-
γέατο γάρ σφι πρὸς Λακεδαιμονίους τε
καὶ Κλεομένεα ἐκπεπολεμῶσθαι. ἀπικο-
μένων δὲ τῶν ἀγγέλων ἐς τὰς Σάρδεις, καὶ
λεγόντων τὰ ἐντεταλμένα, Ἀρταφέρνης ὁ
Ἰγασπέος, Σαρδίων ὑπαρχος, ἐπηρεῶν
τίνες ἑόντες ἄνθρωποι, καὶ πᾶσι γῆς οἰκέομε-
νοι, δεοίῃο Περσέων σύμμαχοι γενέσθαι.
πυθόμενος δὲ πρὸς τῶν ἀγγέλων, ἀπεκο-
ρύφει σφι τάδε· εἰ μὲν διδῶσι βασιλεῖ Δα-
ρεῖω Ἀθηναῖοι γῆν τε καὶ ὕδωρ, ὁ δὲ συμ-
μαχίην σφι συνετίθετο· εἰ δὲ μὴ διδῶσι,
ἀπαλλάσσεσθαι αὐτοὺς ἐκέλευε. οἱ δὲ ἀγ-
γελοι ἐπὶ σφέων αὐτέων βαλλόμενοι, δι-
δόναι ἔφασαν, βυλόμενοι τὴν συμμαχίην
ποιήσασθαι. οὗτοι μὲν δὴ ἀπελθόντες ἐς
τὴν ἐωϋτῶν, αἰτίας μεγάλας ἔχον.

οὗ. Κλεομένης δὲ ἐπιστάμενος περιϋ-
βρίσθαι ἔπεισι καὶ ἔργοισι ὑπ' Ἀθηναίων,
συνέλεγε ἐκ πάσης Πελοποννήσου στρατὸν,

ὁ Φράζων ἐς τὸ συλλέγει· τίσασθαί τε ἐθέλων τὸν δῆμον τῶν Αῤθηναίων, καὶ Ἰσαγόρεα βυλόμενος τύραννον καταστῆσαι. συνεζῆλθε γάρ οἱ οὗτος ἐκ τῆς ἀκροπόλεως. Κλεομένης τε δὴ σὺλῳ μεγάλῳ ἐσέβαλε ἐς τὴν Ελευσίνα, καὶ οἱ Βοιωτοὶ ἀπὸ συνθήματος Οἰνόην αἰρέεσι, καὶ Ὑσίας, δῆμους τῆς ἐσχάτης τῆς Αττικῆς. Χαλκιδέες τε ἐπὶ τὰ ἕτερα ἐσίνοντο, ἐπιόντες χώρους τῆς Αττικῆς. Αῤθηναῖοι δὲ, καί περ ἀμφιβολίῃ ἐχόμενοι, Βοιωτῶν μὲν καὶ Χαλκιδέων ἐσύφερον ἔμελλον μνήμην ποιήσεσθαι^β, Πελοποννησίοισι δὲ ἔῃσι ἐν Ελευσίνι ἀντία ἔθεντο τὰ ὄπλα.

οέ'. Μελλόντων δὲ συνάψειν τὰ στρατόπεδα ἐς μάχην, Κορίνθιοι μὲν πρῶτοι σφι^γ αὐτοῖσι δόντες λόγον ὥς ὁ ποιῶιεν τὰ δίκαια, μετεβάλλοντο τε^δ καὶ ἀπαλλάσσοντο. μετὰ δὲ, Δημάρτητος, ὁ Αῤίφωνος, ἐὼν καὶ ἕτος βασιλεὺς Σπαρτιηέων, καὶ συνεξαγαγὼν τε τὴν στρατιὴν ἐκ Λακεδαιμό-

^β ποιήσασθαι. ^γ πρῶτά σφι. ^δ μετέβαλλ' τε.

lans quem ad finem, quum haberet in animo tum populum Atheniensem ulcisci, tum Isagoram constituere tyrannum, qui una cum eo ex arce decesserat. Comparato exercitu ingenti, ipse Eleusina invasit, et ex composito Boeoti Oenoën occuparunt et Hyfias, ultimos Atticae populos: et ab altera parte Chalcidenses orae Atticae loca populabantur. Athenienses etsi ancipiti bello districti, Boeotorum et Chalcidensium ultione dilata, arma contra Peloponnesenses in Eleusine agentes ferunt.

75. Dumque ambo exercitus conferturi proelium essent, Corinthii, primi omnium secum reputantes injuste a se agi, averterunt se, atque abscefferunt: secundum hos Demaratus Aristonis filius, qui et ipse erat rex Spartiatarum, et e Lacedaemone copias simul eduxerat, neo

a Cleomene superiori tempore diffenserat. Ob quam regum diffensionem lex apud Spartam lata est non licere utrique regi sequi, exercitu progresso. nam prius sequebantur ambo. et altero horum vacante ab militia, alterum quoque e Tyn-
 daridis relinqui; nam et isti antehac ab eis evocati ambo comitabantur. Porro tunc ceteri socii qui erant in Eleusine, cernentes non convenire inter reges, et Corinthios aciem deseruisse, etiam ipsi dilapsi abierunt.

76. Quartum istud Dorienses in Atticam profecti sunt, bis ad bellum ingressi, bis ob Atheniensium multitudinis commodum: Primo, quum et Megara coloniam deduxerunt, haec expeditio recte vocetur sub Codro Athenarum rege: iterum ac tertio, quum ad expellendos Pi-

νοι, καὶ ἕκ ἐὼν διάφορος ἐν τῷ πρόσθεν
 χρόνῳ Κλεομένει. ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς
 διχοσασίης, ἐτέθη νόμος ἐν Σπάρτῃ, μὴ
 ἐξεῖναι ἔπεσθαι ἀμφοτέρους τὸς βασιλῆας,
 ἐξίσης τῆς στρατίης. τέως γὰρ ἀμφοτέροι
 εἶποντο. παραλυομένους^c δὲ τῶν τῶν ἑτέ-
 ρου, καταλείπεσθαι καὶ τῶν Τυνδαριδῶν
 τὸν ἕτερον. προτὶ γὰρ δὴ καὶ ἔτοι ἀμφο-
 τεροι, ἐπὶ κλητοῖ σφι ἑόντες, εἶποντο. τό-
 τε δὴ ἐν τῇ Ελευσίνῃ ὀρέωντες οἱ λοιποὶ
 τῶν συμμάχων τοὺς τε βασιλῆας τῶν
 Λακεδαιμονίων καὶ ὁμολογέοντας, καὶ Κοριν-
 θίους ἐκλιπόντας τὴν τάξιν, οἵχοντο καὶ
 αὐτοὶ ἀπαλλασσόμενοι.

ος'. Τέταρτον δὴ τὸ ἐπὶ τὴν Ἀττι-
 κὴν ἀπικόμενοι Δωριεῖς, δὲς τε ἐπὶ πολέ-
 μῳ ἐσβαλόντες, καὶ δὲς ἐπ' ἀγαθῷ τῷ πλή-
 θεος τῶν Ἀθηναίων· πρῶτον μὲν, ὅτε καὶ
 Μέγαροι καλοῖκισαν, οὗτος ὁ φόλος ἐπὶ
 Κόδρου βασιλεύοντος Ἀθηναίων, ὀρθῶς ἂν κα-
 λέσθαι. δεύτερον δὲ καὶ τρίτον, ὅτε ἐπὶ Πει-

^c MS. παραλυομένων.

στρατιδῶν ἐξέλασιν ὀρμηθέντες, ἐκ Σπάρτης ἀπίκοντο· τέταρτον δὲ τότε, ὅτε ἐς Ελευσίνα Κλεομένης ἄγων Πελοποννησί-
 ρς ἐσέβαλε. οὕτω τέταρτον τότε Δωριεὺς
 ἐσέβαλον ἐς Αθήνας.

οζ. Διαλυθέντος ὧν τῷ σόλῃ τέττα ἀ-
 κλεῶς, ἐνθαῦτα Αθηναῖοι τίνυσθαι βου-
 λόμενοι, πρῶτα στρατηίην ποιεῦνται ἐπὶ
 Χαλκιδέας. Βοιωτοὶ δὲ τοῖσι Χαλκιδεῦσι
 βοηθήσει ἐπὶ τὸν Εὐριπον. Αθηναίοισι δὲ
 ἰδῶσι τῶς Βοιωτῶς, ἔδοξε πρότερον τοῖσι
 Βοιωτοῖσι ἢ τοῖσι Χαλκιδεῦσι ἐπιχειρεῖν
 συμβάλλασσι τε δὴ τοῖσι Βοιωτοῖσι οἱ Αθη-
 ναῖοι, καὶ πολλῶ ἐκράτησάν· κάρτα δὲ
 πολλὰς φονεύσαντες, ἐπὶ ἄκροσιν αὐτῶν
 ἐζώγρησαν. τῆς δὲ αὐτῆς ταύτης ἡμέρης
 οἱ Αθηναῖοι διαβάντες ἐς τὴν Εὐβοίαν, συμ-
 βάλλασσι καὶ τοῖσι Χαλκιδεῦσι. νικήσαντες
 δὲ καὶ τέττα, τετρακισχίλις κληρέχους ἐπὶ
 τῶν ἵπποδοτέων τῇ χώρῃ λείπασσι· οἱ
 δὲ ἵπποδοται ἑκαλέοντο οἱ παχέες τῶν

ἱπποδατέων. ἱπποδάται.

filtratidas ex Sparta ventum est: quarta vice, quum Cleomenes Peloponneses duccens, Eleusina invasit. Ita quarto tunc Dorienses in Athenas irruerunt.

77. Dilapso igitur inglorie hoc exercitu, ibi Athenienses volentes ultum ire injurias, primam expeditionem fecerunt adversus Chalcidenses: quibus Boeoti ad Euripum iere suppetias. His conspectis Athenienses putarunt sibi cum eis prius quam cum Chalcidensibus pugnam conferendam. itaque congressi cum illis egregie superant, permultisque eorum caesis, septingentos vivos capiunt. Eodem die transgressi in Euboeam, cum Chalcidensibus conflixere: quibus etiam victis, quatuor millia colonorum in praediis hippobotarum reliquerunt. hippobotae autem apud Chalcidenses vocabantur locu-

146 TERPSICHORE. V.

pletes. Horum etiam quoscunque vivos ceperunt, una cum Boeotorum captivis vinctos compedibus in carcerem coniecerunt; quos aliquanto post binis multatos minis solverunt: eorumque vincula quibus alligati fuerant, in arce suspende-
runt, quae ad meam usque memoriam extabant, pendentia e muris a Medo ambustis, e regione penetralis ad occasum spectantis. Decimas quoque pretii redemptionis consecrarunt, facta aerea quadriga, quae ad sinistram manum intranti statim in propylaea arcis stabat, cum hac inscriptione,

Attica perdomitis acri sub marte juventus
Boeotum populis Chalcidicaque manu,
Damna rependerunt vinclis et carcere caecæ,
Quorum haec de decima stant tibi Pallas equæ.

78. Et Athenienses quidem augescabant. Juris autem aequabilitatem esse rem feriam, non ex uno tantum, sed undique

Χαλκιδέων. ὅσας δὲ καὶ τετέων ἐζώγρησαν,
 ἅμα τοῖσι Βοιωτῶν ἐζώγρημένοισι εἶχον ἐν
 Φυλακῇ, ἐς πέδας δῆσαντες· χρόνῳ δὲ ὑ-
 ψερον ^α ἔλυσάν σφεας διμνέως ἀποτιμησά-
 μενοι. τὰς δὲ πέδας αὐτέων, ἐν τῇσι ἐδε-
 δέατο, ἀνεκρέμασαν ἐς τὴν ἀκρόπολιν, αἰ-
 περ ἔτι καὶ ἐς ἐμέ ἔσαν περιεῖσαι, κρεμά-
 μεναι ἐκ τειχέων περιπεφλευσμένων πυρὶ
 ὑπὸ τῷ Μῆδῃ, ἀντίον δὲ τοῦ μεγάρου τοῦ
 πρὸς ἐσπέρην τετραμμένον, καὶ τῶν λύτρων
 τὴν δεκάτην ἀνέθηκαν, ποιησάμενοι τέθριπ-
 πον χάλκεον· τὸ δὲ ἀρισευῆς χειρὸς ἔσκηθε
 πρῶτον ^β ἐσιόντι ἐς τὰ προπύλαια τὰ ἐν
 τῇ ἀκροπόλει. ἐπιγέγραπται δὲ οἱ τάδε,

Εθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες
 Παῖδες Αθηναίων ἔργμασιν ἐν πολέμῳ,
 Δεσμῶ ἐν ἀχλυόεντι ^α σιδηρέῳ ἔσθεσαν ὕβριν·
 Τῶν ἵππων δεκάτην Παλλὰδι τάσδ' ἔθεσαν.

ση'. Αθηναῖοι μὲν νυν ἠϋξήντο. δηλοῖ δὲ
 οὐ κατ' ἐν μῶνον, ἀλλὰ πανταχῇ ἡ ἰ-

^α Haec vox ὑπερον non est in MS. ^β πρῶτα. ^γ ἀχλυνθίντι
 est in MS.

σηγορίη ὡς ἔσι χρήμα σπαδαῖον, εἴ κ' Ἀθηναῖοι τυραννεύομενοι μὲν, οὐδαμῶν τῶν σφέας περιοικεόντων ἔσαν τὰ πολέμια ἀμείνους, ἀπαλλαχθέντες δὲ τυράννων, μακρῷ πρῶτοί ἐγένοντο. δηλοῖ ὧν ταῦτα ὅτι κατεχόμενοι μὲν, ἐθελοκάκεον, ὡς δεσπότη ἐργαζόμενοι· ἐλευθερωθέντων δὲ, αὐτὸς ἕκαστος ἐωϋτῷ πρᾶθυμέειο κατεργάζεσθαι. ἔτοί μὲν νυν ταῦτα ἐπρησον.

θ'. Θηβαῖοι δὲ μετὰ ταῦτα ἐς θεὸν ἐπεμπον, βεβλόμενοι τίσασθαι Ἀθηναίους. ἡ δὲ Πυθίη ἀπὸ σφρων μὲν αὐτέων ἔκ' ἔφη αὐτοῖσι εἶναι τίσιν, ἐς Πολύφημον δὲ ἐξενείκοντας ἐκέλευε τῶν ἄγχιστα δέεσθαι. ἀπελθόντων ὧν τῶν θεοπρόπων, ἐξέφερον τὸ χρηστήριον, ἀλίην ποιησάμενοι. ὡς ἐπυνθάνοντο δὲ λεγόντων αὐτέων τῶν ἄγχιστα δέεσθαι, εἶπαν οἱ Θηβαῖοι ἀκέσαντες τουτέων, ' Οὐκ ὧν ἄγχιστα ἡμέων οἰκέουσι ' Ταναγραῖοί τε καὶ Κορωναῖοι καὶ Θεσπίες, καὶ ἔτοί γε ἅμα ἡμῖν αἰεὶ μα-

datur intelligi: siquidem Athenienses etiam quamdiu tyrannis subiecti fuerunt, nullis finitimorum in bello praestantiores erant; liberati vero tyrannis, multo primi extitere. Unde liquet, eos, dum continebantur, segnis propositi fuisse, tanquam domino laborantes: at libertate parta, sibiipsi quisque rem gerere properabat. Athenienses ita agebant.

79. Thebani autem post haec ulciscendi illos cupidi, sciscitatum ad deum miserunt. Quibus respondens Pythia, negabat per sese eos posse illos ulcisci, sed ad Polyphemum referentes jubebat ut rogarent proximos. Digressis igitur consultoribus responsum vulgaverunt convocato populo Thebani. Ut vero sciscitati sunt dicentibus illis a proximis peti debere, auditis his dicebant; ‘ Numquid non proxime nos incolunt Tanagraei Coronaeique et Thespienses, qui nostri assidue commilitones, alacri atque concordii in

‘ partes animo bella nobiscum tolerant ?
 ‘ quid hos rogari oportet ? sed potius non
 ‘ hoc est oraculum.’

80. Haec illis fermocinantibus, quidam re audita, inquit, ‘ Ego quid nobis
 ‘ significare velit oraculum videor mihi
 ‘ intelligere. Asopi duae filiae fuisse traduntur, Thebe et Aegina ; quae quoniam sorores sunt, opinor deum respondere nobis, ut Aeginetas rogemus vicem nostram ulcisci.’ Thebani, quoniam nulla quam haec visa est excogitari posse potior sententia, protinus misere ad Aeginetas orandos auxilia, tanquam proximos, ex dei oraculo. Illi petentibus his auxilia dixerunt se mittere cum eis Aeacidarum.

81. Societate Aeacidarum freti Thebani, quum laceffissent Athenienses, aspere ab iisdem excepti, iterum auxilia virorum remissis Aeacidis oraverunt. Quo-

‘ χόμενοι, προθύμως συνδιαφέρουσι τὸν πό-
 ‘ λεμον; τί δέϊ τῶτων γε δέεσθαι; ἀλλὰ
 ‘ μᾶλλον μὴ ὅ τῶτο ἢ τὸ χρηστήριον.’

π’. Τοιαῦτα δὴ ἐπιλεγομένων, εἶπε
 δὴ κοτε μαθὼν τις, ‘ Εγὼ μοι δοκέω συνι-
 ‘ ἔναι ^d τὸ ἐθέλει λέγειν ἡμῖν τὸ χρηστή-
 ‘ ριον ^e. Ασωπῶ λέγονται γενέσθαι θυγα-
 ‘ τέρης Θήβης τε καὶ Αἰγίνας· τῶτων ἀ-
 ‘ δελφεῶν ἐσέων, δοκέω ἡμῖν Αἰγινητέων
 ‘ δέεσθαι τὸν θεὸν χρῆσαι τιμωρητῆρων
 ‘ γενέσθαι.’ καὶ, οὐ γάρ τις γνώμη ταύ-
 ‘ τῃς ἀμείνων ἐδόκεε φαίνεσθαι, αὐτίκα
 πέμψαντες ἐδέοντο Αἰγινητέων, ἐπικαλεό-
 ‘ μενοι κατὰ τὸ χρηστήριόν σφι βοηθέειν, ὥς
 ‘ ὄντων ἀγχιςέων. οἱ δέ σφι αἰτέουσι ἐπι-
 ‘ κουρίην τοὺς Αἰακίδας συμπέμπειν ^f ἔ-
 φασαν.

πα’. Πειρησαμένων δὲ τῶν Θηβαίων
 κατὰ τὴν συμμαχίην τῶν Αἰακιδέων, καὶ
 τρηχέως περιεφθέντων ὑπὸ τῶν Αἰθηνά-
 ‘ σιων. ^e MS. λίγαν τὸ μανήϊον, omiffa etiam voce ἡμῖν.
^f MS. συμπέμπειν.

ων, αὖθις οἱ Θηβαῖοι πέμφαντες, τὰς μὲν Αἰακίδας σφι ἀπεδίδοσαν, τῶν δὲ ἀνδρῶν ἐδέοντο. Αἰγινῆται δὲ, εὐδαιμονίῃ τε μεγάλη ἐπαρθένεις, καὶ ἔχθρης παλαιῆς ἀναμνησθέντες ἐξῆς πρὸς Αθηναίους τότε Θηβαίων δεηθέντων, πόλεμον ἀκήρυκτον Αθηναίοισι ἐπέφερον. ἐπικειμένων γὰρ αὐτέων Βοιωτοῖσι, ἐπιπλώσαντες μακρῇσι νηυσὶ ἐς τὴν Αττικήν, κατὰ μὲν ἔσυραν Φάληρον, κατὰ δὲ τῆς ἄλλης παραλίας πολλὰς δῆμους. ποιεῦντες δὲ ταῦτα, μεγάλως Αθηναίους ἐσινέοντο.

πβ'. Ἡ δὲ ἔχθρη ἢ προοφειλομένη ἐς Αθηναίους ἐκ τῶν Αἰγινητέων, ἐγενέτο ἐξ ἀρχῆς τοιήδε ^α. Επιδαυριοῖσι ἡ γῆ καρπὸν ὕδνα ἐδίδε ^β. περὶ ταύτης ὦν τῆς συμφορῆς οἱ Επιδάριοι ἐχρέωντο ἐν Δελφοῖσι. ἡ δὲ Πυθίη σφέας ἐκέλευε Δαμίης τε καὶ Αὐξησίης ἀγάλματα ἰδρύσασθαι· καὶ σφι ἰδρυσάμενοισι ἄμεινον συνοίσεσθαι. ἐπηρώτεον ὦν οἱ Επιδάριοι κότερα χαλκῷ ποι-

^α τοιῆςδε. ^β ἀπιδίδου.

rum prece moti Aeginetae, tum magnitudine opum inflati, tum pristinae inimicitiae quam gessere cum Atheniensibus memores, bellum illis haud indictum intulerunt. Nam quum Athenienses vertissent omnes vires adversus Boeotos, ipsi longis navibus in Atticam trajicientes, tum Phalerum diripuerunt, tum multos populos in cetera ora maritima, magnam ex hac re calamitatem Atheniensibus afferentes.

82. Inimicitia autem quae Aeginetas stimulabat adversus Athenienses, ab initio extitit talis: Epidaurii, quum sua ipsis terra nihil fructuum efferret, de hac calamitate Delphicum consulere oraculum. Quos Pythia jussit Damiae et Auxesiae simulacra erigere; et postquam erexissent, melius actum iri. Sciscitantibus igitur Epidauriis utrum ex aere facerent illa an

ex lapide, Pythia ex neutro permisit fieri, sed e ligno mitis oleae. Rogabantur ergo ab Epidauriis Athenienses ut sibi permitterent oleam caedere, oleas illas rati sacratissimas esse. Fertur etiam nusquam gentium nisi Athenis illa tempestate oleas fuisse. Athenienses se vero dixerunt concessuros, hac tamen lege, si quotannis illi sacra Minervae Urbicae et Erechtheo afferrent. Accepta conditione Epidaurii quae rogabant impetraverunt, et simulacra ex his oleis fabricata statuerunt: terraque sua fructum eis ferente, quod convenerat Atheniensibus persolvebant.

83. Eo adhuc tempore atque superiori Aeginetae Epidauriis parebant, tum in aliis, tum vero in litibus, quas Aeginetae inter se vel actores, vel rei, illuc trans-euntes agebant: verum ex eo tempore fabricatis navibus, ad contumaciam versi,

έονται τὰ ἀγάλματα, ἢ λίθ. ἢ δὲ Πυθίη
 ὑδέτέρα τέτων ἔα, ἀλλὰ ξύλῃς ἡμέρης ἑ-
 λαίης. ἐδέοντο ὦν οἱ Εἰσιδαύριοι Αῤῥηναίων
 ἐλαίην σφι δῆναι ταμέσθαι, ἰρωτάτας δὴ
 κείνας νομίζοντες εἶναι· λέγεται δὲ καὶ ὡς
 ἐλαῖαι ἔσαν ἄλλοθι γῆς ὑδαμῦ κατ' ἐκεῖ-
 νον τὸν χρόνον, ἢ Αῤῥήνησι^c. οἱ δὲ ἐπὶ
 τῷσδε δώσειν ἔφασαν, ἐπ' ᾧ ἀπάξουσιν ἑ-
 τεος ἐκάστου τῇ Αῤῥηναίῃ τε τῇ Πολιάδι
 ἰρὰ, καὶ τῷ Εἰρεχθεΐ. κατανέσαντες δ' ἐπὶ
 τέτοις οἱ Εἰσιδαύριοι, τῶν τε ἐδέοντο ἑ-
 τυχον, καὶ ἀγάλματα ἐκ τῶν ἐλαμέων τε-
 τέων ποιησάμενοι, ἰδρύσαντο. καὶ ἢ τε γῆ
 σφι ἔφερε^d, καὶ Αῤῥηναίοις ἐπετέλεον τὰ
 συνέθεντο.

πγ'. Τῷτον δὲ ἔτι τὸν χρόνον, καὶ τὸν
 πρὸ τέτῃ, Αἰγινῆται Εἰσιδαυρίων ἤκουον,
 τὰ τε ἄλλα, καὶ δίκας, διαβαίνοντες ἐς Ε-
 πίδαυρον, ἐδίδοσαν τε καὶ ἐλάμβανον παρ'
 ἀλλήλων οἱ Αἰγινῆται, τότε δὲ^e ἀπὸ τῆ-
 δε, νῆας τε πηξάμενοι, καὶ ἀγνωμοσύνη χρη-

^c ἢ ἐν Αῤῥήναις est in MS. ^d ἔφερε καρπὸν, β. ^e τὸ δὲ.

σάμενοι, ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν Ἐπιδαυρίων
 ἅτε δὴ ἑόντες διάφοροι, ἐδηλέοντο αὐτοὺς.
 ὥς τε δὴ Θαλασσοκράτορες ἑόντες, καὶ δὴ καὶ
 τὰ ἀγάλματα ταῦτα τῆς τε Δαμῖης καὶ
 τῆς Αὐξησίης ὑπαιρέονται αὐτέων. καί
 σφρα ἐκομίσαντο ^a καὶ ἰδρύσαντο τῆς σφετέ-
 ρης χώρας ἐς τὴν μεσόγαίαν, τῇ Οἷῃ μὲν
 ἐστὶ ἔνομα, ῥάδια δὲ μάλιστά κη ἀπὸ τῆς
 πόλιος ὡς εἴκοσι ^b ἀπέχει. ἰδρυσάμενοι δὲ
 ἐν τέτῳ τῷ χωρῷ, θυσίησί τε σφρα καὶ
 χοροῖσι γυναικῆϊοσι κερτόμοισι ἰλάσκοντο,
 χορηγῶν ἀποδεικνυμένων ἐκαστέρῃ τῶν δαι-
 μόνων δέκα ἀνδρῶν. κακῶς δὲ ἠγόρευον οἱ
 χοροὶ ἄνδρα μὲν ἑδένα, τὰς δὲ ἐπιχωρίας
 γυναῖκας. ἔσαν δὲ καὶ τοῖσι Ἐπιδαυρίοις
 αἱ τοιαῦται ἱερογῖαι ^c. εἰσὶ δὲ σφι καὶ ἄρ-
 ρῆτοι ἱερογῖαι ^c.

πδ'. Κλεφθέντων δὲ τῶνδε τῶν ἀγαλ-
 μάτων, οἱ Ἐπιδαυριοὶ τοῖσι Ἀθηναίοις τὰ
 ξυνέθεντο, ἔκ ἐπετέλεον. πέμψαντες δὲ οἱ
 Ἀθηναῖοι ἐμήνυον τοῖσι Ἐπιδαυρίοις. οἱ δὲ

^a ἐκομίσαντο τε β. ^b ἰς εἴκοσι. ^c ἱερογῖαι bis.

ab Epidauriis desciverunt: et jam potentiores vastabant eos, quippe maris imperio potiti, tum quoque simulacra ista Damiae et Auxesiae furripuerunt: eaque asportata, in regionis suae mediterraneo loco statuerunt, cui nomen est Oeae, viginti ferme procul ab urbe stadiis. Hoc in loco illis erectis supplicabant sacrificiis atque jocabundis choris mulierum, denis viris utrique daemonum assignatis, qui choris praecessent. Chori autem neminem virum joci lacescebant, sed indigenas feminas: quae ceremoniae apud ipsos quoque Epidaurios fuerant.

84. Sunt illis etiam arcana sacra. Surreptis statuis, Epidaurii quod fuerant pacti Atheniensibus non solvebant: cujus rei quum a nunciis Atheniensium admonebantur, reddidere rationem cur injurii non

158 TERPSICHORE. V.

essent: se enim quamdiu apud se statuas habuissent, quod conventum erat exsolvisse, eisdem jam viduatos jure non debere exsolvere, sed Aeginetas, qui illas haberent; a quibus id exigere jubebant. Hoc responso accepto, ad eas repetendas Aeginam Athenienses misere. Aeginetae negare quicquam negotii esse sibi cum Atheniensibus.

85. Athenienses igitur ajunt, post repetitionem illam, triremi una huc navigavisse cives illos, qui ab republica missi Aeginam quum venerunt, simulacra illa, tanquam e suis lignis facta, conati sint suis sedibus emoliri ut asportarent: quumque eo pacto auferre nequirent, circumdatis funibus trahere tentasse. Sed dum trahunt, tonitrum et cum tonitru terrae-motum extitisse: eaque de re illos remiges qui trahebant simulacra, in amentiam

ἀπέφαινον λόγῳ ὥς ἔκ ἀδικῶν. ὅσον μὲν γὰρ χρόνον εἶχον τὰ ἀγάλματα ἐν τῇ χώρῃ, ἐπιτελέειν τὰ συνέθειλο. ἐπεὶ δὲ ἐσερῆσθαι αὐτέων, ὃ δίκαιον εἶναι ἀποφέρειν ἔτι, ἀλλὰ τῆς ἔχοντος αὐτὰ Αἰγινήτας πρῆσσεσθαι ἐκέλευον. πρὸς ταῦτα Αθηναῖοι, ἐς Αἰγιναν πέμψαντες, ἀπαίτεον τὰ ἀγάλματα· οἱ δὲ Αἰγινῆται ἔφασαν σφίσι τε καὶ Αθηναίοισι εἶναι ὅδεν πρῆγμα.

πέ. Αθηναῖοι μὲν νυν λέγουσι, μετὰ τὴν ἀπαίτησιν ἀποσαλῆναι τριήρεϊ μὴ τῶν ἀστῶν τούτους, οἱ ἀποπεμφθέντες ἀπὸ τῆ κοινῆς, καὶ ἀπικόμενοι ἐς Αἰγιναν τὰ ἀγάλματα ταῦτα, ὥς σφετέρων ξύλων ὄντα, ἐπειρῶντο ^d ἐκ τῶν βάθρων ἐξανασπᾶν, ἵνα σφεα ἀνακομίσωσι· ὃ δυναμένους δὲ τούτῳ τῷ τρόπῳ αὐτέων κρατῆσαι, περιβαλόντας χοινία ἔλκειν τὰ ἀγάλματα. καὶ σφι ἔλκειν, βροντήν τε, καὶ ἅμα τῇ βροντῇ σεισμὸν ἐπιγενέσθαι· τῆς δὲ τριήριτας τῆς ἔλκοντος, ὑπὸ τουτέων ἄλλο-

^d MS. πῶρᾶν.

φρονῆσαι· παθόντας δὲ τῷτο, κτείνειν ἀλλήλους ἅτε πολεμίους· ἐς ὃ ἐκ πάντων ἓνα λείφθῆναι, ἀνακομισθῆναι αὐτὸν ἐς Φάληρον.

πς'. Αθηναῖοι μὲν ἔτω ^ε λέγῃσι γενέσθαι· Αἰγινῆται δὲ, οὐ νηὶ μῆ ἀπικέσθαι Αθηναίους, (μῆν μὲν γάρ, καὶ ὀλίγῳ πλεῦνας μῆς, καὶ εἴ σφι μὴ ἔτυχον ἔδσαι νέες, ἀπαμύνεσθαι ἂν εὐπετέως) ἀλλὰ πολλῇσι νηυσὶ ἐπιπλέειν σφι ἐπὶ τὴν χώραν· αὐτοὶ δὲ σφι εἶσαι, καὶ ἔναυμαχῆσαι. ἔκ ἔχουσι δὲ τῷτο διασημῆναι ἀτρεκέως, οὔτε εἰ ἑσόνες συγγινωσκόμενοι εἶναι τῇ ναυμαχίῃ, κατὰ τῷτο εἶξαν, ἔτε εἰ βυλόμενοι ποιῆσαι οἷον τι καὶ ἐποίησαν. Αθηναῖους μὲν νυν, ἐπεὶ τέ σφι ἔδει ἐς μάχην κατίσταλτο, ἀποδάντας ἀπὸ τῶν νεῶν, τραπεέσθαι πρὸς τὰ ἀγάλματα· ἔδυναμένους δὲ ἀνασπάσαι ἐκ τῶν βάθρων αὐτὰ, ἔτω δὴ περιβαλλομένους χοινία, ἔλκειν, ἐς οὗ ἐλκόμενα τὰ ἀγάλματα ἀμφοτέρω τῷτο

^ε μὲν νυν ἔτω.

esse conversos: et ex hoc morbo sese tanquam hostes mutuo trucidasse, donec unus ex omnibus relictus est, qui ad Phalerum se recepit.

86. Athenienses quidem ita rem gestam esse memorant: Aeginetae vero non illos una navi venisse, (facile enim se unam navim, atque etiam paulo plures unâ, etiam si sibi nullae fuissent naves, fuisse propulsuros) sed multis navibus in ipsorum terram invasisse, se vero cessisse, nec pugna navali contendisse. Qui tamen planum facere nequeunt, an quia impares se esse ad pugnam navalem agnoscerent, cesserint; an volentes facere quod etiam fecerunt. Athenienses certe, quod nulli propugnatores obstarent, egressos e navibus ad simulacra se convertisse: et quum ea e suis basibus amoliti nequirent, circumdatis restibus trahere ita conatos, donec illicambo simulacra, dum traherentur, fecere rem

eandem ; sed apud me fide carentem, alicui forsan alteri credibilem. ajunt enim illa procubuisse sibi in genua, atque ex eo tempore semper in hoc gestu permanfisse. Et haec quidem Athenienses fecisse: Se vero, quod audirent sibi bellum ab Atheniensibus illatum iri, praeparasse Argivos; et quum Athenienses in Aeginam exscendissent, Argivos illis adfuisse auxilio, eosque, quum latuissent hostem in trajiciendo ex Epidauro in insulam, in Athenienses, qui nihil praescissent, a navibus disclusos irruisse: et interea tonitrum ipsis terraeque motum extitisse.

87. Haec ab Argivis Aeginetisque commemorantur. Athenienses quoque confitentur unum omnino e suis incolumem in Atticam revertisse, quem tamen Argivi ajunt superstitem fuisse ipsis Atticum exercitum profligantibus; Athenienses autem daemonio: nihilo secius ne

παῖσαι· ἐμοὶ μὲν ὃ πίσα λέγαντες, ἄλλω
 δέ τρω. ἐς γόναλα γάρ σφι αὐτὰ πεσέειν,
 καὶ τὸν ἀπὸ τῆς χρόνον διατελέειν οὕτω
 ἔχοντα. Αθηναῖος μὲν δὴ ταῦτα ποιέειν.
 σφῆας δὲ Αἰγινῆται λέγῃσι πυθομένους τῆς
 Αθηναίως, ὡς μέλλοιεν ἐπὶ σφῆας στρατεύ-
 εσθαι, ἐτοίμους Ἀργεῖους ποιέεσθαι· τῆς τε
 δὴ Αθηναίως ἀποδεξάναι ἐς τὴν Αἰγινά-
 ην ^α, καὶ ἡκεῖν ^β βοηθέοντάς σφι τῆς Ἀργεί-
 ους, καὶ λαθεῖν τε ἐξ Ἐπιδάμῃος διαβάντας
 ἐς τὴν νῆσον, καὶ ὃ προακηκόβσι τοῖσι Αθη-
 ναίοισι ἐπιπεσέειν ὑποταγομένους τὸ ἀπὸ
 τῶν νεῶν· ἅμα τε ἐν τῇ τὴν βροντῇ τε
 γενέσθαι καὶ τὸν σεισμόν αὐτοῖσι.

πζ. Λέγεται μὲν νυν ὑπ' Ἀργείων τε
 καὶ Αἰγινητέων τάδε· ὁμολογέεται δὲ καὶ ὑπ'
 Αθηναίων ἓνα μῦνον τὸν ἀποσωθέντα αὐ-
 τέων ἐς τὴν Ἀττικὴν γενέσθαι. πλὴν Ἀρ-
 γεῖοι μὲν λέγῃσι, αὐτέων τὸ Ἀττικὸν στρα-
 τόπεδον διαφθειράντων, τὸν ἓνα τῶτον πε-
 ρυγενέσθαι· Αθηναῖοι δὲ, τῷ δαιμονίῳ. πῶ-

^α Αἰγινίην. ^β παρῆναι. ^γ τυτίων.

ργενέσθαι μέντοι ἔδδ' τῷτον τὸν ἕνα, ἀλλ' ἀπολέσθαι τρόπῳ τοιῷδε. κομισθεῖς ἄρα^δ ἐς τὰς Αθήνας, ἀπήγγειλε τὸ πάθος· πυθομένας δὲ τὰς γυναῖκας τῶν ἐπ' Αἰγίναν στρατευσαμένων ἀνδρῶν, δεινὸν τι ποιησάμενας κείνον μοῦνον ἔξ ἀπάντων σωθῆναι, περίξ τὸν ἄνθρωπον τῷτον λαβούσας, καὶ κεντεύσας τῇσι περόνησι τῶν ἱματίων, εἰρωτᾶν ἐκάστην αὐτέων ὅκ^ε εἴη ὁ ἐωϋτῆς ἀνὴρ. καὶ τῷτον μὲν οὕτω διαφθαρῆναι. Αθηναίοισι δὲ ἔτι τῷ πάθεος δεινότερόν τι δοῦναι εἶναι τὸ τῶν γυναικῶν ἔργον· ἄλλω μὲν δὴ ἔκ' ἔχειν ὅτεω ζημιώσουσι τὰς γυναῖκας, τὴν δὲ ἑοῖα μετέβαλον αὐτέων ἐς τὴν Ιᾶδα. ἐφόρεον γὰρ δὴ προτῷ αἰ τῶν Αθηναίων γυναῖκες ἑοῖα Δωρίδα, τῇ Κορινθίων παραπλησιωτάτην· μετέβαλον ὧν ἐς τὸν λίνεον κιθῶνα, ἵνα δὴ περόνησι μὴ χρέωνται.

πή. Εἰσι δὲ, ἀληθείᾳ λόγῳ χρεωμένοι· σι, ἔκ' Ιᾶς αὕτη ἡ ἑοῖα τοπαλαιὸν, ἀλλὰ

^δ γάρ. ^ε ὅκη.

hunc quidem incolumem mansisse, sed periisse, hunc in modum: Quum Athenas se recepisset, clademque renunciasset, uxores eorum qui adversus Aeginam militatum profecti fuerant, indigne ferentes unum istum ex omnibus esse reducem, circumfusas hominemprehendisse, ac fibulis vestimentorum pupugisse, percontantes singulas ubi suus vir esset, atque hoc modo hunc fuisse confectum. Idque factum mulierum visum esse Atheniensibus ipsa clade tristius. in quas quum aliaratione animadvertere non possent, vestem illarum in Ionicam mutaverunt. nam antea Doricam vestem gerebant Atheniensium feminae, simillimam Corinthiae: eam itaque mutaverunt in lineam, ne fibulis uterentur.

88. Quanquam si ex vero fermocinemur, non Ionica haec olim vestis fuit, sed Carica: quoniam omnis prisca vestis

166 TERPSICHORE. V.

feminarum Graecanica eadem erat, quam nunc Doricam appellamus. Argivos quod attinet, et Aeginetas, insuper adhuc id etiam fecisse, ut pro lege haberetur apud illorum utrosque, fibulas facere fefquialteras, quam erat mensura quae tunc obtinebat, et has praesertim ab feminis in eorum numinum templis consecrari: Atticum vero neque aliud quicquam ad templum offerre, ne urceum quidem, sed lege juberi ex ollis gentilibus in posterum ibidem potare. Eoque contentionis processere Argivorum atque Aeginetarum mulieres cum Atticis, ut ad meam usque aetatem fibulas gestaverint quam antea grandiores.

89. Inimicitiae principium ab Atheniensibus in Aeginetas ortum, hoc prout commemoratum est, extitit. Cujus rei circa statuas gestae memoriam retinentes, libenter Thebanorum rogatu auxilium tulere Boeotis Aeginetae. Qui quum ma-

Κάειρα· ἐπεὶ ἤγε Ἑλληνικὴ ἐοῖς πᾶσα ἡ
ἀρχαίη τῶν γυναικῶν, ἡ αὐτὴ ἦν, τὴν νῦν
Δωρίδα καλέομεν. τοῖσι δὲ Ἀργείοισι καὶ τοῖ-
σι Αἰγινήτησι, καὶ πρὸς ταῦτα ἔτι τότε ποι-
ῆσαι νόμον εἶναι παρά σφι ἑκατέροισι, τὰς
περόνας ἡμιολίας ποιέεσθαι τῷ τότε κατε-
φέωτος μέτρῳ, καὶ ἐς τὸ ἶρόν τῶν θεῶν τε-
τέων περόνας μάλισα ἀνατιθέναι τὰς γυ-
ναῖκας· Ἀττικὸν δὲ μήτε τι ἄλλο προσφέ-
ρειν πρὸς τὸ ἶρόν, μήτε κέραμον, ἀλλ' ἐκ
χυτρίδων ἐπιχωρίων ἑ νόμον τοιοῦτον αὐ-
τόθι εἶναι πίνειν. Ἀργείων μὲν νυν καὶ Αἰ-
γινήτων αἱ γυναῖκες ἐκ τε τῶσδε κατ' ἔριν
τῶν Ἀθηναίων, περόνας ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἐφό-
ρεον μέζοντας ἢ προτῷ.

πθ'. Τῆς δὲ ἑχθρῆς τῆς πρὸς Αἰ-
γινήτας ἐξ Ἀθηναίων γενομένης ὁ ἀρχὴ
κατὰ τὰ εἶρηται ἐγένετο· τότε δὲ Θηβαί-
ων ἐπικαλεομένων προθύμως τῶν περὶ τὰ
ἀγάλματα γενομένων ἀναμνησκόμενοι οἱ
Αἰγινῆται ἐβόηθησαν τοῖσι Βοιωτοῖσι. Αἰγι-

^ε ἐπιχωρίων. ^ς Αἰγινήτας Ἀθηναίοισι γενομένης.

γῆται δὴ ἐδήουν τῆς Αττικῆς τὰ παραθαλάσσια· καὶ Ἀθηναίοισι ὀρμεωμένοισι ἐπ' Αἰγινήτας στρατεύεσθαι, ἦλθε μαντήϊον ἐκ Δελφῶν, ἐπιχόντας ἀπὸ τῆς Αἰγινήτεων ἀδικίης τριήκοντα ἔτεα, τῷ ἐνὶ καὶ τριηκοσῷ, Αἰακῷ τέμενος ἀποδέξαντας, ἀρχεσθαι τῆς πρὸς Αἰγινήτας πολέμου· καὶ σφίς χωρήσειν τὰ βέλοναι. ἦν δὲ αὐτίκα ἐπιστρατεύονταί, πολλὰ μὲν σφεας ἐν τῷ μεταξὺ τῆς χρόνου πείσεσθαι, πολλὰ δὲ καὶ ποιήσιν· τέλος μέντοι κατασφρασθῆναι, ταῦτα ὡς ἀπενεχθέντα ἤκουσαν· οἱ Ἀθηναῖοι, τῷ μὲν Αἰακῷ τέμενος ἀπεδέξαντο τῆστο τὸ νῦν ἐπὶ τῆς ἀγορῆς ἰδρύσαι· τριήκοντα δὲ ἔτεα οὐκ ἀνέχοντο, ἀκύνειες ὁκως χρεῶν εἶη ἐπιχεῖν πεπονθότας ὑπ' Αἰγινήτων ἀνάσαι.

Λ' Ες τιμωρίην δὲ παρασκευαζομένοισι αὐτοῖσι, ἐκ Λακεδαιμονίων πρῆγμα ἐγερρόμενον, ἐμπόδιον ἐγένετο. πυθόμενοι γὰρ Λακεδαιμόνιοι τὰ ἐκ τῶν Αλκμαιωνιδέων

^a αἰκύν. ^b ἄκύνειαν.

riima Atticae vastarent, Atheniensesque adversus Aeginetas expeditionem inirent, advenit e Delphis oraculum, ut ab Aeginetis laedendis triginta annos abstinerent; tricesimo anno, quum fanum Aeaco dicassent, bellum cum Aeginetis inchoarent, ad votum eis re successura. Sin bellum continuo inferrent, fore ut interea multa ipsi detrimenta acciperent, sed et multa inferrent; sed ad extremum subigerent. Hoc oraculum ad se Athenienses allatum ubi audiere, Aeaco quidem fanum dicaverunt, id quod nunc in foro extructum visitur, sed triginta annos non abstinuerunt, quod videlicet audissent fieri debere ut multa paterentur indigna ab Aeginetis, si bello abstinerent.

90. His tamen ad ulciscendum se parantibus, Lacedaemonium factum extitit impedimento. Siquidem Lacedaemonii, audito commento Alcmaeonidarum erga

Pythiam, et quae egisset Pythia in ipsos atque Pisistratidas, duplicem se jacturam fecisse animadvertebant: quod et suos hospites e patria ejecissent, et nulla sibi ex hoc facto gratia ab Atheniensibus haberetur. Praeterea oraculis urgebantur, denunciantibus multa ipsis et atrocia ex Atheniensibus futura, quorum antehac ignari fuissent, tunc autem Cleomene Spartam ferente didicerant. Etenim Cleomenes potitus est ex arce Atheniensium oraculis quae a Pisistratidis prius possessa, ab iisdem expulsis relictæ fuerant in templo, et relictæ Cleomenes sumpsit.

91. Ea Laedaemonii oracula ubi per Cleomenem accipere, et videbant Athenienses augescentes, nec ad ipsis obtemperandum ullo modo esse animatos: praeterea animadvertentes genus Atticum quod sub tyrannide mansurum esset in-

ἐς τὴν Πυθίην μεμηχανημένα, καὶ τὰ ἐκ
τῆς Πυθίης ἐπὶ σφέας τε καὶ τῆς Πεισιπρα-
τίδας, συμφορὴν ἐποιεῦντο διπλῆν, ὅτι τε ἄν-
δρας ξείνους σφὶ ἐόντας ἐξεληλάκεσαν ἐκ τῆς
ἐκείνων, καὶ ὅτι ταῦτα ποιήσασι χάρις οὐ-
δεμίῃ ἐφαίνετο πρὸς τῶν Ἀθηναίων. ἔτι τε
πρὸς τέτοισι ἐνῆγόν σφεας οἱ χρησμοὶ, λέ-
γοντες πολλά τε καὶ ἀνάρσια ἔσεσθαι αὐτοῖσι
ἐξ Ἀθηναίων, τῶν πρότερον μὲν ἔσαν ἄδα-
έες, τότε δέ, Κλεομένεος κομίσαντος ἐς
Σπάρτην, ἐξέμαθον. ἐκλήσατο δὲ ὁ Κλεο-
μένης ἐκ τῆς Ἀθηναίων ἀκροπόλις τοὺς
χρησμούς, τοὺς ἐκέκτηντο^c πρότερον μὲν οἱ
Πεισιπρατίδαι, ἐξελαυνόμενοι δὲ ἔλιπον ἐν
τῷ ἱρῷ· καταλειφθέντας δὲ ὁ Κλεομένης
ἀνέλαβε.

4α'. Τότε δὲ ὡς ἀνέλαβον οἱ Λακε-
δαιμόνιοι τὰς χρησμούς, καὶ τοὺς Ἀθηναίους
ἑώρων αὐξομένους, καὶ ἕδαμῶς ἐτοίμους ἐόντας
πεῖθεσθαί σφιν, νόῳ λαβόντες ὡς ἐλεύθερον
μὲν εἶναι τὸ γένος τὸ Ἀττικόν, ἰσόρροπον τῷ

^c ἐκτῆντο.

ἐωϋτῶν γίνοιτο^δ, κατεχόμενον δὲ ὑπὸ τυ-
 ραννίδος, ἀσθενές, καὶ πειθαρχέσθαι ἐτοί-
 μον· μαθόντες δὲ τούτων^ε ἕκαστα, μετε-
 πέμποντο Ἰππίνην τὸν Πεισιγράτου ἀπὸ
 Σηγείης τῇ ἐν Ἑλλησπόντῳ, ἐς ὃ κατα-
 φεύγῃσι οἱ Πεισιγρατίδαι. ἐπεὶ τε δέ σφι
 Ἰππίνης καλεόμενος ἦκε, μεταπεμφάμενοι
 καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων ἀγγέλους, ἔλε-
 γόν σφι Σπαρτιῆται τάδε, ὅτι ἄνδρες σύμ-
 μαχοι, συγγινώσκομεν αὐτοῖσι ἡμῖν οὐ
 ποιήσασι ὀρθῶς. ἐπαρθέντες γὰρ κίβδη
 λοισι μανηϊήοις, ἄνδρας ξείνους ἔοντας ἡ-
 μῖν ταμάλις, καὶ ἀναδεκομένους ὑποχει-
 ρίας παρέξουσιν τὰς Αἰθῆνας, τούτους ἐκ
 τῆς πατρίδος ἐξηλάσαμεν, καὶ ἐπεὶ ποι-
 ῆσαντες ταῦτα, δῆμῳ ἀχαρίζω παρεδω-
 καμεν τὴν πόλιν· ὅς ἐπεὶ τε δι' ἡμέας
 ἐλευθερωθεὶς ἀνέκυψε, ἡμέας μὲν καὶ τὸν
 βασιλῆα ἡμέων περιϋβρίσας ἐξέβαλε, δό-
 ξαν δὲ φύσας αὐξάνειν· ὥστε ἐκμεμα-
 θήκασιν μάλιστα μὲν οἱ περίοικοι αὐτέων

^δ ἐωϋτῶν ἂν γίνοιτο. ^ε μαθόντες τυτῶν.

firmum, et parendo promptum, nunc par-
 ta libertate vel suo par exstiturum: haec
 singula considerantes, arcessiverunt Hip-
 piam Pisistrati a Sigeo Hellesponti, quo
 Pisistratidae confugerant. Postquam Hip-
 pias arcessitus adfuit, accitis etiam aliorum
 sociorum nunciis, ita Spartiatae apud eos
 verba fecere, ‘ Agnoscimus, viri focii, nos
 ‘ haud recte egisse, qui ementitis ora-
 ‘ culis inducti, viros qui erant nostri in
 ‘ primis hospites, quique receperant prae-
 ‘ bere nobis Athenas obnoxias, illos e
 ‘ patria eiecimus, et post id peractum in-
 ‘ grato populo urbem tradidimus: qui
 ‘ posteaquam per nos liberatus caput e-
 ‘ rexit, nos pariter ac regem nostrum per
 ‘ dedecus eiecit; inflatusque superbe, fa-
 ‘ mam auget, ut praecipue quidem Boe-
 ‘ oti illorum finitimi atque Chalcidenses
 ‘ didicerunt, fortassis et alius quis, si pec-

‘ caverit, idem discet. Quare, quoniam in
 ‘ illis agendis peccavimus, nunc dabimus
 ‘ operam ut illuc euntes una vobiscum,
 ‘ illos puniamus. Hac enim de caussa et
 ‘ Hippiam et vos e sua quosque urbe ar-
 ‘ cessivimus, ut publico consensu et com-
 ‘ muni exercitu introducentes hunc A-
 ‘ thenas, reddamus quae abstulimus.’

9 2. Haec Spartiatae. Quae quum alii
 plerique focii non probarent, attamen si-
 lentium tenerent, Corinthius Sosicles ita
 loquutus est: ‘ Certe quo tempore et hoc
 ‘ coelum infra terram, ac terra sublimis
 ‘ supra coelum erit, hominesque domici-
 ‘ lium in mari habebunt, et pisces, quod
 ‘ antea homines; quando vos, Lacedae-
 ‘ monii, rebus publicis everfis, tyrannides
 ‘ in urbes introducere conabimini. qui-
 ‘ bus nihil est in rebus humanis neque in-
 ‘ justius, neque magis pollutum caedibus.

• Βοιωτοὶ καὶ Χαλκιδεῖς, τάχα δέ τις καὶ ἄλ-
 • λος ἐκμαθήσεται ἀμαρτῶν. ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνα
 • ποιήσαντες ἡμάρτομεν, νῦν πειρησόμεθα
 • σφεας ἅμα ὑμῖν ἀπικόμενοι τίσασθαι.
 • αὐτῷ γὰρ δὴ τῷδε εἶνεκε τόνδε τε Ἴπ-
 • πὴν μετεπεμψάμεθα καὶ ὑμέας ἀπὸ τῶν
 • πολίων, ἵνα κοινῶ τε λόγῳ καὶ κοινῶ σό-
 • λῳ ἐσαγαγόντες αὐτὸν ἐς τὰς Αθήνας, ἀ-
 • ποδώμεν τὰ καὶ ἀπειλόμεθα ^α.

46'. Οἱ μὲν ταῦτα ἔλεγον· τῶν δὲ συμ-
 μάχων τὸ πλῆθος ἔκ ἐνεδέκετο τῆς λό-
 γης· οἱ μὲν νυν ἄλλοι ἡσυχίην ἦγον· Κο-
 ρίνθιος δὲ Σωσικλέης ^β ἔλεξε τὰδε, • Ἡ δὴ
 • ὅτε ὁ ἕρηνος ἔσαι ἐνεργε τῆς γῆς, καὶ ἡ
 • γῆ μετέωρος ὑπὲρ τῷ ἕρηνῳ, καὶ οἱ ἄν-
 • θρωποι νομὸν ἐν θαλάσῃ ἔζυσσι, καὶ οἱ
 • ἰχθύες τὸν πρότερον ἄνθρωποι, ὅτε γε ὑ-
 • μεῖς ^γ ὧ Λακεδαιμόνιοι ἰσοκρατίας καὶ ἀ-
 • λυσιῶν, τυραννίδας ἐς τὰς πόλεις κατέ-
 • γειν παρασκευάζεσθε· τῷ ἕτε ἀδικώτε-
 • ρον ἔδεν ἐσι καὶ ἄνθρωπος, ἕτε μαιφο-

^α τὰ ἀπειλόμεθα. ^β MS. habet continue Σωκλῆς. ^γ ὅτι ὑμεῖς.

• νώτερον. εἰ γὰρ δὴ τὸ γε δοκέοι ὑμῖν εἶ-
 • ναι χρηστὸν, ὥστε τυραννεύεσθαι τὰς πό-
 • λιας, αὐτοὶ πρῶτοι τύραννον καίλασθαι
 • μενοι παρὰ σφίσι αὐτοῖσι, οὕτω καὶ τοῖσι
 • ἄλλοισι δίδεσθε καλίσαναι· νῦν δὲ, αὐτοὶ
 • ἄπειροι ἐόντες τυράννων, καὶ φυλάσσοντες
 • δεινότατα τοῦτο ἐν τῇ Σπάρτῃ μὴ γενέ-
 • σθαι, παραχρᾶσθε ἐς τοὺς συμμάχους.
 • εἰ δὲ αὐτῷ ἔμπειροι ἔατε, καλὰ περ ἡμεῖς,
 • εἴχετε ἂν περὶ αὐτῷ γνώμας ἀμείνονας
 • συμβάλλεσθαι ἢ περ νῦν. Κορινθίοισι γὰρ
 • ἦν πόλις καίλασσις τοιήδε. ἦν ὀλιγαρχί-
 • η, καὶ ἔσθι Βακχιάδαι καλεόμενοι ἔνε-
 • μον τὴν πόλιν· ἐδίδουσιν δὲ καὶ ἡγεῖντο ἐξ
 • ἀλλήλων. Ἀμφίονι δὲ ἐόντι τριέων τῶν
 • ἀνδρῶν, γίνεσθαι θυγάτηρ χωλή· ἔνομα
 • δὲ οἱ ἦν Λάβδα. ταύτην, Βακχιαδέων
 • γὰρ υἱὸς ἤθελε γῆμαι, ἔχει Ηλείων ὁ
 • Εχεκράτεος· δῆμος μὲν ἐκ Πέτρης ἐὼν,
 • ἀτὰρ τὰ ἀνέκαθεν Λαπίθης τε καὶ Κανί-
 • δης. ἐκ δὲ οἱ ταύτης τῆς γυναικὸς, οὐδ'

Quod si bonum vobis videtur civitates
 subesse tyrannidi, ipsi vobis primi tyrannum
 constituite, atque ita ut aliis constitutatis operam date. At nunc ipsi tyrannorum expertes, et ne id in Sparta contingat vehementissime caventes, hoc in socios studetis efficere: qui si essetis, ut nos sumus, experti, meliorem quam nunc facitis, de hac re sententiam conferre possetis. Nam iste apud Corinthios civitatis status fuit. Erat paucorum regimen: et ii qui Bacchiadae vocabantur, urbem gubernabant; ultro citroque inter eos matrimonia contrahebantur. Horum uni nomine Amphioni nata est filia clauda, cui nomen erat Labda: quam quoniam nemo Bacchiadarum ducere volebat, duxit Eetion Echecratis filius, et Petra quidem populo, sed ab prima origine Lapitha ac Caenides. Qui quum neque ex hac muliere, neque ex alia tol-

178 TERPSICHORE. V.

' leret liberos, profectus est Delphos ad
 ' consulendum de prole. eum introeun-
 ' tem statim Pythia his versibus compel-
 ' lavit,

' Ection, te nemo (licet sis tantus) honorat.

' Conceptum pariet saxum grave Labda, monarches

' Quod cadat in cives, emendabitque Corinthum.

' Hoc oraculum Ectioni redditum, enun-
 ' ciatur casu Bacchiadis, quibus prius de
 ' Corinθο editum oraculum erat obscu-
 ' rum et ignotum, eodem respiciens, quo
 ' etiam istud Ectionis et in haec verba,

' Concipit in petris aquila, caixura leonem

' Robustum, saevum, genua et qui multa resolvet.

' Haec bene nunc animis versate Corinthia proles,

' Quae colis ad pulchram Pirenem, altumque Corin-
 ' thum.

' Id quidem antea Bacchiadis datum non
 ' erat intellectum; tunc autem Ectioni da-
 ' tum quum percipissent, statim etiam i-
 ' stud prius intellexerunt, quippe conci-
 ' nens oraculo Ectionis. Hoc quum ani-

- ἐξ ἄλλης, παῖδες ἐγένοντο· ἐξάλη ὦν ἐξ
- Δελφῶς περὶ γόνυ· ἐσιόνα δὲ αὐτὸν, ἰ-
- θέως ἢ Πυθίῃ προσαγορεύει τοῖσιδε ταῖσι
- ἔπεισι,

- *Ἡετίων, ὅτις σὲ τίει πολὺτίον ἐόντα.*
- *Λαῶδα κύει, τέξει δὲ ὁκοῖτροχον· ἐν δὲ πέτρῃται*
- *Ἀνδράσι μινάρχοισι, δικαίῳσαι δὲ Κόρινθον.*

- ταῦτα χρηοθέντα τῷ Ἡετίωνι, ἐξαγα-
- γέλλεαί κως τοῖσι Βακχιάδῃσι, τοῖσι
- τὸ μὲν πρότερον γενόμενον χρηστήριον ἐξ
- Κόρινθον ἦν ἄσημον, φέρον τε ἐς ταῦτα
- καὶ τὸ τῷ Ἡετίωνος, καὶ λέγον ὧδε,

- *Λιέτος ἐν πέτρῃσι κύει. τέξει δὲ λέοντα*
- *Καρτερὸν, ὠμὸν καὶ πολλῶν δ' ὑπὸ γένειά τε λύσει*
- *Ταῦτά νυν εὖ φράζεσθε Κόρινθοι, οἳ περὶ καλὴν.*
- *Πειρήνην οἰκεῖτε καὶ ὀφρυόεντα Κόρινθον.*

- τῷτο μὲν δὴ τοῖσι Βακχιάδῃσι πρότερον
- γενόμενον, ἦν ἀτέκμαρτον· τότε δὲ τῷ
- Ἡετίωνι γενόμενον ὡς ἐπύθοντο, αὐτίκα
- καὶ τοπρότερον συνῆκαν, ἐὼν συνωδὸν τῷ
- Ἡετίωνος. συνέλτες δὲ καὶ τῷτο, εἶχαν ἐν

ἡσυχίῃ, ἐθέλοντες τὸν μέλλοντα Ἡετίωνι
 γενέσθαι γόνον διαφθεῖραι. ὥς δ' ἔτεκε
 ἡ γυνή, τάχιστα πέμπουσι σφέων αὐτέ-
 ων δέκα ἐς τὸν δῆμον ἐκ τῷ κατοίκητο
 Ἡετίων, ἀποκλινέοντας τὸ παιδίον. ἀπι-
 κόμενοι δὲ ὕτοι ἐς τὴν Πέτρην, καὶ παρελ-
 θόντες ἐς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἡετίωνος, αἴτε-
 ον τὸ παιδίον· ἡ δὲ Λάβδα, εἰδῶά τε ὕ-
 δέν τῶν εἵνεκα ἐκεῖνοι ἀπικοίαιο, καὶ δο-
 κέσθαι σφεας φιλοφροσύνης τοῦ πατρὸς
 εἵνεκα αἰτέειν, φέρουσα ἐνεχείρισε αὐτέ-
 ων ἐνί. τοῖσι δὲ ἄρα ἐβεβούλευτο κατ' ὁ-
 δόν, τὸν πρῶτον αὐτέων λαβόντα τὸ παι-
 δίον προσδίδου. ἐπεὶ τε ὧν ἔδωκε φέρου-
 σα ἡ Λάβδα, τὸν λαβόντα τῶν ἀνδρῶν
 θεῖν τύχη προσεγέλασε τὸ παιδίον. καὶ
 τὸν, φραδέντα τοῦτο, οἰκτός τις ἵχει
 ἀποκλείναι. καλοκλείρας δὲ παραδιδῶ τῷ
 δευτέρῳ· ὁ δὲ, τῷ τρίτῳ. οὕτω δὴ διε-
 ξῆλθε διὰ πάντων τῶν δέκα παραδιδόμε-
 νον, ὕδενός βεβλομένους διεργάσασθαι. ἀπο-

‘ madvertissent, silentio suppressere, ani-
 ‘ mo futurum Eetionis filium extinguen-
 ‘ di. Et ut primum mulier enixa est, mi-
 ‘ serunt e suo numero decem viros ad po-
 ‘ pulum, in quo habitabat Eetion, qui pu-
 ‘ erulum extinguerent. Isti, postquam ad
 ‘ Petram pervenere, et ad Eetionis atrium
 ‘ accedere, puerum petunt. Labda cur
 ‘ venissent ignara, paternaeque amicitiae
 ‘ officio venisse eos rata, affert filium, et
 ‘ in unius eorum manum porrigit. erat
 ‘ autem inter viam illis constitutum, ut
 ‘ qui primus eorum puerulum cepisset, is
 ‘ humi illum allideret. Verum divina qua-
 ‘ dam fortuna puerulus ei viro cui a Lab-
 ‘ da traditus erat, arrisit. quam rem illi
 ‘ consideranti miseratio subiit ejus occi-
 ‘ dendi. Sic misertus alteri tradidit, et ille
 ‘ tertio, atque ita deinceps per manus tra-
 ‘ ditus infans, per omnes decem transiit:
 ‘ ac nemine interimere volente, rursus

182 TERPSICHORE. V.

† matri est redditus. Illi egressi atque an-
 † te januam stantes, alius alium incusa-
 † bant castigabantque, sed primum prae-
 † cipue, qui eum nactus ex convento non
 † fecisset; donec interjecto temporis spa-
 † tio placitum est, ut rursus introgressi om-
 † nes fierent participes cædis. Sed erat
 † necesse ex Eetionis prole germinari Co-
 † rintho perniciem. nam Labda stans ad
 † easdem fores, haec omnia exaudiebat:
 † eoque metuens ne illi immutata volun-
 † tate acceptum rursus puerulum interime-
 † rent, asportavit, et occuluit in eo, ubi
 † minime cogitari poterat, nempe in men-
 † sura frumentaria: quum sciret, illos, si
 † redirent ad investigandum, scrutaturos
 † omnia: ut et contigit. nam introgressis
 † et scrutantibus ubi non apparuit, visum
 † est eis abeundum, atque iis a quibus
 † missi essent, dicendum se cuncta quae
 † illi mandassent perpetrasse: atque ita re-

* δούλες ὧν ὀπίσω τῇ τεκούσῃ τὸ παιδίον,
 * καὶ ἐξεληθόντες ἔξω, ἐξεῶτες ἐπὶ τῶν θυ-
 * ρέων, ἀλλήλων ἄπτοντο, καταλιγόμενοι·
 * καὶ μάλιστα τῷ πρώτῳ λαβόντος, ὅτι οὐκ
 * ἐποίησε κατὰ τὰ δεδογμένα· ἐς ὃ δὴ σφι
 * χρόνος ἐγγινομένη, ἔδοξε αὐτὶς παρελθόντας
 * πάντας τῷ Φόντι μελίχεν. ἔδει δὲ ἐκ τῷ
 * Ηετίωνος γόνυ Κορίνθῳ κακὰ ἀναβλα-
 * ςεῖν· ἡ Λάβδα γὰρ πάντα ταῦτα ἤκε
 * ἐξεῶσα πρὸς αὐτῇσι τῇσι ^α θυρήσι· δεί-
 * σασα δὲ μή σφι μεταδόξη, καὶ τοδεύτερον
 * λαβόντες τὸ παιδίον ἀποκλείκωσι, φέρον-
 * σα κατακρύψει ^β ἐς τὸ ἀφραγδοτάτον· οἱ
 * ἐφαίνετο εἶναι, ἐς κυψέλην· ἐπισημένῃ
 * ὡς εἰ ὑποσρέφαντες ἐς ζήτησιν ἀπικνέ-
 * αιτο ^γ, πάντα ἐρευρήσειν μέλλοιεν. τὰ δὲ
 * καὶ ἐγίνετο. ἐλθόντες δὲ καὶ ^δ διαζήμενοι αὐ-
 * τοῖσι ὡς καὶ ἐφαίνετο, εἶδόμενοι ἀπαλλάσ-
 * σεσθαι, καὶ λέγουσιν πρὸς τοὺς ἀποπέμφαν-
 * τας, ὡς πάντα ποιήσεται τὰ ἐκεῖνοι ἐνε-
 * τεύσαντο. οἱ μὲν δὲ ἀπελθόντες, ἔλεγον

^α πρὸς τῇσι. ^β κατακρύπτει. ^γ ἀπικνέαιτο. ^δ διαζήμενοι γὰρ καὶ.

1 ταῦτα. Ηετίωνι δὲ μετὰ ταῦτα ὁ παῖς
 2 ἠϋζάνετο· καὶ οἱ διαφυγόντι τῷτον τὸν
 3 κίνδυνον, ἀπὸ τῆς κυφέλῃς ἐπωνυμίῃ
 4 Κύφελος ἔνομα ἐτέθη. ἀνδρωθέντι δὲ καὶ
 5 μαντευομένῳ Κυφέλῳ ἐγένετο ἀμφιδέξ-
 6 ον χρηστήριον ἐν Δελφοῖσι, τῷ πύσιονος
 7 γενόμενος ἐπεχειρήσέ τε καὶ ἔαχε Κόριν-
 8 θον. ὁ δὲ χρησμὸς, ὅδε ἦν·

• Ολβιος ἔστος ἀνὴρ ὃς ἐμὸν δόμον ἐσκαθαβαίνει,

• Κύφελος Ηετίδης, βασιλεὺς κλεινοῦτο Κόρινθον·

• Αὐτὸς, καὶ παῖδες, παῖδων γε μὲν ἔκείτι παῖδες.

9 τὸ μὲν δὴ χρηστήριον τῷτο ἦν. τυραν-
 10 νεύσας δὲ ὁ Κύφελος, τοιῷτος δὴ τις ἀ-
 11 νὴρ ἐγένετο· πολλὰς ἑ μὲν Κορινθίων ἐ-
 12 διώξε, πολλοὺς δὲ χρημάτων ἀπεσέ-
 13 ρησε, πολλῶν δὲ ἔτι πλείους τῆς ψυ-
 14 χῆς. ἄρξάνιος δὲ τέττα ἐπὶ τριήκοντα ἔ-
 15 τεα, καὶ διακλεύσαντος τὸν βίον εὖ, διά-
 16 δοχὸς οἱ τῆς τυραννίδος ὁ παῖς Περίαν-
 17 δρος γίνεται. ὁ τοίνυν Περίανδρος κατ'
 18 ἀρχὰς μὲν ἦν ἡπιώτερος τῷ πατρός· ἐπεὶ
 19 τε δὲ ὠμίλησε δι' ἀγγέλων Θρασυβούλῳ

• καὶ τις ἦν ἀνὴρ. πολλὸς. Ita exstat hic locus in MS.

TERPSICHORE. V. 185

' versi dixerunt. Post haec Eetionis filio
 ' crescenti impositum est nomen Cypselo,
 ' ob periculum hoc quod devitaverat in
 ' cypselā, *vel mensura frumentaria*. Ubi
 ' autem in virilem adolevit aetatem, con-
 ' sulenti oraculum Delphis, anceps red-
 ' ditum, quo fretus Corinthum aggressus
 ' occupavit. oraculum autem hoc erat,

' Vir locuples nostras hic qui descendit ad aedes

' Cypselus Eetides, clarae rex ille Corinthi,

' Ipse, et eo nati, sed nulli deinde nepotes.

' Et oraculum quidem hoc erat. Cypse-
 ' lus vero tyrannide potitus, talis extitit,
 ' ut Corinthiorum multos insequutus sit,
 ' multos pecunia, longe plurimos anima
 ' privaverit. Cui, quum triginta regnasset
 ' annos, bene vita defuncto successit in
 ' tyrannide filius Periander, qui intra ini-
 ' tia mitius agebat quam pater: sed ubi
 ' per nuncios consuetudinem habuit cum

186 TERPSICHORE. V.

6 Thrasylulo Mileti tyranno, multo ma-
 6 gis quam pater cruentus effectus est.
 6 Misso enim legato, Thrasylulum inter-
 6 rogavit qua ratione ipse rebus tutius con-
 6 stitutis, civitatem pulcherrime guberna-
 6 ret. Thrasylulus, eo qui a Periandro
 6 missus erat, extra oppidum educto, in-
 6 gressus est arvom quoddam satum, et ut
 6 pa cum eo segetem interambulans, scisci-
 6 tabatur et repetebat hominem de suo ad-
 6 ventu e Corintho, detruncans identidem
 6 ut quamque videbat spicam supra alias
 6 extantem, donec segetem formosissimam
 6 atque profundissimam hunc in modum
 6 corruptit: praediumque illud pervaga-
 6 tus, nullo verbo reddito legatum remi-
 6 sit. Reversus Corinthum legatus, avido
 6 praeceptionis audiendae Periandro, ne-
 6 gavit sibi quippiam respondisse Thra-
 6 sylulum, et mirari quod se ad virum ve-

τῷ Μιλήτῳ τυράννῳ, πολλῷ ἔτι ἐγγέ-
 νεῖο Κυφέλου μιαυφονώτερος. πέμψας
 γὰρ παρὰ Θρασύβουλον κήρυκα, ἔπυν-
 θάνεῖο ὄντινα ἂν τρόπον ^α ἀσφαλέστερον
 κατασησάμενος τῶν πρηγμάτων, κάλ-
 λιστα τὴν πόλιν ἐπιτροπεύοι. Θρασύβου-
 λος δὲ τὸν ἐλθόντα παρὰ τῷ Περιάνδρῳ
 ἐξῆγε ἔξω τῷ ἄστεος. ἐσθλὰς δὲ ἐς ἄρῃαν
 ἐσπαρμένην, ἅμα τε διεζήιε τὸ λήϊον,
 ἐπειρωτῶν τε καὶ ἀναποδίζων τὸν κήρυκα
 κατὰ τὴν ἀπὸ Κορίνθου ἀπίζιν· καὶ ἐκό-
 λησε αἰεὶ ὅπως τινὰ ἴδοι ^β τῶν ἀσυχύων
 ὑπερέχοντα· κολούων ^γ δὲ, ἔρριπτε· ἐς δ'
 τῷ λήϊῳ τὸ κάλλιστον τε καὶ βαθύτατον
 διέφθειρε τρόπῳ τοιάτῳ. διεξελθὼν δὲ τὸ
 χωρίον, καὶ ὑποθέμενος ἔπος οὐδέν, ἀπο-
 πέμπει τὸν κήρυκα. νοσήσαντος δὲ τοῦ
 κήρυκος ἐς τὴν Κορίνθον, ἦν πρόθυμος πυν-
 θάνεσθαι τὴν ὑποθήκην ὁ Περιάνδρος· ὁ
 δὲ οὐδέν οἱ ἔφη Θρασύβουλον ὑποθέσθαι.
 Δωυμάζειν τε αὐτῷ, παρ' οἷόν μιν ἀν-

^α ὄντινα τρόπον. ^β τινὰς ἤδη. ^γ ὑπερέχοντας τῶν ἄλλων κολύων.

ὄρα ἀποπέμψειε, ὥς παραπλήγῃ γὰρ τε καὶ
 τῶν ἐωϋτῆ συνάμορον· ἀπηγεύμενος τὰ
 πέρ πρὸς Θρασυβέλιον ὁπώπее. Περίαν-
 δρος δὲ, συνιείς τὸ ποιηθὲν, καὶ νόῳ ἰσχυρῶς
 ὥς οἱ ὑπετίθετο Θρασύβελος τοὺς ὑπει-
 ρόχους^δ τῶν ἀνδρῶν φονεύειν, ἐνθαῦτα δὴ
 πᾶσαν κακότην ἐξέφανεν ἐς τὰς πολυ-
 ήτας. ὅσα γὰρ Κύψελος ἀπέλιπε, κλεί-
 νων τε καὶ διώκων Περίανδρός σφεα ἀπε-
 τέλεσε· μὴ δὲ ἡμέρῃ ἀπέδυσεν πᾶσας τὰς
 Κορινθίων γυναῖκας, διὰ τὴν ἐωϋτῆ γυ-
 ναῖκα Μέλιδαν. πέμψαντι γὰρ οἱ ἐς
 Θεσπρωτὶς ἐπ' Αἰχέροντα ποταμὸν ἀγ-
 γέλης ἐπὶ τὸ νεκυομανθῆϊον παρακατα-
 θήκης περὶ ξεινικῆς, ὅτε σημανέειν εἴη
 ἡ Μέλιδαν ἐπιφανείσα, οὔτε κατέρειν
 ἐν τῷ κέεται χώρῳ ἢ παρακαταθήκη·
 ῥιγῶν τε γὰρ, καὶ εἶναι γυμνή· τῶν γὰρ
 οἱ συγκατέθετο ἱματίων ὄφελος εἶναι ὁ-
 δόν, οὐ κατακαυθέντων. μαρτύριον δὲ οἱ
 εἶναι ὡς ἀληθέα ταῦτα λέγει, ὅτι ἐπὶ

^δ ὑπερόχους.

TERPSICHORE. V. 189

' fanum Periander misisset, et sua ipsius de-
 ' struentem: exponitque quae ex Thra-
 ' sybulo vidisset. Periander id quod a
 ' Thrasybulo actum erat intelligens, at-
 ' que interpretans sibi ab illo praeceptum
 ' ut eminentissimos quosque popularium
 ' interimeret, tunc vero omnem in cives
 ' malitiam exercuit, interficiendo ac per-
 ' sequendo consummans id quod a Cy-
 ' pselo fuerat omissum. Atque adeo die
 ' uno universas mulieres Corinthias exuit,
 ' propter Melissam uxorem suam. nam
 ' quum ad Thesprotos ad flumen Ache-
 ' rontem misisset nuncios sciscitatum ne-
 ' cyomantium de hospitis deposito, Me-
 ' lissa apparens negavit se indicaturam aut
 ' dicturam ubinam depositum esset collo-
 ' catum; algere enim se et nudam esse.
 ' nihil enim sibi prodesse vestes cum qui-
 ' bus sepulta fuisset, utpote non concre-
 ' matas. Cujus rei, quod vera loqueretur,

' testimonio foret, quod Periander in fri-
 ' gidum furnum panes ingessisset. Haec
 ' Periandro renunciata, ob illud argumen-
 ' tum fidem fecere, quod ipse cum Melissa
 ' jam cadavere coierat. Itaque statim post id
 ' nuncium per praeconium edixit, ut om-
 ' nes Corinthiorum mulieres ad Junonis
 ' templum prodirent. Eo, tanquam ad
 ' festum, quam ornatissime poterant quum
 ' issent mulieres istae, positis clam satelli-
 ' tibus, omnes sine discrimine, ingenuas
 ' pariter et ancillas, exiit atque ad fove-
 ' am comportatas vestes Melissam precan-
 ' do cremavit. Haec ubi fecit, et nuncios
 ' iterum eosdem misit, tunc ei Melissae
 ' idolum exposuit ubinam depositum ho-
 ' spitis collocasset. Hujusmodi quidem
 ' vobis, Lacedaemonii, est tyrannis, et ta-
 ' le opus : eoque nos Corinthios cum
 ' magna admiratio cepit, simulatque vidi-
 ' mus vos arcessere Hippiam, tum vero

• ψυχρὸν τὸν ἵπνον Περιάνδρος τῆς ἄρτης
 • ἐπέβαλε. ταῦτα δὲ ὡς ὀπίσω ἀπηγγέλ-
 • λη τῷ Περιάνδρῳ, πικρὸν γάρ οἱ ἦν τὸ
 • συμβόλαιον, ὃς νεκρῷ^ε εἴουση Μελίῳσῃ
 • ἐμίγη, ἰθέως δὴ μετὰ τὴν ἀγγελίην, κή-
 • ρυγμα ἐποίησατο, εἰς τὸ Ἡραῖον ἐξέλκει
 • πάσας τὰς Κορινθίων γυναῖκας. αἱ μὲν
 • δὴ, ὡς εἰς ὄριήν ἦσαν κόσμῳ τῷ καλλίστῳ
 • χρεώμεναι· ὁ δὲ ὑποστήσας τῆς δορυφό-
 • ρος, ἀπέδυσέ σφεας, πάσας ὁμοίως τάς
 • τ' ἐλευθέρας καὶ τὰς ἀμφιπόλλας. συμφο-
 • ρήσας δὲ εἰς ὄρυγμα, Μελίῳσῃ ἐκευχόμε-
 • νος κατέκειτο. ταῦτα δὲ οἱ ποιήσαντι, καὶ
 • τοδεύτερον πέμφαντι, ἔφραζε τὸ εἶδωλον
 • τὰ Μελίῳσῃς εἰς τὸν κατέθηκε χῶρον τῆς
 • ξείκου τὴν παρακαλαθήκην. τοιοῦτο μὲν
 • ἐστὶ ὑμῖν ἡ τυραννὶς ὣς Λακεδαιμόνιοι, καὶ
 • τοιοῦτον ἔργον. ἡμέας δὲ τῆς^ε Κορινθίων
 • τότε αὐτίκα θῶμα μέγα εἶχε, ὅτι
 • ὑμέας εἶδομεν μέλαπεμπομένους Ἰππίην·
 • νῦν τε δὴ καὶ μεζῶνως θῶμάζομεν λέγον·

^ε περὶ. ^ε δὲ αὐτὰς τὰς.

- τας ταῦτα· ἐπιμαρτυρομέθα τε ἐπικα-
- λεόμενοι ὑμῖν θεὸς τὸς Ἑλληνίους, μὴ
- κατισάναι τυραννίδας ἐς τὰς πόλεις.
- ἔκων ἢν μὴ παύσηθε, ἀλλὰ πειρήση-
- θε παρὰ τὸ δίκαιον κατὰ γούνας Ἰππί-
- ην, ἴσε ὑμῖν Κορινθίους γε ἔ συνανέονίαις.

Ζγ'. Σωσικλέης μὲν ἀπὸ Κορίνθου πρεσ-
 βεύων ἔλεξε τάδε. Ἰππίης δὲ αὐτὸν ἀμεί-
 βειλο, τὸς αὐτὸς ἐπικαλέσας θεοὺς κείνω,
 ἥ μὲν Κορινθίους μάλιστα πάντων ἐπιποθή-
 σειν Πεισιπρατίδας, ὅταν σφι ἡκῶσι ἡμέ-
 ραι αἱ κύρια ἀνιᾶσθαι ὑπ' Ἀθηναίων. Ἰπ-
 πίας μὲν τέτοισι ἀμείψατο, οἷα τὸς χρησ-
 μὸς ἀτρεκέστα ἀνδρῶν ἐξεπιστάμενος. οἱ
 δὲ λοιποὶ τῶν συμμαχῶν τέως μὲν εἶχον
 ἐν ἡσυχίᾳ σφέας αὐτὸς· ἐπεὶ τε δὲ Σω-
 σικλέος ἤκασαν εἰπανίος ἐλευθερῶσαι, πᾶς^α
 τις αὐτέων φωνὴν ῥήξας, αἰρέετο τοῦ Κο-
 ρινθίους τὴν γνώμην· Λακεδαιμονίοισι τε ἐπε-
 μαρτυρέοντο, μὴ ποιέειν μηδὲν νεώτερον περὶ
 πόλιν Ἑλλάδα^β. ἔτω μὲν τὸτο^γ ἐπαύσθε.

^α ἰλιυθίρος ἅπας. ^β Ἑλληνίδια. ^γ ταῦτα.

' major nunc dum ista dicitis. Propterea
 ' deos Graecorum invocantes obtestamur
 ' vos, ne velitis tyrannides in civitatibus
 ' constituere; quod si non omittitis, sed
 ' tentabitis praeter aequum reducere Hip-
 ' piam, scitote Corinthios vobis non assen-
 ' furos.'

93. Haec quidem Soficles ab Corintho
 legatus dixit; quem excipiens Hippias eos-
 dem illi deos invocando dixit, Certe Co-
 rinthios maxime omnium desideraturos Pi-
 sistratidas, quum ipsis venissent dies statuti
 vexationibus quas ab Atheniensibus passu-
 ri forent. Haecenus respondit Hippias, quo-
 niam oracula ipse accuratissime nota ha-
 beret. Ceteri socii, qui antea silentium te-
 nuerant, audito Soficle statuente liberare,
 pro se quisque vocem rumpentes, accedere
 sententiae Corinthii, obtestarique Lace-
 daemonios, nequid agerent novi circa Grae-
 cam civitatem. Ita ab ea re cessatum est.

94. Hippias illinc profectus, offerente sibi Amynta Macedonum rege Anthemuntem, et Theffalis Iolcon, neutrum accipere voluit, sed rursus ad Sigeum concessit, quod armis Pisistratus Mitylenaeis eripuerat. Eoque capto, tyrannum ibi constituerat Hegesistratum, filium notum ex muliere Argiva, qui tamen, quae a Pisistrato acceperat, non tenuit sine proeliis. nam diu inter Mitylenaeos ac Athenienses pugnatum est, hos ex oppido Achilleo, illos e Sigeo prodeuntes: hos repetentes regionem, illos non consentientes, et refellentes hac ratione, quod dicerent nihilo magis juris esse Aeolensibus in agrum Iliensem, quam sibi ac ceteris Graecis qui Menelao in raptu Helenes operam navassent.

95. His assidue bellantibus, cum alia in proeliis gesta sunt, tum illud, quod Al-

48. Ἰππὶν δὲ ἐνθεῦτεν ἀπελαυνόμε-
 νω, ἐδίδω μὲν Ἀμύνῃης ὁ Μακεδόνων βασι-
 λεὺς Ἀνθεμῶντα, ἐδίδουσαν δὲ Θεσσαλοὶ Ἰ-
 ωλκόν. ὁ δὲ τριτέων μὲν ὑδέτερα αἰρέετο,
 ἀνεχώρει δὲ ὀπίσω ἐς Σίγειον, τὸ εἶλα
 Πεισιφραῖος αἰχμῇ παρὰ Μιτυληναίων.
 κρατήσας δὲ αὐτῷ, καλῆσεν τύραννον εἶ-
 ναι πᾶν τὸν ἐωῦτ' νόθον Ἠγησίφραϊον,
 γεγονότα ^a ἐξ Ἀργείης γυναῖκος· ὃς ἔκ α-
 μαχητὶ εἶχε τὰ παρέλαβε παρὰ Πεισι-
 φράτῃ. ἐπολέμεον γάρ, ἔκ τε Ἀχιλλεΐδῃ
 πόλιος ὀρμεώμενοι καὶ Σιγείου, χρόνον ἐπὶ
 συχνόν, Μιτυληναῖοί τε καὶ Ἀθηναῖοι· οἱ
 μὲν, ἀπαιτέοντες τὴν χώραν· Ἀθηναῖοι δὲ,
 ὅτε συγγινωσκόμενοι, ἀποδεικνύντες τε λό-
 γω ὅδ' ἐν μᾶλλον Αἰολεῦσι μετεὸν τῆς Ἰλι-
 άδος χώρας, ἢ ὃ καὶ σφίσι καὶ τοῖσι ἄλλοισι,
 ὅσοι Ἑλλήνων συνεπράξαντο Μενέλεω ^b
 τὰς Ἑλένης ἀρπαγὰς.

49. Πολεμεόντων δὲ σφρων, καὶ ἄλλα
 πολλὰ παντῶν ἐγένετο ἐν τῇσι ^c μάχῃσι.

^a ὅλα. ^b τοῖσι Ἑλλήσι, ὅσοι συνεπράξαντο Μενέλεω. ^c ἐγένετο τῇσι.

ἐν δὲ δὴ καὶ Ἀλκαῖος ὁ ποιητὴς, συμβολῆς
γενομένης, καὶ νικῶντων Ἀθηναίων, αὐτὸς
μὲν Φεύγων ἐκφεύγει, τὰ δὲ οἱ ὄπλα ἴ-
χουσι Ἀθηναῖοι, καὶ σφέ' ἀνεκρέμασαν πρὸς
τὸ Ἀθῆναιων τὸ ἐν Σιγείῳ. ταῦτα δὲ Ἀλ-
καῖος ἐν μέλει ποιήσας, ἐπιτιθεῖ ἐς Μιτυ-
λήνην, ἐξαγγελλόμενος τὸ ἐωυτοῦ πάθος
Μελανίππῳ ἀνδρὶ ἐτάρῳ. Μιτυληναῖους
δὲ καὶ Ἀθηναίους κατήλλαξε Περίανδρος ὁ
Κυφέας. τῷ γὰρ διατηρήῃ ἐπετράπον-
το. κατήλλαξε δὲ ὧδε· νέμεσθαι ἐκατέρους^d
τὴν ἔχουσι. Σίγειον μὲν νυν ἔτῳ ἐγένετο
ὑπ' Ἀθηναίοισι.

45'. Ἰππίης δὲ ἐπεὶ τε ἀπῖκετο ἐκ
Λακεδαιμόνος ἐς τὴν Ἀσίην, πᾶν χρῆμα
ἐκίνεε, διαβάλλων τὴν τε Ἀθηναίους πρὸς
τὸν Ἀρταφέρνηα, καὶ ποιέων ἅπαντα ὅπως αἱ
Ἀθῆναι γenoίαιτο ὑπ' ἐωυτῷ καὶ Δαρείῳ.
Ἰππίης τε δὴ ταῦτα ἐπρησε, καὶ οἱ Ἀ-
θηναῖοι πυθόμενοι ταῦτα, πέμπουσι ἐς
Σάρδεις ἀγγέλους, ἐκ ἐωνίας τὴν Πέρσας πεί-

^d ἀμφοτέρους.

caeus poeta in proelio quod collatis signis gerebatur, vincentibus Atheniensibus, ipse quidem fugae se mandans evasit: sed armis ejus potiti sunt Athenienses, quae apud templum Minervae in Sigco suspenderunt. Hanc rem Alcaeus carmine conscribens, in Mitylenem reposuit, indicans Melanippo viro sodali suam calamitatem. Mitylenaeos tamen atque Athenienses reduxit in gratiam Periander Cypseli filius, qui delectus arbiter, ita eos reconciliavit, ut utrique ea colerent quae haberent. Atque ita Sigeum factum est Atheniensium.

96. Hippias, posteaquam Lacedaemone in Asiam abiit, cuncta agitabat, insinuando Athenienses apud Artaphernem, atque omnem operam dando, ut Athenae in illius ac Darii venirent potestatem. Quae agitare Hippium quum accepissent Athenienses, mittunt Sardes

198 TERPSICHORE. V.

nuncios non passuros, ut Persae fidem habeant exulibus Atheniensium. Sed Artaphernes jubere Athenienses si salvi esse vellent, rursus Hippiam recipere: Athenienses eam conditionem recusare, et male professi esse Persarum hostes.

97. Dum ita animati sunt atque apud Persas insimulantur, hoc interim tempore Milesius Aristagoras a Cleomene Lacedaemonio rejectus e Sparta Athenas venit. nam ea civitas inter ceteras prae-
pollebat. ubi ad concionem venit Aristagoras, eadem quae in Sparta commemoravit de commodis quae essent in Asia, deque Persico bello, quod neque scutum neque hastam in usu haberent, facilesque essent ad subjugandum. Haec ille referens, ea quoque addebat, Milesios esse Atheniensium colonos, quos aequum esset ab eis liberari qui multum pollerent.

Θεῶσαι Ἀθηναίων τοῖσι Φυγάσι. ὁ δὲ Ἀρ-
ταφέρνης ἐκέλευέ σφεας, εἰ βυλοῖαλο σῶσι
εἶναι, καταδέκεσθαι ὀπίσω Ἰππῖην. οὐ-
κων δὴ ἐνεδέκοντο τὸς λόγους ἀποφερομένους
Ἀθηναῖοι· οὐκ ἐνδεκομένοισι δέ σφι, ἐδέδο-
κτο ἐκ τῷ Φανερῷ τοῖσι Πέρσῃσι πολεμίους
εἶναι.

Λζ. Νομίζουσι δὴ ταῦτα, καὶ διαβεβλη-
μένοισι ἐς τοὺς Πέρσας, ἐν τούτῳ δὴ τῷ
καιρῷ ὁ Μιλήσιος Ἀρισταγόρης ὑπὸ Κλεο-
μένεος τῷ Λακεδαιμονίῳ ἐξελαθεὶς ἐκ τῆς
Σπάρτης, ἀπὶ κείῳ ἐς Ἀθήνας. αὕτη γὰρ
ἡ πόλις τῶν λοιπῶν ἐδυνάστευε μέγιστον.
ἐπελθὼν δὲ ἐπὶ τὸν δῆμον ὁ Ἀρισταγόρης,
ταῦτα ἔλεγε τὰ καὶ ἐν τῇ Σπάρτῃ, περὶ
τῶν ἀγαθῶν τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ, καὶ τῷ Περ-
σικῷ πολέμῳ, ὥς ἔτε ἀσπίδα ἔτε δόρυ νο-
μίζουσι, εὐπετέες τε χειρωθῆναι εἶησαν.
ταῦτά τε δὴ ἔλεγε, καὶ πρὸς τοῖσι, τάδε,
ὥς οἱ Μιλήσιοι τῶν Ἀθηναίων εἰσὶ ἀποικοί,
καὶ οἶκός σφεας εἶη^ε ῥύεσθαι δυναμένους μέ-

^ε οἶκός σφι εἶη.

γα. καὶ ἔδεν ὅ, τι ἔκ ὑπείχετο, οἷα κάρτα δέομενος· ἐς ὃ ἀνέπεισέ σφεας. πολλοὺς γὰρ οἶκε εἶναι εὐπετέστερον διαβάλλειν ἢ ἓνα, εἰ Κλεομένεια μὲν τὸν Λακεδαιμόνιον μῦνον οὐκ οἶός τε ἐγένετο μεταβαλέειν, τρεῖς δὲ μυριάδας Αθηναίων ἐποίησε τῷτο. Αθηναῖοι μὲν δὴ ἀναπεισθέντες ἐψηφίσαντο εἴκοσι νέας ἀποσείλαι βοηθοὺς Ἰωσι, στρατηγὸν ἀποδέξαντες αὐτέων εἶναι Μηλάνθιον, ἄνδρα τῶν ἀσῶν ἔοντα τὰ πάντα δόκιμον· αὐταὶ δὲ αἱ νέες, ἀρχὴ^ε κακῶν ἐγένοντο Ἑλλησί τε καὶ βαρβάροισι.

Ζή. Αρισταγόρης δὲ προπλώσας, καὶ ἀπικόμενος ἐς τὴν Μίλητον, ἔξευρὼν βέλευμα ἀπ' οὗ Ἰωσι μὲν ἐμελλε ὑδεμὴν ὠφέλεια ἔσεσθαι, οὐδ' ὧν ἔδὲ τούτῃ εἵνεκα ἐποίεε, ἀλλ' ὅπως βασιλῆα Δαρεῖον λυπήσειε, ἐπεμψε ἐς τὴν Φρυγίην ἄνδρα ἐπὶ τῆς Παίονας τῆς ἀπὸ Στρυμόνος ποταμῦ αἰχμαλώτης γενομένης ὑπὸ Μεγαβάξ, οἰκείας

^ε ἀρχαί.

Denique nihil non pollicebatur, omnibus precibus obsecrans, donec eos induxit. Facilius enim ei visum est multos decipere quam unum: qui si Cleomenem solum fallere non potuit, id tamen in triginta millibus Atheniensium effecit. Itaque Athenienses persuasi, decrevere viginti naves Ionibus auxilio mittendas, Melanthio illis praefecto, viro inter populares per omnia spectato. Hae naves initium malorum extiterunt Graecis pariter et barbaris.

98. Ante harum egressum Aristagoras reuectus Miletum, excogitavit consilium, quod in nullam Ionum utilitatem erat redundaturum. quamquam ne ille quidem hac ratione faciebat, sed ut regi Dario molestiam afferret. Etenim misit quendam in Phrygiam ad Paeones a flumine Strymone in captivitatem abductos

per Megabazum, incolentes locum atque vicum seorsum, ad quos ut pervenit nuncius, ita verba fecit, ‘ Viri Paeones, misit
 ‘ me Aristagoras Mileti tyrannus ad o-
 ‘ stendendam vobis, si obtemperare veli-
 ‘ tis, salutem. Nunc enim cuncta Ionia
 ‘ ab rege defecit, vobisque praestat, ut
 ‘ salvi redeatis ad patriam vestram ; per
 ‘ vos quidem solos usque ad mare, dein-
 ‘ ceptis nobis jam curae erit.’ His auditis Paeones et magnam sane voluptatem acceperunt, et sumptis liberis atque uxoribus, ad mare fuga se proripuerunt: nonnullis eorum prae metu illic remanentibus. Ubi ad mare pervenere, illinc in Chium transmisere. quo postquam applicuere, eorum vestigia insequutus adfuit ingens equitatus Persarum: et quia eos assequi non potuit, misit in Chium ad illos ut eodem redirent. Cujus oratione repu-

δὲ τῆς Φρυγίης χῶρόν τε καὶ κώμην ἐπ'
 ἑωϋτῶν· ὃς ἐπειδὴ ἀπικέλο ἐς τῆς Παίον-
 νας, ἔλεγε τάδε, ἄνδρες Παίονες, ἔπεμ-
 ψέ με Αῤῖσαγόρης ὁ Μιλήτης τύραννος,
 σωτηρίην ὑμῖν ὑποθησόμενον, ἥκπερ βέ-
 λησθε πείθεσθαι. νῦν γὰρ Ἰωνίη πᾶσα
 ἀπέστηκε ἀπὸ βασιλῆος, καὶ ὑμῖν παρέχει
 σῶζεσθαι ἐπὶ τὴν ὑμετέραν αὐτέων· μέ-
 χρι μὲν θαλάσσης, αὐτοῖσι ὑμῖν· τὸ
 δὲ ἀπὸ τούτου, ἡμῖν ἤδη μελήσει. ταῦ-
 τα δὲ ἀκέσαντες οἱ Παίονες, κάρτα τε ἀ-
 σπασὸν ἐποίησαντο, καὶ ἀναλαβόντες παῖδας
 τε καὶ γυναῖκας, ἀπεδίδρυσκον ἐπὶ θάλασσαν·
 οἱ δὲ τινες αὐτέων καὶ κατέμειναν,
 ἀρρώδῃσαντες, αὐτοῖς. ἐπεὶ τε δὲ οἱ Παίον-
 νες ἀπικέαιτο ἐπὶ θάλασσαν, ἐνθεῦτεν ἐς
 Χίον διέβησαν. ἐόντων δὲ ἤδη ἐν Χίῳ, κατὰ
 πόδας ἐληλύθεε Περσέων ἵππος πολλή,
 διώκοντα τῆς Παίονας. ὥς δὲ ἔκαστος ἐλάβον,
 ἐπηγγέλλοντο ἐς τὴν Χίον τοῖσι Παίοσι,
 ὅπως εἴαν ὀπίσω ἀπέλθοιεν. οἱ δὲ Παίονες

τὸς λόγους ἔκ ἐνεδέκοντο· ἀλλ' ἐκ Χίσι μὲν Χιῶί σφεας ἐς Λέσβον ἤγαγον, Λέσβιοι δὲ ἐς Δορίσκον ἐκόμισαν. ἐνθεῦτεν δὲ πύξῃ κομιζόμενοι, ἀπικέαλο ἐς Παιονίην.

Ζθ'. Αῤισαγόρης δὲ, ἐπειδὴ οἱ τε Αἰθναῖοι ἀπικάλο⁸ εἴκοσι νηυσὶ, ἅμα ἀγόμενοι Εῤετρίων πέντε τριήρεας, οἱ οὐ τὴν Αἰθναίων χάριν ἐσρατεύοντο, ἀλλὰ τὴν αὐτέων Μιλησίων, ὀφειλόμενά σφι ἀποδιδόντες. οἱ γὰρ δὴ Μιλήσιοι πρότερον τῶσι Εῤετρίεῦσι τὸν πρὸς Χαλκιδέας πόλεμον συνδιένεικαν, ὅτε περ καὶ Χαλκιδεῦσι ἀντία Εῤετρίων καὶ Μιλησίων Σάμιοι ἐβόηθον. ἔτοι ὦν ἐπεὶ τέ σφι ἀπικοίατο, καὶ οἱ ἄλλοι σύμμαχοι παρῆσαν, ἐποιέετο σρατηίην ὁ Αῤισαγόρης ἐς Σάρδις· αὐτὸς μὲν δὴ ἔκ ἐσρατεύετο, ἀλλ' ἔμενε ἐν Μιλήτῳ· σρατηγὸς δὲ ἄλλος ἀπέδεξε Μιλησίων εἶναι, τὸν ἐωῦτοῦ ἀδελφεὸν Χαροπίνον, καὶ τῶν ἄλλων ἀσῶν, Ἐρμόφαντος.

ρ'. Απικόμενοι δὲ τῷ σὺλῳ τούτῳ Ἰω

⁸ ἀπικίατο.

diata, a Chiis sunt ex insula ista in Lesbum transportati, mox a Lesbiiis in Doriscum, unde terrestri itinere se in Paeoniam receperunt.

99. Post haec ad Aristagoram Athenienses viginti cum navibus venire, ducentes una quinque triremes Eretrienesium, qui non Atheniensium gratia militabant, sed ipsorum Milesiorum, vicem debitam illis reddentes. Nam Milesii antehac pro Eretrienfibus in bello contra Chalcidenses praestiterant auxilia, quum Samii contra Eretrienfes atque Milesios Chalcidensibus opem tulissent. Aristagoras, ubi isti atque alii socii adfuere, expeditionem fecit adversus Sardes, non tamen ipse proficiscens, sed Mileti remans, praefectis aliis ducibus Milesiorum, fratre suo Charopino, et ceterorum civium Hermophanto.

100. Hac classe Iones ubi pervenere

Ephesum, relictis navibus apud Core-
sum agri Ephesii; ipsi cum ingenti ma-
nu, sumptis viae ducibus Ephesiis, ad su-
periora tendebant, secundum flumen Cay-
strum tenentes iter. Illinc superato Tmo-
lo Sardes adveniunt, easque obsistente ne-
mine capiunt, omniaque ejus urbis, prae-
ter arcem, quam Artaphernes ipse tutaba-
tur, habens non exiguas virorum copias.

101. Quod autem impedivit, quo-
minus qui ceperant urbem, diriperent, hoc
fuit. Erant Sardibus domus pleraeque
arundineae: quae autem istarum etiam
latericiae erant, tamen ex arundinibus ta-
bulata habebant. harum unam quidam e
militibus quum incendiisset, repente ignis
ab domo in domum progressus totam ur-
bem absumpsit. Ardente urbe, Lydi et
Persarum quicunque in urbe erant, undi-
que circumventi, utpote vastante jam ex-
trema incendio, nec praebente regressum,

νῆς ἐς Εφεσον, πλοῖα μὲν κατέλιπον ἐν
Κορήσῳ τῆς Εφεσίης· αὐτοὶ δὲ ἀνέβαινον
χειρὶ πολλῇ, ποικεύμενοι Εφεσίους ἡγε-
μόνας. πορευόμενοι δὲ παρὰ πόλιν Καῦ-
ςριον, ἐνθεῦτεν ἐπεὶ τε ὑπερβάντες τὸν
Τμῶλον ἀπίκοντο, αἰρέεσι Σάρδις, οὔδε-
νός σφι ἀντιωθέντος. αἰρέεσι δὲ χωρὶς τῆς
ἀκροπόλιος τὰλλα πάντα· τὴν δὲ ἀκρό-
πολιν ἑρρύετο αὐτὸς Ἀρταφέρνης, ἔχων
δύναμιν ἀνδρῶν ἐκ ὀλίγην.

ρα'. Τὸ δὲ μὴ λεηλατῆσαι ἐλόντάς
σφας τὴν πόλιν, ἔχε τόδε. ἔσαν ἐν τῇσι
Σάρδισι οἰκίαι, αἱ μὲν πλεῦνες, καλάμι-
ναι· ὅσαι δ' αὐτέων κ' πλίνθιναι ἔσαν, κα-
λάμῃς εἶχον τὰς ὀροφάς· τῆτέων δὲ μίην
τῶν τις στρατιωτέων ὥς ἐνέπρησε, αὐτίκα
ἀπ' οἰκίης ἐς οἰκίην ἰὸν τὸ πῦρ, ἐπενέμετο
τὸ ἄστυ ἅπαν. καιομένῃ δὲ τοῦ ἄσπεος, οἱ
Λυδοὶ τε καὶ ὅσοι Περσέων ἐνῆσαν ἐν τῇ
πόλει, ἀπολαμφθέντες πάντοθεν, ὥς τε τὰ
περιέχοντα νεμομένῃ τῇ πυρὸς, καὶ ἐκ ἑ-

χονίος ἐξήλυσιν ἐκ τῷ ἄσπερος, συνέρρεον ἔς
 τε τὴν ἀγορὴν καὶ ἐπὶ τὸν Πακτωλὸν πο-
 ταμὸν, ὃς σφι ψῆγμα χρυσοῦ καταφορέων
 ἐκ τῷ Τμῶλι, διὰ μέσης τῆς ἀγορῆς ῥέει,
 καὶ ἔπειτα ἔς τὸν Ἑρμόν ποταμὸν ἐκδιδῶ,
 ὃ δὲ ἔς θάλασσαν· ἐπὶ τῷτον δὴ τὸν Πα-
 κίωλόν, καὶ ^α ἔς τὴν ἀγορὴν ἀθροίζόμενοι οἱ
 τε Λυδοὶ καὶ οἱ Πέρσαι, ἠναγκάζοντο ἀμύ-
 νεσθαι. οἱ δὲ Ἴωνες ὀρέωντες τοὺς μὲν τῶν
 πολεμίων ἀμυνομένους, τῆς δὲ, σὺν πλήθει
 πολλῷ προσφερομένους, ἐξανεχώρησαν δει-
 σαντες πρὸς τὸ ἕρος τὸ Τμῶλον καλεόμε-
 νον· ἐνθεῦτεν δὲ ὑπὸ νύκτι ἀπαλάσσαντο
 ἐπὶ τὰς νέας.

ρβ'. Αἱ δὲ Σάρδις ἐνεπρήσθησαν ^β, ἐν δὲ
 αὐτῇσι καὶ ἱρὸν ἐπιχωρίης θεῷ Κυβέλης·
 τὸ σκηπτόμενοι οἱ Πέρσαι, ὕψερρον ἀντενε-
 πίμπρασαν τὰ ἐν Ἑλλησι ἱρά. τότε δὲ
 οἱ Πέρσαι οἱ ἐντὸς Ἀλυος ποταμῷ νομοῦς
 ἔχοντες, προπυνθανόμενοι ταῦτα, συνηλί-
 ζοντο καὶ ἐβόηθησαν τοῖσι Λυδοῖσι· καὶ κως ἐν

^α τὸν ποταμὸν, β. ^β νίας. Καὶ Σάρδις μὲν ἐνεπρήσθησαν.

ex urbe in forum confluunt, et ad amnem Pactolum, qui medium forum interfluens, ramenta auri e Tmolo illis deferens, medium forum interfluit, ac deinde flumini Hermo immiscetur, et ille mari. Ad hunc amnem et in forum conglobati Lydi pariter et Persae sese defendere adigebantur. Iones videntes hostium alios sese tutantes, alios magna multitudine se obviam ferentes, metu perculsi, ad montem qui dicitur Tmolus sese recipiunt, atque illinc noctu ad naves discedunt.

102. Crematis Sardibus, deflagavit una templum Cybebes indigenae deae : cujus praetextu postea Persae templa in Graecis cremaverunt. Hoc ubi Persae qui intra Halyn domicilia habebant, resciverunt, tunc vero ad ferendam Lydis opem convenerunt : nec adepti Sardibus

Iones jam illinc profectos, eadem via insequuti, comperiunt Ephesi: congressique cum illis ex adverso instructis, in fugam eos vertunt, multosque occidunt, et in his cum alios illustres viros, tum Eualcidem Eretrienſium ducem, qui in certaminibus quorum praemia erant coronae, illas adeptus fuerat, et a Simonide Ceo majorem in modum celebratus. Ex ea pugna qui evasere, per urbes fuere dissipati.

103. Et tunc quidem ita dimicatum est. Athenienses autem, post haec desertis prorsus Ionibus, etsi per nuncios Aristagoras magnopere rogaret, negaverunt se auxilio futuros. Quorum societate fraudati Iones, tamen quoniam ista adversus Darium egerant, nihilo segnius bellum adversus regem parabant: Helleſpontumque inveſti, Byzantium ac ceteras circa

μὲν Σάρδισι οὐκέτι ἔοντας τῆς Ἰωνας εὐρί-
σκεισι, ἐπόμενοι δὲ κατὰ σίβον, αἰρέεσι αὐ-
τῆς ἐν Εφέσῳ. καὶ ἀντετάχθησαν μὲν οἱ
Ἴωνες, συμβαλόντες δὲ, πολλὸν ἐσώθησαν.
καὶ πολλὰς αὐτέων οἱ Πέρσαι φονεύουσι,
ὀνομαστὴς τε ἄλλης· ἐν δὲ δῆ, καὶ Εὐαλκί-
δεα ^α στρατηγέοντα Ερεβριέων, σεφανηφόρους
τε ἀγῶνας ἀναρράρηκόντα, καὶ ὑπὸ Σιμων-
νίδεω τῷ Κηϊῦ πολλὰ αἰνεθέντα. οἱ δὲ αὐ-
τέων αὐτίκα ^β ἀπέφυγον τὴν μάχην, ἐ-
σκεδάσθησαν ἀνὰ τὰς πόλεις.

ργ'. Τότε μὲν δὴ ἔτῳ ἡγωνίσαντο. με-
τὰ δὲ, Ἀθηναῖοι μὲν τοπαράπαν ἀπολι-
πόντες τοὺς Ἴωνας ἐπικαλεομένους σφέας
πολλὰ δι' ἀγγέλων Ἀρισταγόρεω, οὐκ ἔφα-
σαν τιμωρήσειν σφίσι. Ἴωνες δὲ τῆς Αθη-
ναίων συμμαχίης σερηθέντες, (οὕτω γάρ
σφι ὑπῆρχε πεποιημένα ἐς Δαρεῖον) ἔδδ' ἐν
δὴ ἦσαν ^γ τὸν πρὸς τὸν βασιλῆα πόλεμον
ἐσκευάζοντο. πλώσαντες δὲ ἐς τὸν Ἑλλή-
σποντον, Βυζαντίον τε καὶ τὰς ἄλλας πόλι-

^α MS. Εὐαλκίδην. ^β Hacc vox αὐτίκα non est in MS. ^γ ἔδδ' ἦσαν.

ας ἀπάσας τὰς ταύτη, ὑπ' ἐωϋτοῖσι ἐποίησαντο· ἐκπλώσαντές τε ἔξω τὸν Ἑλλήσποντον, Καρίης τὴν πολλὴν προσεκτήσαντο σφίσι σύμμαχον εἶναι. καὶ γὰρ τὴν Καῶνον πρότερον οὐ βυλομένην συμμαχεῖν, ὡς ἐνέπρησαν τὰς Σάρδεις, τότε σφι καὶ αὕτη προσεγένετο.

ρδ'. Κύπριοι δὲ ἐθελονταὶ σφι πάντες προσεγένοντο, πλὴν Αμαθυσίων. ἀπέσκησαν γὰρ καὶ ἔτι οἱ ὧδε ἀπὸ Μήδων· ἦν Ονήσιλος, Γόργου μὲν τοῦ Σαλαμινίων βασιλῆος ἀδελφεὸς νεώτερος, Χέρσιος δὲ τῷ Σιρώμῃ τῷ Εὐέλθοντος παῖς. ἔτος ὡνὴρ πολλάκις μὲν καὶ πρότερον τὸν Γόργον παρηγορέατο ἀπίσασθαι ἀπὸ βασιλῆος, τότε δὲ ὡς καὶ τῷ Ἰωνᾷ ἐπύθετο ἀπεσῆναι, πάλιν ἐπικείμενος ἐνῆγε. ὡς δὲ ἔκ' ἐπειθε τὸν Γόργον, ἐνθαῦτά μιν φυλάξας ἐξελθόντα τὸ ἄστυ τὸ Σαλαμινίων ὁ Ονήσιλος, ἅμα τοῖσι ἐωϋτῷ σασιώτῃσι, ἀπεκλήϊσε τῶν πυλέων. Γόργος μὲν δὴ σερηθεὶς τῆς πόλιος, ἔφευγε

urbes in suam potestatem redegerunt. Inde eundem evecti, magnam Cariae partem in belli societatem adsciverunt. nam Caunus, quae prius societatem facere recusaverat, ubi Sardes conflagrarunt, et ipsa Ionibus accessit.

104. Cyprii quoque omnes ultro, exceptis Amathusiis, accesserunt. Defecerunt autem Cyprii a Medis in hunc modum: Erat Onesilus, Gorgi Salaminiorum regis frater minor, Chersis filius, Siromi nepos, Euelthontis pronepos. Hic vir, quum saepenumero antea Gorgum sollicitasset ad rebellandum ab rege, tunc audiens etiam Ionas rebellasse, vehementius urgere hominem institit. In quo quia nihil proficiebat Onesilus, observato tempore dum oppidum Salaminiorum egressus foret, una cum suae factionis hominibus, eum portis exclusit. Gorgus oppi-

do exutus, ad Medos fugit: eo potitus Onesilus Cypriis omnibus ut rebellarent suadebat: persuasis ceteris, Amathusios rebellare abnuentes obsidione circumdedit.

105. Dum hic Amathuntem obsidet, Darius, ut ei nunciatum est Sardes captas incensasque ab Atheniensibus atque Ionibus, et hujus coetus ducem fuisse, ut talia contexerentur, Aristagoram Milesium, fertur primo, ut haec audivit, Iones nihili fecisse, probe sciens non fuisse illos prae contemptu sui rebellaturos; interrogasse quinam essent Athenienses: dein id quum audisset, tum arcum poposcisse, eoque sumpto, sagittam quam imposuerat, in coelum emisisse: et ea in aërem emissam, dixisse, ‘O Jupiter, contingat mihi Athenienses ulcisci!’ Atque haec loquutus, cuidam famulorum praecepisse, ut

ἐς Μήδης· Ονήσιλος δὲ ἤρχε Σαλαμῖνος,
καὶ ἀνέπειθε πάντας Κυπρίους συναπίστα-
σαι. τὸς μὲν δὴ ἄλλης ἀνέπεισε· Αμα-
θυσίους δὲ ἔβηλομένους οἱ πείθεσθαι, ἐπο-
λιόρκεε προσκατήμενος.

ῥέ. Ονήσιλος μὲν νυν ἐπολιόρκεε Αμα-
θύντα. βασιλεῖ δὲ Δαρείῳ, ὡς ἐξαγγέλθη
Σάρδεις ἀλίσσας ἐμπεπρῆσθαι^δ ὑπὸ τε Α-
θηναίων καὶ Ιώνων, τὸν δὲ ἡγεμόνα γενέ-
σθαι τῆς συλλογῆς, ὥς τε ταῦτα συνυφαν-
θῆναι, τὸν Μιλήσιον Αρισαγόρην, πρῶτα
μὲν λέγεται αὐτὸν, ὡς ἐπύθετο ταῦτα,
Ιώνων ἑδένα λόγον ποιησάμενον, εὖ εἰδότα
ὡς οὗτοί γε οὐ καταπροΐξοντα ἀποσάνεις,
εἶρεσθαι οἳ τινες εἶεν οἱ Αθηναῖοι. μετὰ δὲ
πυθόμενον, αἰτῆσαι τὸ τόξον. λαβόντα δὲ
καὶ ἐπιθέντα οἷσόν, ἄνω πρὸς τὸν^ε οὐρανὸν
ἀπεῖναι· καὶ μιν ἐς τὸν ἥερα βαλόντα,
εἰπεῖν, ‘Ω Ζεῦ, ἐκγενέσθαι^ς μοι Αθῆ-
‘ναίης τίσασθαι.’ εἴπαντα δὲ ταῦτα,
προστάξαι ἐνὶ τῶν Σεραπόντων, δεῖπνους

^δ ἱμνησθῆναι. ^ε ἄνω ἰς τὸν. ^ς ἐκγενέσθαι.

προκειμένῃ αὐτῷ, ἔς τρίς ἐκάστοτε εἶπεν,
 ‘ Δέσποια, μέμνεο τῶν Αθηναίων.’

ρς'. Προστάξας δὲ ταῦτα, εἶπε, κα-
 λέσας ἔς ὅφιν Ἰσιαῖον τὸν Μιλήσιον, τὸν
 ὃ Δαρεῖος κατεῖχε χρόνον ἤδη πολλόν,
 ‘ Πυνθάνομαι Ἰσιαῖε ἐπίτροπον τὸν σὸν,
 ‘ τῷ σὺ Μίλητον ἐπέτρεψας, νεώτερα
 ‘ ἔς ἐμὲ πεποιηκέναι πρήγματα. ἄνδρας
 ‘ γάρ μοι ἐκ τῆς ἐτέρης ἡπείρου ἐπαγα-
 ‘ γών, καὶ Ἰωνας σὺν αὐτοῖσι, τοὺς δώσον-
 ‘ τας ἐμοὶ δίκην τῶν ἐποίησαν, τέτους ἀ-
 ‘ ναγνώσας ἅμα ἐκείνοισι ἐπεῖθαι, Σαρ-
 ‘ δίων με ἀπεξέρησε. νῦν ὦν κῶς τοι φαί-
 ‘ νεται ταῦτα ἔχειν καλῶς; κῶς δὲ ἄνευ
 ‘ τῶν σῶν βουλευμάτων τοιῶτόν τι ἐπρήχ-
 ‘ θη; ὄρα μὴ ἐξ ὑσέρης σεαυτὸν ἐν αἰ-
 ‘ τίῃ χῆς.’ εἶπε πρὸς ταῦτα ὁ Ἰσιαῖος,
 ‘ Βασιλεῦ κοῖον ἐφθέγξαι ἔπος, ἐμὲ βου-
 ‘ λεῦσαι πρῆγμα, ἐκ τῶ σοί τι ἢ μέγα ἢ
 ‘ σμικρὸν ἐμελλε λυπηρὸν ἀναχῆσειν; τί
 ‘ δ’ ἂν ἐπιδιζήμενος, ποιέοιμι ταῦτα; τεῦ δὲ

sibi semper apposita coena ter diceret,
 ‘ Here, memento Atheniensium.’

106. Et quum hoc praecepisset, accito ad suum conspectum Histiaeο Milefio, quem Darius jam diu detinebat, ita eum fuisse alloquutus, ‘ Audio, Histiaeε, procuratorem tuum, cui tu Miletum dedidisti, novas adversum me res esse molitum. viros enim ex altera continente adductos et cum illis Iones (qui mihi commissorum poenas dabunt) eos quum commovisset cum illis alteris me Sardibus privavit. Nunc igitur quomodo videntur haec tibi bene habere? quomodo tale quid sine tuis consiliis actum est? Proinde vide ne rursus teipsum in culpam induas.’ Ad haec Histiacus, ‘ Quodnam, inquit, rex protulisti verbum? mene consulere rem, quae tibi sit quippiam sive multum sive parum molestiae allatura? Quid mihi quaerens ista facerem? aut cujus rei indigens? cui omnia

218 TERPSICHORE. V.

‘ adfunt quae tibi? quem tu omnium con-
 ‘ filiorum tuorum communione dignaris?
 ‘ Quod si istud quod ais egit procurator
 ‘ meus, sic habeto, id eum fecisse suo
 ‘ consilio. Sed prorsus sermonem istum
 ‘ non admitto, quasi Mileſii ac meus pro-
 ‘ curator quippiam rerum novarum fece-
 ‘ rint circa imperium tuum: ſiquid tamen
 ‘ huiusmodi faciunt, et tu id quod eſt au-
 ‘ diſti, rex, intellige quid rei egeris, dum
 ‘ me a mari ablegandum putaſti. nam I-
 ‘ ones id agere aggreſſi videntur, poſt-
 ‘ quam ego ex ipſorum conſpectu ſum a-
 ‘ motus, cujus aggrediendi jam pridem li-
 ‘ bidine tenebantur: quum me manen-
 ‘ te in Ionia, nulla civitas vel minimum
 ‘ commoverit. Proinde nunc propere di-
 ‘ mitte me ut in Ioniam contendam, il-
 ‘ lic omnia negotia tibi in integrum reſti-
 ‘ tuturus, et hunc Mileti procuratorem,
 ‘ talium rerum machinatorem, in tuam
 ‘ poteſtatem reſtaſturus. Haec, quum ex

ἔνδεής ἐών; τῷ πάρα μὲν πάντα ὅσα περ
 σοί, πάντων δὲ πρὸς σέο βουλευμάτων
 ἐπακθεῖν ἄξιεῦμαι; ἀλλ' εἴπέρ τι τοι-
 ὅτον οἶον σὺ εἴρηκας πρήσσει ὁ ἐμὸς ἐπί-
 τροπος, ἰοῦσι αὐτὸν ἐπ' ἐωϋτῆ βαλλό-
 μενον πεποιηκέναι^α. ἀρχὴν δὲ ἔγωγε ἔ-
 δεῖν ἐνδέκομαι τὸν λόγον, ὅπως τι Μιλή-
 σιοι καὶ ὁ ἐμὸς ἐπίτροπος νεώτερον πρήσ-
 σαι περὶ πρήγματα τὰ σά· εἰ δὲ ἄρα
 τί τοιῶτο ποιεύσι, καὶ σὺ τὸ ἐὼν ἀκήκοας
 ὦ βασιλεῦ, μάθε οἶον πρήγμα ἐργάσαιο,
 ἐμὲ ἀπὸ θαλάσσης ἀνάσπασον ποιήσας.
 Ἴωνες γὰρ οἴκασιν, ἐμεῦ ἐξ ὀφθαλμῶν σφι
 γενομένους, ποιῆσαι τῶν πάλαι ἡμερον εἶ-
 χον· ἐμέο δὲ ἂν ἐόντος ἐν Ἰωνίῃ, οὐδε-
 μίη πόλις ὑπεκίνησε. νῦν ὦν ὡς τάχος
 με ἄφες πορευθῆναι ἐς Ἰωνίην, ἵνα τοι κεί-
 νά τε πάντα καταρτήσω ἐς τῷϋτό, καὶ
 τὸν Μιλήτην ἐπίτροπον τῶτον τὸν ταῦ-
 τα μηχανησάμενον, ἐγχειρίθειον παρα-
 δῶ. ταῦτα δὲ κατὰ νόον τὸν σὸν ποιή-

^α πιπρηχίται.

' σας, θεὸς ἐπόμενυμι τὰς βασιλῆϊς, μὴ
 ' μὲν πρότερον ἐκδύσασθαι, τὸν ἔχων κι-
 ' θῶνα ^ῃ καταβήσομαι ἐς Ἰωνίην, πρὶν ἂν
 ' τοι Σαρδῶ νῆσον τὴν μεγίστην, δασμοφό-
 ' ρον ποιήσω.'

ρζ. Ἰστιάϊος μὲν λέγων ταῦτα, διέβα-
 λε· Δαρεῖος δὲ, ἐπείθετο· καὶ μιν ἀπῖει,
 ἐντειλάμενος, ἑπεὰν τὰ ὑπέχετό οἱ ἐπι-
 τελέα ποιήσῃ, παραγίνεσθαι οἱ ὀπίσω ἐς
 τὰ Σῶσα.

ρή. Ἐν ᾧ δὲ ἡ ἀγγελίη τε περὶ τῶν
 Σαρδίων ^ς παρὰ βασιλῆα ἀνῆίε, καὶ Δαρεῖος
 τὰ περὶ τὸ τόξον ποιήσας, Ἰστιάῳ ἐς λό-
 γους ἦλθε, καὶ Ἰστιάϊος μεμετιμένος ὑπὸ
 Δαρείῳ, ἐκομίζετο ἐπὶ θάλασσαν· ἐν τῷ
 παντὶ τῷ χρόνῳ ἐγίνετο τὰδε. πο-
 λιορχέοντι τῷ Σαλαμινίῳ Οἰησίλῳ Α-
 μαθουσίους ἐξαγγέλλεται, νηυσὶ στρατιὴν
 πολλὴν ἄγοντα Περσικὴν Ἀρτύειον, ἄν-
 δρα Πέρσῃν, προσδόκιμον ἐς τὴν Κύπρον εἶ-
 ναι. πυθόμενος δὲ ταῦτα ὁ Οἰησίλος, κή-

^ῃ ἔχω κιθῶνα. ^ς ἀγγελίη τῶν Σαρδίων. Ita solum habet MS.

‘ animi tui sententia confecero, juro per
 ‘ deos regios me non prius exuturum hanc
 ‘ vestem, qua indutus in Ioniam descen-
 ‘ dam, quam Sardiniam insulam maxi-
 ‘ mam tibi tributariam reddam.’

107. Haec Histiaeus fallendi gratia dicebat, quibus persuasus Darius hominem dimisit, praecipiens ut posteaquam ea quae spononderat praestitisset, ad se Susa reverteretur.

108. Dum nuncius de Sardibus ad regem venit, Dariusque illud circa arcum fecit, et Histiaeum est alloquutus, Histiaeusque ab eo dimissus ad mare se contulit, isto interea omni tempore haec gesta sunt: Onesilo Salaminio Amathusios obsidenti nuncius affertur, Artybium virum Persam navibus magnam vim Persarum vehentibus cursum tenere in Cyprum. Quo accepto, Onesilus legatos pas-

222 TERPSICHORE. V.

sim in Ioniam dimittit ad Iones evocandos: qui non diu in deliberando cunctati, cum magna classe ad eum se contulerunt. Et quum Cyprum tenuissent, Persae navibus e Cilicia trajecerunt, terrestrique itinere Salaminem contenderunt, Phoenicibus classe circumeuntibus promontorium quae Claves Cypri vocantur.

109. His ea facientibus, Cyprii tyranni convocatis Ionum ducibus dixere,
 ‘ Viri Iones, vobis nos Cyprii optionem da-
 ‘ mus cum utris dimicare velitis, cum Per-
 ‘ sis an cum Phoenicibus. Si terra ma-
 ‘ vultis cum Persis acie configere, jam
 ‘ tempus est e navibus egrediendi, et in
 ‘ acie standi, ut nos vestras ingressi naves,
 ‘ cum Phoenicibus dimicemus: sin cum
 ‘ Phoenicibus fortunam tentare mavultis,
 ‘ facere vos opus est. Eligite horum al-
 ‘ terutrum, ut quantum in nobis situm

φυκας διέπεμπε ἐς τὴν Ἰωνίην, ἐπικαλεί-
 μένός σφεας. Ἰωνες δὲ ἕκ ἐς μακρὴν βελευ-
 σάμενοι, ἤκον πολλῷ σόλῳ. Ἰωνές τε δὴ
 παρῆσαν ἐς τὴν Κύπρον, καὶ οἱ Πέρσαι
 νηυσὶ διαβάντες ἐκ τῆς Κιλικίης, ἦσαν ἐ-
 πὶ τὴν Σαλαμῖνα πεζῇ· τῇσι δὲ νηυσὶ οἱ
 Φοῖνικες περιέπλων τὴν ἄκρην, αἱ καλέ-
 ονται Κληίδες τῆς Κύπρου.

ρθ'. Τότε δὲ τοῖς τοιούτοις γινομένοις, ἔλεξαν
 οἱ τύραννοι τῆς Κύπρου, συγκαλέσαντες
 τῶν Ἰώνων τὰς στρατηγὰς, Ἀνδρες Ἰωνες,
 αἶρεσιν ὑμῖν δίδομεν ἡμεῖς οἱ Κύπριοι, ὁ-
 κοτέροισι βέλεσθε προσφέρεισθαι, ἢ Πέρ-
 σῃσι^d, ἢ Φοῖνιξι. εἰ μὲν γὰρ πεζῇ βέ-
 λεσθε ταχύνετε Περσέων διαπειρᾶσθαι,
 ὥρῃ ἂν εἴη ὑμῖν, ἐκβάντας ἐκ τῶν νεῶν
 τάσσεσθαι πεζῇ, ἡμέας δὲ ἐς τὰς νέας
 ἐμβαίνειν τὰς ὑμετέρας, Φοῖνιξι ἀντα-
 γωνισμένους· εἰ δὲ Φοινίκων μᾶλλον βέ-
 λεσθε διαπειρᾶσθαι, ποιέειν χρεὼν ἐστὶ
 ὑμέας. ὁκότερ' ἂν δὴ τυτέων ἔλοισθε,

^d προσφίρεσθαι, Πέρσῃσι.

‘ ὅπως τὸ κατ’ ἡμέας ἔσαι ἢ τε Ἰωνίη καὶ
 ‘ ἢ Κύπρος ἐλευθέρη.’ εἶπαν οἱ Ἴωνες πρὸς
 ταῦτα, ‘ Ἡμέας ἀπέπεμψε τὸ κοινὸν
 ‘ τῶν Ἰώνων, φυλάσσοντας τὴν θάλασ-
 ‘ σαν, ἀλλ’ οὐκ ἵνα Κυπρίοισι τὰς νέας
 ‘ παραδόντες, αὐτοὶ Πέρσησι πεζῇ προσ-
 ‘ φερώμεθα. ἡμεῖς μὲν νυν ἐπ’ οὗ^ε ἐτάχ-
 ‘ θημεν, ταύτῃ πειρησόμεθα εἶναι χρη-
 ‘ σοί^ε. ὑμέας δὲ χρεῶν ἐστὶ ἀναμνησθέν-
 ‘ τας οἷα ἐπάχετε δουλεύοντες πρὸς τῶν
 ‘ Μήδων, γίνεσθαι ἄνδρας ἀγαθούς.’ Ἴωνες
 μὲν τέτοισι ἀμείψαντο.

ρί. Μετὰ δὲ, ἡκόντων ἐς τὸ πεδίον τὸ
 Σαλαμινίων τῶν Περσέων, διέτασσον οἱ
 βασιλεῖς τῶν Κυπρίων, τοὺς μὲν ἄλλους
 Κυπρίους κατὰ τῆς ἄλλης στρατιώτας ἀν-
 τιτάσσοντες. Σαλαμινίων δὲ καὶ Σολίων ἀ-
 πολέξαντες τὸ ἄριστον, ἀντέτασσον Πέρση-
 σι. Αἰτυβίῳ δὲ τῷ στρατηγῷ τῶν Περσέ-
 ων ἐθελοντὴς ἀντετάσσειτο Ονήσιλος.

ριά. Ἡλαυνε δὲ ἵππον ὁ Αἰτυβίος δεδι-

^ε μὲν νυν ὅκυ. ^ε χρηστοὶ γενίσθαι.

‘ est, Ionia atque Cyptus sint liberae.’ Ad
 haec Iones, ‘ Commune, inquit, Io-
 niae nos misit ad mare tutandum, non
 ‘ ut naves Cypriis tradentes, ipsi cum Per-
 sis in terra confligeremus. Nos quidem
 ‘ igitur ubicunque collocati fuerimus, ut
 ‘ operam navemus enitemur : vos vero de-
 ‘ betis qualia servientes fueritis passi ab
 ‘ Medis reminiscetes, viros egregios vos
 ‘ ostendere.’ Haec Iones responderunt.

110. Post haec Persis in campum
 Salaminiorum tendentibus, Cyprii reges
 adversus alios milites constituerunt alios
 Cyprios; adversus Persas optimum quod-
 que Salaminiorum ac Solensium. adver-
 sus Artybium Persarum ducem Onesilus
 ultro constitit.

111. Insidebat Artybius equo in ar-

matum erigere se docto. Quod audiens
 Onesilus, (erat enim ei satelles genere
 Car, sanequam peritus rei bellicae, et ali-
 oqui audaciae plenus) ad hunc, 'Audio;
 ' inquit, Artybii equum stantem et erectum,
 ' et pedibus simul atque ore pug-
 ' nam adjuvare adversus adversarium; pro-
 ' inde tu propere inita ratione dicito utrum
 ' malis observare, equumne tibi feri-
 ' riendum, an ipsum Artybium.' Ad quem
 servus suus, 'Ego vero, inquit, rex, pa-
 ' ratus sum et utrumque et alterutrum et
 ' omnino quicquid imperaveris, facere.
 ' promam tamen quod rebus tuis esse con-
 ' ducibilis sentiam, regem ac ducem o-
 ' portare cum rege ac duce certare. si-
 ' ve enim talem occidas, decori tibi fore: si-
 ' ve (quod secundum est) ille te, (quod

δαγμένον πρὸς ὀπλίτην ἀντιτάσσεται ὄρ-
 θόν. πυθόμενος ὦν ταῦτα ὁ Οὐκῆσιλος, ἦν
 γάρ οἱ ὑπασπιστῆς γένος μὲν Κάρ, τὰ δὲ
 πολέμια κάρλα δόκιμος^α, καὶ ἄλλως λήμι-
 μαίος πλέος, εἶπε πρὸς τῷτον, ‘ Πυνθαί-
 νομαι τὸν Ἀρτυδίου ἵππον ἰσχυρότερον ὄρ-
 θόν, καὶ ποσὶ καὶ σόματι κατεργάζεσθαι
 πρὸς τὸν ἂν προτερεχθῇ· σὺ ὦν βούλευ-
 σάμενος, αὐτίκα εἶπε ἐκότερον βούλεαι
 φυλάξας πληῆσαι, εἴτε τὸν ἵππον, εἴτε
 αὐτὸν Ἀρτύδιον.’ εἶπε πρὸς ταῦτα ὁ
 ὀπάων αὐτοῦ, ‘ Ω βασιλεῦ, ἐτοῖμος μὲν
 ἐγὼ εἰμι παιέειν καὶ ἀμφοτέρω, καὶ τὸ ἑ-
 τερον αὐτῶν, καὶ πάντως τὸ ἂν ἐπιτάσῃς
 σὺ. ὡς μέντοι ἔμοιγε δοκεῖ εἶναι τοῖσι
 σῶσι πρήγμασι προσφερέσθαι, φράσω.
 βασιλῆα μὲν καὶ στρατηγὸν χρεὼν εἶναί
 φημι βασιλεῖ τε καὶ στρατηγῷ προσφέρε-
 σθαι. ἦντε γὰρ κατέλης ἄνδρα στρατη-
 γόν, μέγα τοι γίνεσθαι· καὶ δεύτερον^β, ἦν
 σε ἐκεῖνος (τὸ μὴ γένοιτο) ὑπ’ ἀξίου χρεῶ

^α γινόμενος μὲν καὶ τὰ πολίμια κάρλα δόκιμος. ^β δεύτερον.

‘ καὶ ἀποθανεῖν, ἡμίσεα συμφορῇ· ἡμέας
 ‘ δὲ τὸς ὑπηρέτας ἑτέροισί τε ὑπηρέτησι
 ‘ προσφέρεσθαι· καὶ πρὸς ἵππον, τῷ σὺ τὰς
 ‘ μηχανὰς μηδὲν φοβηθῆς· ἐγὼ γὰρ δὴ
 ‘ τοι ὑποδέκομαι μή μιν ἀνδρὸς ἔτι γε μη-
 ‘ δενὸς σῆσεσθαι ἐναντίον.’

ρβ'. Ταῦτα εἶπε, καὶ μεταυτίκα συν-
 έμισγε τὰ στρατόπεδα πεζῇ, καὶ νηυσί. νη-
 υσί μὲν νυν Ἴωνες ἄκροι γενόμενοι, ταύτην
 τὴν ἡμέρην ὑπερεβάλοντο τὸς Φοίνικας, καὶ
 τουτέων Σάμιοι ἠρίσενσαν· πεζῇ δὲ, ὡς
 συνῆλθε τὰ στρατόπεδα, συμπεσόντα ἐμά-
 χοντο. κατὰ δὲ τὸς στρατηγὸς ἀμφοτέρους
 τάδε ἐγίνετο. ὡς προσεφείλετο πρὸς τὸν Ο-
 νήσιλον ὁ Αρτύσιος ἐπὶ τῷ ἵππῳ κατήμε-
 νος, ὁ Ονήσιλος, κατὰ ξυνεθήκατο τῷ ὑ-
 πασπιστῇ, παίει προσφερόμενον αὐτὸν τὸν
 Αρτύσιον· ἐπιβαλόντος δὲ τοῦ ἵππου τοὺς
 πόδας ἐπὶ τὴν Ονήσιλος ἀσπίδα, ἐνθαῦτα
 ὁ Κάρ δρεπάνῳ πλήξας, ἀπαράσσει τοῦ
 ἵππου τὸς πόδας. Αρτύσιος μὲν δὴ ὁ στρα-

‘ abſit!) ab digno occidi dimidiata cala-
 ‘ mitas; nos vero famulos cum famulis
 ‘ aliis conſligere: et quod ad equum at-
 ‘ tinet, non eſt cauſſa cur ejus artificium
 ‘ extimeſcas. recipio enim tibi eum poſt-
 ‘ hac adverſus neminem ſe erecturum.’

I I 2. Haec illo loquuto, mox exer-
 citus conſligere terreſtres navaleſque: et
 claſſe quidem Iones eo die ſtrenue pug-
 nantes ſuperavere Phoenices: Samiorum
 tamen praecipua virtus extitit. In terra
 autem, ubi concurſum eſt, dum acies di-
 micant, circa ambos imperatores hoc ac-
 tum eſt. Ubi Artybius equo cui inſidebat
 in Oneſilum invectus eſt, Oneſilus (uti
 convenerat cum ſatellite) ipſe invadentem
 Artybium ferit, mox equo pedes injicien-
 te in ſcutum Oneſili, ibi Car falce percu-
 tiens equi pedes abſcidit. Quo ictu Arty-

230 TERPSICHORE. V.

bis Persarum imperator illic una cum equo corruit.

113. Ceteris autem pugnando occupatis, Stesenor Curii tyrannus, non parum circa se copiarum habens, prodidit socios. Curientes hi Argivorum coloni dicuntur esse. Post horum proditionem, statim Salaminiorum bellici currus idem Curientibus fecere. quo ex facto Persae Cypriis superiores extitere. Horum acie in fugam versa, cum alii multi occubuerent, tum vero Onesilus Chersis filius, qui Cyprios ad defectionem induxerat, et Soliorum rex Aristocyprus Philocypri filius, ejus, inquam, Philocypri, quem Solon Atheniensis Cyprum profectus inter tyrannos maxime versibus celebravit.

114. Onesili quidem caput Amathusii, quoniam ipsos obsederat, abscisum in oppidum retulerunt ac supra portas suspenderunt. Quod suspensum quum jam

τηγὸς τῶν Περσέων ὁμῶ τῷ ἵππῳ πίπτει
αὐτῷ ταύτῃ.

ργ'. Μαχομένων δὲ καὶ τῶν ἄλλων Στη-
σίνωρ, τύραννος ἐὼν Κουρίη, προδιδῶ ἔχων
δύναμιν ἀνδρῶν περὶ ἐαυτὸν ἔμικρήν. οἱ δὲ
Κυρίεες ἔτιοι λέγονταί εἶναι Ἀργείων ἀπο-
κοι. Προδόντων δὲ Κυρίων, αὐτίκα καὶ τὰ
Σαλαμινίων πολεμιστήρια ἄρματα τῷτ' ὁ
τοῖσι Κυριεῦσι ἐποίησε. γινομένων δὲ τετέ-
ων, κατυπέρτεροι ἔσαν οἱ Πέρσαι τῶν Κυ-
πρίων. τετραμμένῃ δὲ τῷ στρατοπέδῳ, ἄλ-
λοι τε ἔπεσον πολλοί, καὶ δὴ καὶ Ονήσιλός
τε ὁ Χέρσιος, ὅσπερ τὴν Κυπρίων ἀπόστα-
σιν ἐπρήξε, καὶ ὁ Σολίων βασιλεὺς Αἰγύ-
κυπρος, ὁ Φιλοκύπρος. Φιλοκύπρος δὲ τότε
τὸν Σόλων ὁ Αθηναῖος ἀπικόμενος ἐς Κύ-
προν, ἐν ἔπεισι αἴνεσε τυράνων μάλις.

ριδ'. Ονήσιλος μὲν νυν Ἀμαθέσιοι, ὅτι
σφέας ἐπαλιόρχησε, ἀποταμάντες τὴν κε-
φαλὴν, ἐκόμισαν ἐς Ἀμαθύνια. καὶ μιν ἀ-
νεκρέμασαν ὑπὲρ τῶν πυλέων. κρεμαμέ-

^c ἀπικρίμασαν.

νης δὲ τῆς κεφαλῆς, καὶ οὔσης ἤδη κοίλης, ἐσμὸς μελίσσων ἐσθὺς ἐς αὐτήν, κηρίων μιν ἐνέπλησε. τῷτ' δὲ γενομένῃ τοιάτῃ, ἐχρέωνίῳ γὰρ περὶ αὐτῆς οἱ Αμαθῆσιοι, ἔμαντεύθη σφί, τὴν μὲν κεφαλὴν κατελόντας θάψαι, Ονησίλεω δὲ θύειν ὡς ἡρώϊ ἀνὰ πᾶν ἔτος· καὶ σφί ποιεῦσι ταῦτα, ἄμεινον συνοίσεσθαι. Αμαθῆσιοι μὲν ἐποίουν^d ταῦτα καὶ τὸ μέχρις ἐμεῦ.

ριέ'. Ἴωνες δὲ οἱ ἐν Κύπρῳ ναυμαχῆσαντες, ἐπεὶ τε ἔμαθον τὰ πρήγματα τὰ Ονησίλῃ διεφθαρμένα, καὶ τὰς πόλεις τῶν Κυπρίων πολιορκευμένας τὰς ἄλλας, πλὴν Σαλαμῖνος, ταύτην δὲ Γόργῳ τῷ προτέρῳ βασιλεῖ τῆς Σαλαμινίης παραδιδόντας, αὐτίκα μαθόντες οἱ Ἴωνες ταῦτα, ἀπέπλωον ἐς τὴν Ἰωνίην. τῶν δὲ ἐν Κύπρῳ πολιῶν ἀντέχε χρόνον ἐπιπλεῖσον πολιορκευμένη Σάλοι, τὴν πέραν ὑπορύσσοντες τὸ τεῖχος, πέμπτῳ μηνὶ εἶλον οἱ Πέρσαι.

ρις'. Κύπριοι μὲν δὴ ἐνιαυτὸν ἐλεύθεροι

^d μὲν οὖν ἐποίουν.

exinanitum esset, ingressum apum examen favo referfit. Quod quum tale contigisset, oraculum Amathusiis (nam oraculum consulere) redditum est, ut tolles caput humarent, Onesiloque quotannis tanquam heroi sacrificarent. hoc facientibus, melius cum eis actum iri. quod Amathusii ad meam usque memoriam faciebant.

115. Iones, qui in Cypro navali pugna dimicaverant, ubi didicere res Onesili perditas, et ceteras Cypriorum urbes obsideri practer Salaminem, eam autem Gorgo pristino regi Salaminios restituisse, in Ioniam redire maturaverunt. Civitatem autem Cypriarum diutissime obsidionem Soli urbs pertulit, sed eam Persae quinto mense circum suffosso muro expugnaverunt.

116. Ita Cyprii, quum annum liberi

234 TERPSICHORE. V.

fuiſſent, denuo in ſervitutem ſunt redacti. At Dauriſes, qui filiam Darii uxorem habebat, Hymaeſque et Otanes, atque alii Perſarum duces, et ipſi filias Darii in matrimonio habentes perſequuti eos Iones qui adverſus Sardes expeditionem fecerant, poſtquam in naves repulerunt proelio victos, dehinc partiti urbes expugnaverunt.

117. Dauriſes quidem converſus ad urbes in Hellesponto ſitas, cepit Dardanium, cepit et Abydum, et Percoten, et Lampſacum, et Paſſon, ſingulis diebus ſingulis. Cui a Paſſo ad urbem Parion contendenti nuncius adfertur, Cares cum Ionibus ſentientes, a Perſis deſeciſſe. igitur converſo itinere ex Hellesponto adverſus Cariam copias duxit.

118. Sed antequam Dauriſes perveniret, de ejus adventu certiores facti Ca-

γενόμενοι, αὐτὶς ἐκ νέης κατεδεδούλωντο·
 Δαυρίσης δὲ ἔχων Δαρεῖς θυγατέρα, καὶ
 Ὑμαίης τε καὶ Οὐάνης, καὶ ἄλλοι Πέρσαι
 στρατηγοὶ ἔχοντες καὶ οὗτοι Δαρεῖς θυγα-
 τέρας, ἐπιδιώξαντες τοὺς ἐς Σάρδεις ^b στρα-
 τευσσαμένους Ἰώνων, καὶ ἐσαράξαντές σφας
 ἐς τὰς νέας, τῇ μάχῃ ὡς ἐπεκράτησαν,
 ταυθεῦτεν ἐπιδιελόμενοι τὰς πόλεις ἐπόρ-
 θεν.

ριζ'. Δαυρίσης μὲν τραπόμενος πρὸς τὰς
 ἐκ Ἑλλησπόντῳ πόλεις, εἴλε μὲν Δάρδα-
 νον, εἴλε δὲ Αἰυδὸν τε καὶ Περκώτην, καὶ
 Δάμφακον καὶ Παισόν. ταύτας μὲν ἐπ'
 ἡμέρῃ ἐκάστῃ ^c αἶρε. ἀπὸ δὲ Παισὸς ἐλαύ-
 κοντί οἱ ἐπὶ Πάριον πόλιν, ἦλθε οἱ ἀγγε-
 λία ^d, τὰς Κᾶρας τῷτὸ Ἰωσι φρονήσαν-
 τας, ἀπεσάναι ἀπὸ Περσέων. ἀποσρέψας
 ὦν ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντος, ἦλανε τὸν στρα-
 τὸν ἐπὶ τὴν Καρίην.

ριη'. Καὶ κως ταῦτα τοῖσι Καρσὶ ἐξ-
 ἀγγέλθη πρότερον πρὶν ^e ἢ τὸν Δαυρίσιν

^a Ὑμαίης τε, sic MS. et infra. ^b MS. τὰς ἐν Σάρδισι. ^c ἐπ'
 ἡμέρῃς ἐκάστης. ^d ἦλθε ἀγγελία. ^e Haec vocula πρὶν abest a MS.

ἀπικέοθαι. πυθόμενοι δὲ οἱ Κᾶρες συνελέ-
 γοντο ἐπὶ Λευκάς τε Στήλας καλεομένας,
 καὶ ποταμὸν Μαρσύην· ὃς ῥέων ἐκ τῆς Ἰ-
 δρυάδος χώρας, ἐς τὸν Μαίανδρον ἐκδιδῶι.
 συλλεχθέντων δὲ τῶν Καρῶν ἐνθαῦτα, ἐ-
 γέγοντο βελαὶ ἄλλαι τε πολλαί, καὶ ἀρίστη
 γε δοκέεσα εἶναι ἐμοὶ, Πίξοδάρε τῷ Μαν-
 σῶλι, ἀνδρὸς Κινδυέος, ὃς τῷ Κιλικῶν βα-
 σιλεὺς Σευεννέσιος εἶχε θυγατέρα. τοῦτε
 τοῦ ἀνδρὸς ἡ γνώμη ἔφερε, διαβάντας τὸν
 Μαίανδρον τὰς Κᾶρας, καὶ κατὰ νότον ἔ-
 χοντας τὸν ποταμὸν, οὕτω ζυμβάλλειν·
 ἵνα μὴ ἔχοντες ὀπίσω φεύγειν οἱ Κᾶρες,
 αὐτῷ τε μένειν ἀναγκαζόμενοι, γενοίαιτο
 ἔτι ἀμείνονες τῆς φύσιος. αὕτη μὲν νυν ἔκ
 ἐνίκᾳ ἡ γνώμη, ἀλλὰ τοῖσι Πέρσησι κατὰ
 νότον γίνεσθαι τὸν Μαίανδρον μᾶλλον ἢ
 σφίσι. δηλαδὴ ἦν ἡ φυγὴ τῶν Περσέων γέ-
 νηται, καὶ ἐσθωθέωσι τῇ συμβολῇ, ὥς οὐκ
 ἀπονοσήσουσι ἐς τὸν ποταμὸν ἐσπίπτοντες.

ριθ'. Μετὰ δὲ, παρεόντων, καὶ διαβάντων

^ε δηλαδὴ ἵνα ᾖ.

res conveniunt ad Columnas Albas quae dicuntur atque amnem Marfyam, qui ex Hidryade regione defluit in Maeandrum. Ibi coactis Caribus, multae sunt aliae dictae sententiae: sed optima omnium, meo iudicio, a Pixodaro Mausoli filio, viro Cindyensi, qui Syennesis Cilicum regis filiam in matrimonio habebat. Ab hac sententia dicebatur, ut transmissis Maeandro Cares flumen a tergo habentes, ita cum hoste congredierentur, ut sublata spe retro fugiendi, atque ibidem manere coacti, redderentur meliores quam natura essent. Verum haec sententia non vicit, sed illa, ut Persis potius a tergo Maeander esset, quam sibi, ut si Persarum fuga accideret, et acie vincerentur, ne redirent in flumen incidentes.

119. Post haec quum adessent Per-

fac, ac Maeandrum transissent, ibi super
 annem Marfyam Cares proelium conse-
 ruere cum Persis acre atque diuturnum :
 ad postremum prae multitudine hostium
 terga vertunt. Quo in proelio, Persarum
 cecidere duo millia, Carum decem millia :
 ex quibus qui effugerunt, ad Labraunda
 in Jovis Militaris templum, et magnum
 atque sanctum lucum platanorum com-
 pulsi sunt. Soli autem ex iis quos novi-
 mus, Cares sunt, qui Jovi Militari sacri-
 ficia offerant. Huc igitur compulsi Cares
 de salute consultabant, utrum sese Persis
 dedere, an Asiam penitus relinquere sa-
 tius esset.

120. De hac re consultantibus, sub-
 sidio venire Milesii cum horum sociis.
 Ibi Cares immutata priori voluntate, rur-
 sus ad bellum instaurandum animantur :

τὸν Μαϊάνδρον τῶν Περσέων, ἐνθαῦτα ἐ-
 πὶ τῷ Μαρσῇ ποταμῷ συνέβαλόν τε ^α
 τοῖσι Πέρσῃσι οἱ Κᾶρες, καὶ μάχην ἐμαχέ-
 σαυτο ἰσχυρῇ, καὶ ἐπὶ χρόνῳ πολλόν. τέλος
 δὲ ἐσθώθησαν διὰ πλῆθος. Περσέων μὲν δὴ
 ἔπεσον. ἄνδρες ἐς διχιλίους, Καρῶν δὲ, ἐς
 μυρίας. ἐνθεῦτεν δὲ οἱ διαφυγόντες αὐτέων
 κατειλήθησαν ἐς Λάβραυνδα ^β, ἐς Διὸς
 Στραλὶς ἱρὸν, μέγα τε καὶ ἅγιον ἄλσος πλα-
 τανίσων. μῆνοι δὲ, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, Κᾶ-
 ρές εἰσι οἱ Διὶ Στρατίῳ θυσίας ἀνάγναι.
 κατειληθέντες δὲ ὧν ^γ οὔτοι ἐνθαῦτα, ἐβ-
 λεύοντο περὶ σωτηρίας, ὁκότερα ἢ παρα-
 δόντες ^δ σφέας ἐωῦτὲς Πέρσῃσι, ἢ ἐκλιπόν-
 τες τοπαράπαν τὴν Ἀσίην, ἀμεινον πρή-
 ζουσι.

ρπ'. Βελευομένοι δὲ σφι ταῦτα παρα-
 γίνονται βοηθόντες Μιλήσιοι τε καὶ οἱ τού-
 των ξύμμαχοι. ἐνθαῦτα δὲ, τὰ μὲν πρό-
 τερον οἱ Κᾶρες ἐβλεψόντο, μετήκαν, οἱ δὲ
 αὐτὶς πολεμεῖν ἐξ ἀρχῆς ἀρτέοντο. καὶ

^α συνέβαλον τε. ^β Λάβραυνδα. ^γ κατειληθέντες ὧν. ^δ ὁκότερα
 οἱ παραδόντες.

ἐπίθῃσι τε τοῖσι Πέρσῃσι συμβάλλουσι, καὶ
μαχεσάμενοι ἐπὶ πλέον ἢ πρότερον, ἐσώ-
θησαν. πεσόντων δὲ πολλῶν, Μιλήσιοι μά-
λισα ἐπλήγησαν.

ρκα'. Μετὰ δὲ τῷτο τὸ τρῶμα, ἀνέ-
λαβόν τε καὶ ἀνεμαχέσαντο οἱ Κᾶρες. πυ-
θόμενοι γὰρ ὡς στρατεύεσθαι ὀρμέεται οἱ
Πέρσαι ἐπὶ τὰς πόλεις σφέν, ἐλοχήσαν-
το τὴν ἐν Πιδάσῳ ὁδόν^ε. ἐς τὴν ἐμπεσόν-
τες οἱ Πέρσαι νυκτὸς, διεφθάρησαν, καὶ αὐ-
τοὶ, καὶ οἱ στρατηγοὶ αὐτέων, Δαυρίσης καὶ
Ἀμόργης καὶ Σισιμάκης^ε. σὺν δέ σφι ἀπέ-
θανε καὶ Μύρσης ὁ Γύγεω.

ρκε'. Τῷ δὲ λόχῳ τῷτῃ ἡγεμὼν ἦν Ἡ-
ρακλείδης Ἰβανώλιος, ἀνὴρ Μυλαατεύς. ὅ-
τοι μὲν νυν τῶν Περσέων οὕτω διεφθάρη-
σαν. Ὑμέης δὲ καὶ αὐτὸς ἐὼν τῶν ἐπιβι-
βάτων τῆς ἐς Σάρδεις στρατευσαμένης Ἰώ-
νων, τραπόμενος ἐς τὴν Προποντίδα, εἴλε
Κῆον τὴν Μυσίην. ταύτην δὲ ἐξελὼν, ὡς
ἐπύθετο τὸν Ἑλλήσποντον ἐκλελοιπέναι

^ε τὴν ἐπὶ Δάσῳ ὁδόν. ^ε Σισιμάκης.

et cum invadentibus Persis concurrunt ;
et quum diutius quam prius dimicatum
esset, fugantur, multis caesis, Milesiorum
praecipue.

121. Post acceptam calamitatem hanc
Cares copiis reparatis denuo pugnaverunt.
Audientes enim urbes suas invasum iri a
Persis, insidias illis in via quae in Pidaso
est collocaverunt. In eas insidias Persae
noctu incidentes, obtruncati sunt cum du-
cibus suis Daurise et Amorge et Sisimace.
Periit cum istis etiam Myrses Gygis filius.

122. Harum vero insidiarum prae-
fectus erat Heraclides Ibanolis filius, vir
Mylassensis. Hunc in modum interiere
hi Persae. Hymees autem (qui et ipse e-
rat ex insequentibus Iones qui adversus
Sardes militaverant) ad Propontidem con-
versus cepit Cion Mysiam. Hac expugna-
ta, audiens Daurisem relicto Hellesponto

242 TERPSICHORE. V.

tendere adversus Cariam, omiſſa Propentide, in Hellespontum duxit exercitum, cepitque Aeolenses omnes qui oram Iliadem incolunt. cepit item Gergithas, qui ex priscis Teucris reliqui fuerant. Et ipse quidem Hymeas, quum has gentes caperet, morbo decessit Troade: et hic quidem ita mortem obiit.

123. Artaphernes autem Sardium praefectus, et Otanes tertius dux, adversus Ioniam confinemque Aeolidem electi ad ducendum exercitum, cepere ex Ionia quidem Clazomenas, ex Aeolide vero Cymam.

124. Quibus oppidis captis, Aristagoras Milesius, ut declaravit, non erat compos mentis, ut qui perturbasset Ioniam, et magna negotia confudisset. Itaque cernens haec, atque insuper ubi constitit non posse Darium regem superari, de fugiendo deliberabat, convocatisque

Δαυρίσῃν, καὶ στρατεύεσθαι ἐπὶ Καρίας,
καλαλιπὼν τὴν Προπονίδα, ἐπὶ τὸν Ἑλ-
λήσποντον ἦγε τὸν στρατόν· καὶ εἶλε μὲν Αἰ-
ολέας πάντας, ὅσοι τὴν Ἰλιάδα νέμονται,
εἶλε δὲ Γέργιθας τὸς ὑπολειφθέντας τῶν
ἀρχαίων Τευκρῶν. αὐτὸς τε Ὑμέης^α αἰ-
ρέων ταῦτα τὰ ἔθνη, πρὶν τελευτᾶν ἐν
τῇ Τρωάδι. ὅτος μὲν δὴ ὕτω ἐτελεύτησε.

ργγ'. Αρταφέρνης δὲ ὁ Σαρδίων ὑπαρ-
χος, καὶ Οτάνης ὁ τρίτος στρατηγός, ἐ-
τάχθησαν ἐπὶ τὴν Ἰωνίην, καὶ τὴν προσε-
χέα Αἰολίδα στρατεύεσθαι. Ἰωνίης μὲν
οὖν, Κλαζομεναῖς αἰρέσιν· Αἰολέων δὲ, Κί-
μην.

ργδ'. Ἀλίσκομένεων^β δὲ τῶν πολιῶν,
ἦν γὰρ δὴ ὡς διέδεξε^γ, Αρισταγόρης ὁ Μι-
λήσιος ψυχὴν ἐκ ἄκρος, ὃς ταραξάς τὴν Ἰ-
ωνίην, καὶ ἐγκεραισάμενος πρήγματ' αἰσιν μεγά-
λα, θρησμον ἐβούλευε, ὁρέων ταῦτα. πρὸς
δὲ οἱ καὶ ἀδύνατα ἐφαίνετο βασιλῆα Δαρεῖον
ὑπερβαλέσθαι. πρὸς ταῦτα δὴ ὧν συγκα-

^α αὐτὸς μὲν Ὑμέης. ^β Ἀλίσκομένων. ^γ διέδοξε.

λέσας τὰς συζασιώτας, ἐβέβηκε, λέγων
ὥς ἄμεινόν σφι εἴη κρησφύγετόν τι ὑπάρ-
χον εἶναι, ἣν ἄρα ἐξωθέωνται ἐκ τῆς Μι-
λήτης. εἴτε δὴ ὦν ἐς Σαρδῶν ἐκ τοῦ τόπου
τέττις ἄγει ἐς ἀποικίην, εἴτε ἐς Μύρκινον
τὴν Ἡδωνῶν, τὴν Ἰστιάος ἐτείχεε παρὰ
Δαρεῖς δωρεὴν λαβών. ταῦτα ἐπηρώτα ὁ
Αρισταγόρης.

ρκε'. Ἐκαταῖος μὲν νυν τῷ Ἠγησάνδρῳ,
ἀνδρὸς λογοποιῷ, τετέων μὲν ἐς οὐδετέρην
φέλλειν ἔφερε ἡ γνώμη, ἐν Λέρῳ δὲ τῇ νή-
σῳ τεῖχος οἰκοδομησάμενον ἡσυχίην ἄγειν,
ἣν ἐκπέση ἐκ τῆς Μιλήτης· ἐπεὶ δὲ ἐκ
ταύτης ὀρμεώμενον, κατελεύσεσθαι ἐς τὴν
Μίλητον. ταῦτα μὲν δὴ Ἐκαταῖος συνε-
βέβηκε.

ρκε'. Αὐτῷ δὲ Αρισταγόρῃ ἡ πλείστη
γνώμη ἦν ἐς τὴν Μύρκινον ἀπάγειν. τὴν
μὲν δὴ Μίλητον ἐπιτρέπει Πυθαγόρῃ, ἀν-
δρὶ τῶν ἀστῶν δοκίμῳ. αὐτὸς δὲ παραλα-
βὼν πάντα τὸν βουλόμενον, ἐπλεε ἐς τὴν

suae factionis hominibus, consultabat, dicens satius fore eis, si Mileto expellerentur, aliquod perfugium in promptu habere, sive ex hoc loco ducat coloniam vel in Sardiniam, vel in Myrcinum Edonorum, quam Histiaeus, a Dario eo donatus, moenibus sepiarat. Haec Aristagoras percontabatur.

125. Verum Hecataeus Hegesandri filius, vir historicus, negabat coloniam alterutro ducendam: sed, si Mileto ejiceretur, castellum in Lero insula exstruendum, atque illic quiescendum: deinde illinc Miletum remeaturum. Hoc consulebat Hecataeus.

126. Sed Aristagorae sententia praecipue erat abeundi in Myrcinum. Itaque demandata Mileto Pythagorae, viro inter populares probato, ipse sumptis secum omnibus ita volentibus in Thraciam na-

246 TERPSICHORE. V.

vigavit, regionemque obtinuit ad quam concesserat. Ex ea profectus, dum urbem obsidet, tam ipse quam ejus exercitus a Thracibus, tametsi illinc accepta fide excedere volentibus, interemptus est.

TERPSICHORES,
SIVE
QUINTI LIBRORUM HERODOTI.
FINIS

ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ. Ε. 247

Θρηϊκην· καὶ ἔχε τὴν χώραν ἐπ' ἣν ἐσά-
 λη. ἐκ δὲ ταύτης ὀρμεώμενος, ἀπόλλυται
 ὑπὸ Θρηϊκῶν αὐτός τε ὁ Αῤῥισαγόρης, καὶ ὁ
 στρατός αὐτῷ πόλιν περικατήμενος, καὶ βυ-
 λομένων τῶν Θρηϊκῶν ὑποσπόνδων ἐξιέναι.

ΤΟ ΤΗΣ
 ΤΕΡΨΙΧΟΡΗΣ,
 ἢ
 ΤΟΤ ΠΕΜΠΤΟΤ ΤΩΝ ἩΡΟΔΟΤΟΥ
 ΤΕΛΟΣ.